

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษปริญญาตรี

เรื่อง

ศึกษาพันธุ์ไม้ดอกไม้ใบ ที่ใช้ในการจัดดอกไม้และเทคนิคการจัด
(A study flower plant, leaf plant and technical for flower arrangement.)

รฟ.
๘/๑๙๗๕
๑๕๔๑

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... **73617** .....
วัน,เดือน,ปี.....

ภาควิชาพืชสวน
คณะเทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
กรุงเทพมหานคร

b. 11799146
i. ....

เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต(เกษตรศาสตร์)
พุทธศักราช 2549

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบรับรองปัญหาพิเศษปริญญาตรี

ภาควิชาพืชสวน

เรื่อง

ศึกษาพันธุ์ไม้ดอกไม้ใบ ที่ใช้ในการจัดดอกไม้และเทคนิคการจัด

(A study flower plant, leaf plant and technical for flower arrangement.)

โดย

นางสาว มณีรัตน์ น้าศาสตร์

ได้รับการพิจารณาเห็นชอบจาก

(อาจารย์ บุญสือ กกล้าหาญ)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่ 25 เดือน พ.ค. พ.ศ. 2550

ภาควิชารับรองแล้ว

(รศ.ดร.สมชาย กกล้าหาญ)

หัวหน้าภาควิชาพืชสวน

วันที่ 28 เดือน พ.ค. พ.ศ. 50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เรื่อง : ศึกษาพันธุ์ไม้ดอก ไม้ใบที่ใช้ในการจัดดอกไม้และเทคนิคการจัด

โดย : นางสาว มณีรัตน์ ฉ่ำสาคร

สาขา : พืชสวน

ภาควิชา : พืชสวน

คณะ : เทคโนโลยีการเกษตร

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อาจารย์ที่ปรึกษา : อาจารย์บุญญลือ กล้าหาญ

บทคัดย่อ

การจัดดอกไม้ คือศิลปะที่รวบรวมเอาไม้ดอกและไม้ใบมาจัดให้เข้ากันได้อย่างลงตัว และมีรูปทรงที่สวยงาม เป็นที่นิยมนำมาใช้ด้านการประดับตกแต่ง ดอกไม้ และใบไม้มีมากมายหลายชนิด แต่ชนิดที่จะนำมาใช้ในการจัดดอกไม้จะต้องมีคุณสมบัติด้านความคงทน อยู่ในสภาพสดได้นาน มีรูปทรงและกลีบดอกที่สวยงาม หรือมีความโดดเด่นในด้านรูปแบบ โดยที่แบ่งประเภทตามลักษณะของไม้ดอกและไม้ใบ ที่ใช้ในการจัดดอกไม้ได้ 4 ประเภท คือ ประเภทที่มีลักษณะเป็นเส้นแนว ลักษณะกลีบดอกซ้อน ลักษณะรูปทรงเด่นชัด และลักษณะเป็นช่อดอกฝอย (ดอกไม้แซม) ทางด้านการรักษา สภาพความสดของดอกไม้และใบไม้ให้อยู่ได้นาน ก็จะมีวิธีปฏิบัติที่แตกต่างกันออกไป แต่สิ่งที่สำคัญที่ต้องควบคุมคือ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ที่เหมาะสมในการจัดเก็บ

Title : A study flower plant, leaf plant and technical for flower arrangement.

By : Miss Maneerat chamsart

Department : Horticulture

Major : Horticulture

Feculty : Agricultural Technology

Advisor : Mrs. Boonlue Glahan

Abstract

Flowers furnishing is the art of collecting the flowers and leaf to furnish and has beautiful style that is popular in decorating work. There are many types of flowers and leaf, but some has to qualified into the durability in fresh, beautiful flod and has attractiveness in style that can divided into the feature of flowers as four such as linear feature, overlapped fold, certainly shape and trimming feature (inserted flowers). For the maintenance of flowers , fresh durability that has many different method but proper themperature and humidity is important for its maintenance.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนิยม

ขอขอบคุณ คุณพ่อคุณแม่ ที่ให้การสนับสนุนทั้งทางด้านกำลังใจและกำลังทรัพย์พร้อมทั้งให้การดูแลตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา และขอขอบพระคุณ อาจารย์บุญถือ กล้าหาญ ที่คอยให้คำปรึกษา คำเสนอแนะ และคอยชี้แนะแนวทาง ทำให้งานปัญหาพิเศษของข้าพเจ้าลุล่วงไปได้ด้วยดี

มณีรัตน์ น้าสารี

มีนาคม 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
สารบัญภาพ	ก-ง
คำนำ	1
วัตถุประสงค์	2
ตรวจเอกสาร	3
อุปกรณ์และวิธีการ	14
ผลการศึกษา	15
สรุปผลการศึกษา	117
วิจารณ์ผลการศึกษา	118
เอกสารอ้างอิง	119

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ลำดับที่		หน้า
1.	ภาพที่ 1 แสดงรูปแบบการใช้ดอกปักษาสวรรค์ในการจัดดอกไม้ทั้งเป็นดอกไม้ กำหนดเส้นแนวและเป็นไม้รอง	16
2.	ภาพที่ 2 แสดงรูปแบบการใช้ดอกเกล็ดโคลัสในการจัดดอกไม้เป็นไม้ดอกประเภท กำหนดเส้นแนว	18
3.	ภาพที่ 3 แสดงรูปแบบการใช้ดอกกลีอาทริสในการจัดดอกไม้เป็น ไม้ดอกกำหนด เส้นแนว	20
4.	ภาพที่ 4 แสดงรูปแบบการใช้ดอกลิ้นมังกรในการจัดดอกไม้เป็น ไม้ดอกกำหนด เส้นแนว	22
5.	ภาพที่ 5 แสดงรูปแบบการใช้ดอกเคพีเนียมในการจัดดอกไม้เป็น ไม้ดอกกำหนด เส้นแนว	24
6.	ภาพที่ 6 แสดงรูปแบบการใช้ดอกปทุมมาในการจัดดอกไม้เป็น ไม้ดอกกำหนด เส้นแนว	26
7.	ภาพที่ 7 แสดงรูปแบบการใช้ดอกคาร์เนชั่นในการจัดดอกไม้ทั้งเป็น ไม้ประธาน และเป็น ไม้รอง	28
8.	ภาพที่ 8 แสดงรูปแบบการใช้ดอกมัมในการจัดดอกไม้เป็น ไม้รองและเบญจมาศ เป็น ไม้ประธาน	30
9.	ภาพที่ 9 แสดงรูปแบบการใช้ ในการจัดดอกเยอบีร่าเป็น ไม้ประธาน	32
10.	ภาพที่ 10 แสดงรูปแบบการใช้ดอกกุหลาบในการจัดดอกไม้ทั้งเป็น ดอกเด่นและ เป็น ไม้รอง	34
11.	ภาพที่ 11 แสดงรูปแบบการใช้ดอก หน้าวัวในการจัดดอกไม้เป็น ดอกที่เป็น จุดเด่น และ เป็น ไม้รอง	36
12.	ภาพที่ 12 แสดงรูปแบบการใช้ดอกแคฟฟอดิลในการจัดดอกไม้ นำไปใช้จัดเป็น ไม้ รองหรือ ไม้ประธาน	38
13.	ภาพที่ 13 แสดงรูปแบบการใช้ดอกไฮเดรนเยียในการจัดดอกไม้ทั้งเป็น ไม้ประธาน และ เป็น ไม้รอง	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ลำดับที่		หน้า
14.	ภาพที่ 14 แสดงรูปแบบการใช้ดอกกลีบลีในการจัดดอกไม้ทั้งเป็นไม้ไม้ประธาน โดยการจัดเป็นกลุ่มหรือเป็นจุดเด่น	42
15.	ภาพที่ 15 แสดงรูปแบบการใช้ดอกทานตะวันในการจัดดอกไม้ในการนำมาใช้เป็นจุดเด่นหรือไม้ประธาน	44
16.	ภาพที่ 16 แสดงรูปแบบการใช้ดอกทิวลิปในการจัดดอกไม้ทั้งเป็นดอกไม้ประธาน และการนำดอกทิวลิปไปใช้เป็นกลุ่ม	46
17.	ภาพที่ 17 แสดงรูปแบบการใช้ดอกหงอนไก่ในการจัดดอกไม้ เป็นดอกไม้รอง	48
18.	ภาพที่ 18 แสดงรูปแบบการใช้ดอกอัลสโตรไมเรียในการจัดดอกไม้ทั้งเป็นไม้รอง และ ไม้แซม	50ก
19.	ภาพที่ 19 แสดงรูปแบบการใช้ดอกแอสเตอร์ในการจัดดอกไม้เป็นไม้แซม	52
20.	ภาพที่ 20 แสดงรูปแบบการใช้ดอกสแตติสในการจัดดอกไม้เป็นดอกไม้แซม	54
21.	ภาพที่ 21 แสดงรูปแบบการใช้ดอกยิปโซฟิลตาในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้แซม	56
22.	ภาพที่ 22 แสดงรูปแบบการใช้ปริกทางกระรอกในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบ กำหนดเส้นแนว	58
23.	ภาพที่ 23 แสดงรูปแบบการใช้กกในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้กำหนดเส้นแนว	60
24.	ภาพที่ 24 แสดงรูปแบบการใช้กาเหว่าลายในการนำไปจัดดอกไม้ใช้เป็นไม้ใบ กำหนดเส้นแนว	62
25.	ภาพที่ 25 แสดงรูปแบบการใช้ลิ้นมังกรในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้กำหนดแนวเส้น	64
26.	ภาพที่ 26 แสดงรูปแบบการใช้ชานาคูในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ในการแต่งเติม	66
27.	ภาพที่ 27 แสดงรูปแบบการใช้กวอนิมในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ในการกำหนดเส้นแนว	68
28.	ภาพที่ 28 แสดงรูปแบบการใช้ใบจิ้งในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ในการแต่งเติมและเป็นฉากหลัง	70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญญภาพ

ลำดับที่		หน้า
29.	ภาพที่ 29 แสดงรูปแบบการใช้หมากผู้หมากเมียในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ ในการแต่งเติมหรือเป็นฉากหลัง	72
30.	ภาพที่ 30 แสดงรูปแบบการใช้โกสนในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ในการแต่ง เติม หรือเป็นฉากหลัง	74
31.	ภาพที่ 31 แสดงรูปแบบการใช้สาวน้อยประแป้งในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ ในการแต่งเติมหรือเป็นฉากหลัง	76
32.	ภาพที่ 32 แสดงรูปแบบการใช้เฟิร์นข้าหลวงในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ใน การแต่งเติมหรือเป็นฉากหลัง	78
33.	ภาพที่ 33 แสดงรูปแบบการใช้พลูดอกในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ในการ แต่งเติมหรือเป็นฉากหลัง	80
34.	ภาพที่ 34 แสดงรูปแบบการใช้ช่อมะเดื่อค่างในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้แซม	82
35.	ภาพที่ 35 แสดงรูปแบบการใช้ไผ่ฟิลิปปินส์ในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้เป็น ไม้แซม	84ถ
36.	ภาพที่ 36 แสดงรูปแบบการใช้พุดจิบในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้เป็นไม้แซม	86
37.	ภาพที่ 37 แสดงรูปแบบการใช้เล็บครุฑในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้เป็นไม้แซม	88
38.	ภาพที่ 38 แสดงรูปแบบการใช้โปรงฟ้าในการนำไปจัดดอกไม้ใช้เป็นไม้แซม	90
39.	ภาพที่ 39 แสดงรูปแบบการใช้เฟิร์นนาคราชในการนำไปจัดดอกไม้ ใช้เป็นไม้แซม	92
40.	ภาพที่ 40 แสดงรูปแบบการใช้หลิวงงในการนำไปจัดดอกไม้ใช้เป็นไม้แซม	94
41.	ภาพที่ 41 แสดงรูปแบบการใช้หนวดปลาชุกในการนำไปจัดดอกไม้ใช้เป็นไม้แซม	96
42.	ภาพที่ 42 แสดงรูปแบบการใช้เคราฤาษีในการนำไปจัดดอกไม้ใช้เป็นไม้แซม	98
43.	ภาพแสดงการนำวัสดุอุปกรณ์เสริมมาใช้ในการจัดดอกไม้	99
44.	ภาพแสดงดอกไม้ ใบไม้ต้องห้าม	103
45.	ภาพแสดงการจัดดอกไม้ทรงสามเหลี่ยมด้านไม่เท่า	104
46.	ภาพแสดงการจัดดอกไม้ทรงสามเหลี่ยมด้านเท่า	105
47.	ภาพแสดงการจัดดอกไม้ทรงกลม	106

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสถาบันพระปกเกล้า เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ซ้ำ
 48. นี้เป็นการคัดลอกแบบร่างเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ซ้ำ
 107. ราคาค่า
 ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

ลำดับที่	หน้า
49. ภาพแสดงการจัดดอกไม้ทรงสูง	108
50. ภาพแสดงการจัดดอกไม้ทรงแนวนอน	109
51. ภาพแสดงการจัดดอกไม้รูปวงรีหรือรูปไข่	110
52. ภาพแสดงการจัดดอกไม้ทรงวงพระจันทร์	111
53. ภาพแสดงการจัดดอกไม้ทรงโค้ง ไฮคาร์ธ	112
54. ภาพแสดงการจัดดอกไม้แบบกลุ่มแนวภูเขานาน พาร์ลเลล	113
55. ภาพแสดงการจัดดอกไม้ทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า	114
56. เทคนิคการจัดดอกไม้โดยการนำมาประยุกต์ใช้	115

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำนำ

การจัดดอกไม้เป็นการที่ผู้จัดรวบรวมนำเอาดอกไม้และใบไม้มาจัดรวมกันอย่างลงตัว มีศิลปะสร้างสรรค์ และความเป็นธรรมชาติอยู่ในผลงาน สามารถจัดออกมาได้หลากหลายรูปแบบ ดอกไม้ที่ได้รับการจัดจะช่วยสร้างความรู้สึกลงในแง่ดีแก่ผู้พบเห็นในหลายๆความรู้สึก การจัดดอกไม้จึงเป็นที่นิยมเป็นอย่างมาก จะสังเกตได้ว่า ดอกไม้จะมีอยู่ในงานทุกงาน ไม่ว่าจะเป็นงานมงคล หรือ งานอวมงคล ด้วยสาเหตุที่ว่าดอกไม้สามารถแทนความรู้สึกยินดี ขอบคุณ แสดงความรัก และแสดงความอาลัย โดยไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนา ภาษาและวัฒนธรรม เพียงแต่รูปแบบการนำมาใช้ต้องถูกกาลเทศะ ซึ่งการจัดดอกไม้มีทั้งการจัดในภาชนะ เช่น แจกัน กระเช้า ในลักษณะและรูปทรงต่างๆ หรือ โครงที่อาจเป็นพวงหรีด เป็นชุ่มหรือ โครงรูปสัตว์ ฯลฯและการจัดโดยไม้ไร้ภาชนะ เช่น การจัดเป็นช่อคั้งสั้นตั้งโต๊ะ ช่อมือถือ ช่อคิเค่ถือ จัดตกแต่งอุปกรณ์ เช่น กรรไกร ไมโครโฟน หรืออื่นๆด้วยความหลากหลายอันเราควรเลือกให้ถูกต้องเหมาะสมกับงาน สถานที่ และกาลเวลา รวมไปถึงการเลือกชนิดสีต้นของดอกไม้ ใบไม้ และอุปกรณ์เสริม ด้วยคนไทยยังยึดติดกับความเชื่อ โชคลาภ ความเป็นมงคล ผู้จัดหรือการเลือกก็ควรจะทราบว่าดอกไม้ ใบไม้ใดไม่นิยมใช้ หรือดอกไม้ใบไม้ใดเป็นการเสริมความเป็นมงคลโชคลาภ ก็จะเป็นสิ่งดี อีกทั้งต้องคำนึงถึงความคงทน รูปทรงสวยงาม

ดังนั้นจึงได้ทำการศึกษาถึงพันธุ์ไม้ดอกไม้ใบที่ใช้ในการจัดดอกไม้เพราะดอกไม้แต่ละชนิดมีความเหมือนและแตกต่างในตัวของมันเองและการนำมาใช้จัดดอกไม้ รวมไปถึงเทคนิคของการจัดดอกไม้เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ในการประดับตกแต่ง เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้ได้เหมาะสมและหลากหลายยิ่งขึ้น ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับผู้จัดดอกไม้เป็นหลัก การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งเน้นให้ผู้จัดดอกไม้ได้รู้จักกับดอกไม้ใบไม้ให้มากที่สุด ทั้งชนิด รูปร่างลักษณะ สีต้น การนำไปใช้ประโยชน์ โดยเฉพาะในการจัดดอกไม้ รวมถึงการที่รักษาให้คงความสดอยู่ได้นาน เทคนิคการจัดและอุปกรณ์เสริมที่จะได้นำมาใช้ประโยชน์ในการจัดดอกไม้ได้อย่างสูงสุด และสร้างผลงานที่หลากหลายยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. ศึกษาชนิดของดอกไม้และใบไม้ที่มีการนำมาใช้ในการจัดดอกไม้ รวมถึงวัสดุอุปกรณ์อื่นๆ ที่นิยมนำมาประกอบในการประดับตกแต่ง
2. ศึกษาถึงการนำดอกไม้ใบไม้ และวัสดุอุปกรณ์มาใช้จัดในรูปแบบต่างๆ
3. ศึกษาถึงการนำดอกไม้ใบไม้ และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆมาใช้ผสมผสานกัน
4. ทราบวิธีการปฏิบัติต่อดอกไม้ ใบไม้ เพื่อให้มีการใช้งานยาวนานขึ้น
5. สามารถนำไปใช้ดำเนินการเป็นธุรกิจได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตรวจเอกสาร

การจัดดอกไม้สด

การจัดดอกไม้ คือ การนำดอกไม้และใบไม้ มาจัดวางให้มีความผสมกลมกลืนกันอย่างมีศิลปะและไม่มีรูปแบบตายตัว เพียงแต่จะต้องรู้จักพื้นฐานก่อนเท่านั้นจึงจะสามารถนำความรู้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดความทันสมัยและตามกระแสนิยม บางครั้งอาจจะ ต้องนำสิ่งอื่นที่เป็นวัสดุ ตกแต่งมาร่วมจัดด้วย อันจะทำให้สวยงามยิ่งขึ้น (ปราชญชนก , 2545)

ข้อสำคัญที่ควรปฏิบัติในการจัดดอกไม้

1. ดอกไม้และใบไม้ที่นำมาจัดจะต้องสด สะอาด สีสดใสโต กลีบดอกแข็ง ไม่ซีดเหี่ยวหรือหลุดร่วงง่าย รูปทรงสวยงาม ก้านดอกแข็ง คอดอกตั้งตรง ใบเขียวสดสะอาด ไม่มีกลิ่นเหม็นฉุน
2. ภาชนะในการจัดจะต้องสะอาด ไม่มีรอยเปื้อน รอยร้าว หรือ มีรู
3. อุปกรณ์ที่ใช้ตัดก้านดอกไม้ใบไม้จะต้องคม สะอาด มิเช่นนั้นดอกไม้อาจจะชำได้ ทำให้อายุการใช้งานสั้น
4. โอเอซิสจะต้องชุ่มน้ำและอึดตัว เพราะถ้าไม่อึดตัวเวลาเสียบก้านดอกไม้ปลายก้านอาจอยู่ในช่วงที่ไม่มีน้ำทำให้ดอกไม้เหี่ยวเร็วเนื่องจากไม่สามารถดูดน้ำไปเลี้ยงดอกได้
5. ดอกไม้ที่เป็นดอกเด่นควรปักให้อยู่ตรงส่วนที่เห็นได้ชัดเจน
6. ไม่ควรใช้ดอกไม้ที่หลากหลายชนิดมากจนเกินไป
7. ภาชนะไม่ควรมีความโดดเด่นมากนัก เพราะจะลดความน่าสนใจจากดอกไม้
(ปราชญชนก , 2545)

รูปแบบของการจัดดอกไม้

การจัดดอกไม้มีรูปแบบที่หลากหลายตามลักษณะการนำมาใช้ประโยชน์และความเหมาะสมของงานและสถานที่ซึ่งในแต่ละรูปแบบก็จะมีหลากหลายรูปทรงด้วยเช่นเดียวกัน เช่น

1. จัดเป็นช่อมือถือ ได้แก่ ช่อมือถือแบบกลม ,แบบยาว ,แบบหน้าเดียว
2. จัดเป็นกระเช้า
3. จัดเป็นแจกัน ได้แก่ แจกันทรงสูง ทรงเตี้ยแนวนอน ทรงกลม สามเหลี่ยม
4. จัดเป็นพวงหรีด
5. จัดเป็นชุ่ม
6. จัดตกแต่งสถานที่และตกแต่งอุปกรณ์ เช่น ราวบันได กรรไกรตัดเล็บบิน นุ่มห้อง ห้องโถง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลักของการจัดดอกไม้

การจัดดอกไม้ให้ออกมาสวยงามได้นั้น จะต้องมียุทธศาสตร์ในการจัด เพื่อสร้างรูปแบบของชิ้นงานให้ออกมาสมบูรณ์ครบถ้วน ซึ่งคณิง (2545) ได้กล่าวถึงหลักในการจัดไว้ดังนี้

1. **ความสมดุลหรือดุลยภาพ (Balance)** คือการเท่ากันทั้งสองด้าน ในการจัดดอกไม้ จะต้องมีความสมดุลไม่โอนเอียงไปทางใดทางหนึ่งมองแล้วทำให้รู้สึกสบายตา ความสมดุลสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ชนิด คือ ความสมดุลทางด้านรูปทรงที่เท่ากันทั้งสองข้าง หมายถึง มีขนาดที่เท่ากัน ดอกไม้ชนิดเดียวกัน จัดเหมือนกันทั้งสองข้าง และความสมดุลที่ทั้งสองด้านไม่เท่ากัน หมายถึง ความสมดุลทางสายตาที่มองเห็น ดอกไม้ที่จัดไม่ได้จัดในรูปแบบเดียวกัน ดอกไม้อาจต่างชนิดกันแต่มองแล้วมีน้ำหนักเท่ากันทั้งสองข้าง

2. **ขนาด (Size)** คือรูปร่าง การจัดดอกไม้ควรคำนึงถึงขนาดและรูปแบบที่จัดดอกไม้ลงในแจกันนั้น ดอกไม้และใบถ้ามีขนาดใหญ่หรือเล็กเกินไปควรคำนึงถึงความสวยงาม การจัดดอกไม้ที่มีขนาดเหมาะสมกับแจกัน จะทำให้จัดดอกไม้ออกมาได้อย่างสวยงาม

3. **จังหวะ (Rhythm)** คือการมีสัดส่วนที่มีจังหวะ มีช่องไฟ มีความเป็นระเบียบสม่ำเสมอ การจัดดอกไม้ที่มีช่องไฟ จะทำให้มองเห็นรูปทรงของดอกไม้ได้ชัดเจนทำให้เกิดความสวยงามจากการผสมผสานดอกไม้ในแต่ละดอก

4. **ความกลมกลืน (Harmony)** คือความกลมกลืนในรูปแบบของการจัดดอกไม้ รวมถึง ภาชนะ สีของดอกไม้ สถานที่ที่จะนำดอกไม้ไปวาง สิ่งเหล่านี้เมื่อเข้ากันได้อย่างเหมาะสมแล้ว จะทำให้ผลงานดูมีคุณค่า

5. **สัดส่วน (Proportion)** คือความพอดี แต่ความพอดีแต่ละสิ่งไม่เท่ากัน เช่นการจัดดอกไม้ในแจกันที่มีขนาดไม่เท่ากัน ถ้าเป็นแจกันทรงสูงก็ต้องหาความสูงของแจกันเสียก่อนซึ่งกิ่งแรกที่ปักจะเป็นตัวกำหนดความสูงแล้วจึงปักดอกที่ 2, 3, 4 และ 5 ลงในแจกันตามลำดับ ทุกดอกเมื่อมีการจัดวางให้อยู่ในตำแหน่งที่เหมาะสม ก็จะทำให้ดอกไม้ในแจกันมีขนาดและสัดส่วนพอดี

6. **ความขัดแย้ง (Contrast)** คือสิ่งที่จะทำให้เกิดความแตกต่างเพื่อเกิดความดึงดูด ความสนใจ แต่ต้องมีความเข้ากันได้โดยรวมมองแล้วไม่ขัดตา เช่น การจัดดอกไม้ที่มีก้านตรงแต่ตกแต่งด้วยกิ่งไม้ที่คดงอ

7. **การเน้นให้เกิดจุดเด่น (Emphasis)** คือส่วนที่มองเห็นแล้วเป็นศูนย์กลางของผลงาน การใช้จุดเน้นนำมาใช้ในการจัดดอกไม้เพื่อให้เกิดจุดเด่นในการออกแบบ การจัดดอกไม้ไม่ว่าจะเป็นรูปทรงใดก็ตาม จะต้องมียุทธศาสตร์และมีส่วนประกอบอื่นคือ ส่วนรองประธาน (คณิง , 2545)

องค์ประกอบในการจัดดอกไม้

กรีติ (2545) ได้กล่าวว่า การจัดดอกไม้ที่จะได้ผลงานที่ออกมาสวยงามในทุกๆส่วนผู้จัดควรต้องคำนึงถึงองค์ประกอบโดยรวมของการจัดดอกไม้ องค์ประกอบที่สำคัญมีดังนี้

1. Line การใช้เส้นแนวในการจัดดอกไม้

เส้นแนวจะเป็นตัวสร้างรูปทรงที่สามารถกำหนดความกว้าง ยาว ลึก ของดอกไม้ที่ใช้จัด ไม่ว่าจะใช้ดอก ใบ หรือกิ่งก้านของพรรณไม้ เส้นแนวจึงสามารถแบ่งออกได้เป็น

1.1 เส้นแนวตั้ง หรือเส้นตั้ง เป็นเส้นที่อยู่ในแนวตั้งฉากกับพื้น เรียกว่า เวก์ติคัล ไลน์

(Vartical Line)

1.2 เส้นแนวนอนหรือแนวราบ เป็นเส้นที่คู่ขนานไปกับพื้น เรียกว่า ฮอริซอนทัล ไลน์

(Horizontal Line)

1.3 เส้นแนวเฉียง ทำมุมทแยงจากพื้น เรียกว่า ไดแอกเกอแนล ไลน์ (Diagonal Line)

ลักษณะของเส้นแนว มีอยู่ 2 ลักษณะคือ

1. แนวตรง ให้ความรู้สึกมั่นคง แข็งแรง หนักแน่น เรียกเส้นแนวลักษณะนี้ว่า Static line

(สแตติก ไลน์)

2. แนวโค้ง หรือ แนวไม่ตรง ให้ความอ่อนโยน พริ้วไหว นุ่มนวล มีชีวิตชีวา เรียกเส้นแนว

ลักษณะนี้ว่า Dianamic line (ไดนามิก ไลน์)

ในการจัดดอกไม้ ถ้ามีการใช้เส้นแนวทั้ง 2 ลักษณะนี้อยู่จะทำให้ผลงานที่ออกมาสมบูรณ์แบบ เนื่องจากเส้นแนวของทั้งสองอย่างนี้มีความขัดแย้งกัน อันจะทำให้ผลงานนี้มีความผสมผสานระหว่างความมั่นคงและความอ่อนโยน ไม่เบนไปทางใดทางหนึ่งมากเกินไป

(กรีติ , 2545)

2. Form ความสำคัญของรูปทรงในการจัดดอกไม้

คำว่ารูปทรง ทางด้านการจัดดอกไม้ หมายถึง ความกว้าง ยาว หนา บาง ขององค์ประกอบที่นำมาจัด(กรีติ , 2545) ผลงานในทุกๆชิ้นก็ขึ้นอยู่กับรูปทรง ดอกไม้ ใบไม้ วัสดุอุปกรณ์ ก็มีได้มีแต่เพียงรูปทรงเดียว การจัดดอกไม้แบบเดียวกัน แต่รูปทรงภาชนะต่างกัน ผลงานที่ได้ก็จะต่างกันตามไปด้วย จึงต้องมีการใช้ ดอกไม้ ใบไม้ ภาชนะและอื่นๆ ให้เหมาะสมกับรูปทรงก็จะได้ผลงานที่สมบูรณ์

3. Color การเลือกใช้สีจัดดอกไม้โดยใช้หลักทฤษฎีสี

สีมีความสำคัญเป็นอย่างมาก หากต้องการให้ผลงานออกมาดีเป็นที่ชื่นชอบ ต้องเข้าใจในทฤษฎีสีให้ถ่องแท้(มุกดา , 2546) ทฤษฎีสีเป็นสิ่งที่จะทำให้นักจัดดอกไม้ได้คิดแปลงความคิดในการใช้สีให้มีความสวยงามได้ในวงจรสี (Color Wheel) มีสีทั้งหมด 12 สี เกิดจากแม่สี 3 สี คือ แดง (Red) น้ำเงิน (Blue) และเหลือง (Yellow) ผสมผสานกันตามระดับปริมาณของสีที่ผสม สีที่อยู่ตรงข้ามกันในวงจรสีเรียกว่า คอมพลีเมนทารี (Complementary) เช่น สีเหลืองตรงข้ามกับสีม่วง หรือ สีส้มตรงข้ามกับสีน้ำเงิน (กิริติ , 2545)

4. Space & Spacing การจัดวาง “ช่องไฟ”

ผลงานที่ออกมาจะมีสไตล์ที่ดีได้จะต้องประกอบด้วยส่วนประกอบสำคัญ 5 ประการ และช่องไฟก็เป็นหนึ่งในส่วนประกอบนั้น เราจะสร้างช่องไฟระหว่างเส้นแนว ช่องไฟระหว่างดอก ช่องไฟระหว่างกลุ่มโดยช่องไฟ แบ่งได้ 2 ลักษณะคือ ช่องไฟทึบ(Positive Space) และช่องไฟว่าง (Nagative Space) ซึ่งช่องไฟมีส่วนทำให้ผลงาน ความสมดุลของน้ำหนักทางสายตา และรูปทรงที่ถูกต้อง นอกจากนี้ การมีช่องไฟ จะสร้างความโดดเด่นของ ดอกไม้แต่ละดอกได้ดี ทำให้เกิดความมีชีวิตออกมา สร้างภาพผลงานให้ออกมาได้ตามความต้องการของผู้จัด (กิริติ , 2545)

5. Texture ลักษณะพื้นผิวของดอกไม้และอุปกรณ์การจัดดอกไม้

คำว่า “ลักษณะพื้นผิว” คือส่วนประกอบที่เรามองเห็น เมื่อวัสดุอุปกรณ์ และดอกไม้ ที่นำมาจัด เป็นผลงานชิ้นหนึ่ง สิ่งของทุกอย่างจะต้องมีลักษณะผิวสัมผัส อาจจะเรียบ หยิบ ขรุขระ มันแวววาว แดกต่างกันไป ซึ่งจะสร้างความน่าสนใจ เมื่อถูกนำมาใช้ร่วมกันอย่างกลมกลืนหรือขัดแย้ง ถ้ารู้จักการนำมาใช้ผสมผสานกันก็จะทำให้สร้างผลงานที่แตกต่างกันออกไปได้หลายแบบ ผลงานที่ทำก็จะออกมาดูแปลกใหม่ ไม่ซ้ำแบบ กลับกลายเป็นการกระตุ้นให้ตื่นตื่น น่าสนใจในความต่างกันนั้น(กิริติ , 2545)

อุปกรณ์และเครื่องมือที่จำเป็นในการจัดดอกไม้

อุปกรณ์และเครื่องมือในการจัดดอกไม้ นับว่ามีความสำคัญเท่ากับดอกไม้ที่นำมาจัด เพราะ วัสดุอุปกรณ์ทั้งหลายถือว่ามีส่วนในการสร้างสรรค์ผลงานเป็นสำคัญ และอุปกรณ์บางอย่างก็เป็นสิ่งที่กำหนดรูปแบบในการจัดรูปทรงของการจัดดอกไม้ หรือช่วยตกแต่งรูปทรงของดอกไม้ ใบไม้ ให้ดูดีกว่าธรรมชาติ เช่น ดอกไม้ก้านอ่อนๆ ต้องใช้ลวดพันค้ำก้านให้แข็งแรงก่อนใช้งาน นอกจากนี้ยังช่วยอำนวยความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้จัดดอกไม้อีกด้วย ซึ่ง ได้แก่

1. ดอกไม้และใบไม้

คุณสมบัติของดอกไม้ที่นำมาใช้ในการจัดดอกไม้

- ลักษณะดอก สี รูปร่าง โครงสร้าง กิ่งสวยงามและแข็งแรง
- มีกลิ่นไม่เป็นที่รำงเกียจ
- มีอายุการใช้งานได้นาน
- ดอก ไม่มีตำหนิหรือถ้ามีตำหนิก็สามารถตกแต่งได้

คุณสมบัติของใบไม้ที่นำมาใช้ในการจัดดอกไม้

- มีอายุการใช้งานได้นาน สีไม่ซีดจาง เที่ยว หรือร่วงง่าย ทรงรูปร่างอยู่ได้นาน
- รูปทรง ลวดลายสวยงาม สีทันสมัย
- ไม่มีตำหนิจากโรค แมลงหรือรอยชำรุด
- สามารถตัดแต่งให้สวยงามก่อนใช้งาน ได้ดี(ปราชญ์ชนก , 2545)

ลักษณะของดอกไม้(Flower Shapes)

การที่เราจะจัดดอกไม้เราจะต้องรู้จักรูปร่างของดอกไม้ที่จะนำมาจัดเพื่อที่จะสามารถใช้งานได้ถูกต้องต่อลักษณะของตัวดอกไม้จึงแบ่งลักษณะของดอกไม้ 4 รูปแบบดังนี้ (กิริติ, 2545)

1.1 ดอกไม้ที่มีลักษณะเป็นช่อ เส้นแนวหรือ โคนไฟลาว เวอร์ (Line Flower)คือดอกไม้ที่เป็นช่อมีรูปทรงที่ดูเป็นเส้นแนวลักษณะเป็นช่อดอกไม้เรียงขึ้นไปตามความยาวของก้านดอกไม้ เช่น ลีอาทริส เดฟิเนียม แกลดิโอลัส ฯลฯ

ลีอาทริส

แกลดิโอลัส

เดฟิเนียม

ฟรีเซีย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 ดอกไม้กลีบซ้อนหรือเมสฟลาวเวอร์ (Mass Flower) คือดอกไม้ที่เป็นดอกเดี่ยวมีกลีบดอกซับซ้อนเหมาะสมที่จะ จัดวาง เพื่อให้เกิดความสมดุลเมื่อนำมาจัดรวมเป็นกลุ่มก็เป็นจุดเด่นได้เช่น ดอกกุหลาบ คาร์เนชั่น เยอร์บีร่า ฯลฯ

คาร์เนชั่น

เยอบีร่า

กุหลาบ

ไฮเดรนเยีย

1.3 ดอกไม้รูปทรงเด่นชัด หรือ ฟอรัม ฟลาวเวอร์ (Form Flower) คือดอกไม้ประเภทที่มีรูปทรงของดอกชัดเจนและมีกลีบไม่มาก ส่วนใหญ่จึงใช้เป็นดอกไม้ที่เป็นจุดเด่นในการจัดดอกไม้ เช่น ไอรিস ลิลลี่ ทิวลิป หน้าวัว ฯลฯ

ลิลลี่

ทิวลิป

ไอรিস

หน้าวัว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ดอกไม้แต่งเติมหรือดอกไม้แซมเรียกว่าฟิลเลอร์ ฟลาวเวอร์ (Filler flower) คือ ดอกไม้ที่มีลักษณะเป็นช่อประกอบด้วยดอกเล็กๆ ปรประปรายเป็นกลุ่ม ใช้สำหรับแต่งเติมเพื่อเพิ่มรายละเอียดในการจัด เช่น ยิปโซฟิลลา แอสเตอร์ สแคคิส แคนสเปีย แวกซ์ ฯลฯ

ยิปโซฟิลลา

แอสเตอร์

สแคคิส

โบวาเลีย

ใบไม้บางชนิดที่นำมาใช้ในการจัดดอกไม้ก็จัดเป็นไม้แซมหรือแต่งเติม ถือว่าเป็น ฟิลเลอร์ด้วยเช่นกัน ใบไม้ที่นิยมนำมาใช้ในการจัดมีหลายชนิด เช่น โปร่งฟ้า ชานาคู เฟิร์นนาคราช ใบหูดจับ ฯลฯ

หูดจับ

โปร่งฟ้า

เฟิร์นนาคราช

ชานาคู

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ที่ยึดดอกไม้

ที่ยึดดอกไม้จัดเป็นวัสดุที่สำคัญในการจัดดอกไม้ ผู้จัดดอกไม้จะต้องเข้าใจในการเลือกที่ยึดมาใช้ได้อย่างเหมาะสม ที่ยึดดอกไม้มีหลายชนิดด้วยกันคือ โอเอซิส ผักตบชวา พลาสติก ดันกล้วย ตะปูแฉง หรือไม้จ้ำม แต่ในปัจจุบันนิยมใช้โอเอซิสเพราะสะดวกรวดเร็วมากกว่าและราคาก็ไม่สูงมากนัก วิธีเตรียมโอเอซิสคือก่อนนำไปจัดดอกไม้ ควรเตรียมภาชนะใส่น้ำสำหรับแช่อโอเอซิสให้พอดีกับก้อนโอเอซิส จากนั้นวางก้อนโอเอซิสลงบนผิวน้ำแล้วปล่อยให้ค่อยๆ ซึมน้ำลงไปเอง ไม่ควรใช้มือกดลงไป เพราะจะทำให้โอเอซิสไม่อมน้ำเนื่องจากเกิดฟองอากาศอยู่ในหรืออมน้ำซึ่กว่าปกติ ทางที่ดีควรแช่ค้างคืนไว้ก็ได้เพื่อให้เกลือที่ผสมอยู่ในก้อนโอเอซิสไหลออกมา ซึ่งจะมีลักษณะเป็นน้ำมีสีน้ำตาลแดงมีผลทำให้ก้านดอกไม้เน่าเร็ว และทำให้น้ำที่แช่มีกลิ่นเหม็นเร็วขึ้น (มุกดา , 2546)

3. แจกันหรือภาชนะที่ใช้จัดดอกไม้

แจกันแต่ละชนิดมีรูปร่างลักษณะแตกต่างกันไป รูปร่างของภาชนะที่ใช้สำหรับการจัดดอกไม้ จะช่วยให้ผู้ที่จัดดอกไม้ตัดสินใจเลือกตามโอกาสที่จะใช้ และสถานที่อันเหมาะสมเอง คุณลักษณะที่ดีของแจกันจะต้องเรียบ เก๋เลี้ยง ไม่มีลวดลาย สีไม่ฉูดฉาด สีสันดี ดูแลรักษาง่าย มีความแข็งแรง ทนทาน และมีฐานรองรับมั่นคง (คณิง , 2545)

4. อุปกรณ์ตัดแต่งดอกไม้

อุปกรณ์ที่ใช้ในการตัดแต่งดอกไม้จะต้องมีความคมมากๆ เพราะเมื่อตัดกิ่งไม้จะไม่ชำ ถ้ากิ่งไม้ชำจะทำให้ดอกไม้ที่แช่น้ำนั้นเน่าเร็ว ทำให้ดอกไม้ร่วงโรยเร็วกว่าที่ควร อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบไปด้วย กรรไกรตัดก้านดอกไม้ กรรไกรตัดริบบิ้น กิมตัดลวด กิมตัดลวด มีดตัดโอเอซิส มีดตัดก้านดอกไม้ (คณิง , 2545)

5. ลวดที่ใช้กับดอกไม้

ในการจัดดอกไม้ ลวดที่นิยมใช้กัน มีอยู่ 3 ขนาด คือ ลวดเบอร์ 20 เป็นลวดที่มีขนาดใหญ่เหมาะสำหรับการคามก้านดอกไม้ เพราะจะทำให้มีความมั่นคง แข็งแรง ส่วนเบอร์ 22 เป็นลวดขนาดกลาง เหมาะสำหรับพันก้านดอกไม้ที่มีลักษณะคดงจะช่วยค้ำก้านให้ตรงได้โดยไม่หัก ส่วนลวดเบอร์ 24 เป็นลวดที่มีขนาดเล็ก เหมาะสำหรับคามก้านคอดอกไม้ เพื่อป้องกันไม่ให้ดอกไม้หักขณะกำลังจัดอยู่ (คณิง , 2545)

6. ที่ฉีดน้ำ

บางครั้งการฉีดดอกไม้ต้องใช้เวลาในการจัดนานพอสมควรจึงจำเป็นต้องใช้น้ำฉีดอยู่เสมอ และหลังจากการจัดก็จะต้องมีการฉีดน้ำเพื่อให้เกิดความสดชื่นของดอกไม้ การฉีดน้ำ จะต้องให้น้ำที่ฉีดเป็นละอองฝอย และฉีดห่างจากดอกไม้ประมาณ 1 ฟุต เพื่อป้องกันการช้ำของกลีบดอกไม้ (คณิง , 2545)

7. ภาชนะสำหรับแช่ดอกไม้ และใบไม้

ภาชนะที่ใช้แช่ดอกไม้และใบไม้จะต้องมีลักษณะ และความสูงเหมาะสมกับดอกไม้และใบไม้ ควรให้ภาชนะมีความสูงต่ำกว่าดอกเล็กน้อย ส่วนใบไม้ภาชนะที่ใช้ก็ควรให้มีขนาดที่เหมาะสมพอดีสำหรับก้านใบ (มุกดา , 2546)

8. กระดาษหรือริบบิ้นเพื่อการตกแต่ง

กระดาษและริบบิ้นที่ใช้ในการตกแต่งดอกไม้มีอยู่หลากหลายชนิด เช่น กระดาษแก้ว กระดาษสา ผ้าโปร่ง ผ้าป่าน เป็นต้น กระดาษเหล่านี้จะช่วยตกแต่งดอกไม้ที่จัดเพิ่มเติม ริบบิ้นก็สามารถทำเป็นโบว์ทำให้เกิดความสวยงามมากยิ่งขึ้น และเป็นส่วนสำคัญในการจัดช่อดอกไม้ (มุกดา , 2546)

9. วัสดุอื่นๆที่ใช้ในการตกแต่งเพิ่มเติม

การจัดดอกไม้ไม่จำเป็นที่จะต้องประกอบด้วยดอกไม้ใบไม้เพียงอย่างเดียว อาจจะเพิ่มเติมวัสดุตกแต่งอื่นๆ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมชาติและควมมีชีวิตชีวาหรือความสวยงาม เช่น ริงนก ด่วนก ลูกปัด กิ่งไม้ ถวดสี ฯลฯ (มุกดา , 2546)

เทคนิคการจัดดอกไม้แบบสากลขั้นพื้นฐาน

รูปทรงของการจัดดอกไม้ขั้นพื้นฐาน (Basic Arrangement shapes) กิริตี (2545) กล่าวว่า การจัดดอกไม้ ถึงแม้ว่าจะเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่ไม่ใช่รูปแบบตายตัว แต่ทว่าก็ต้องมีพื้นฐานของรูปทรงที่จะทำให้การจัดดอกไม้ได้สวยงามสมบูรณ์แบบ จากการรวบรวมแบบของการจัดดอกไม้โดยรวมแล้วพบว่า มีรูปทรงของการจัดดอกไม้ทั้งหมด 11 แบบ ซึ่งจะแสดงให้เห็นเป็น แบบฟอร์มดังนี้

Symmetrical Triangle

ทรงสามเหลี่ยมด้านเท่า

Asymmetrical Triangle

ทรงสามเหลี่ยมด้านไม่เท่า

Round - Circular

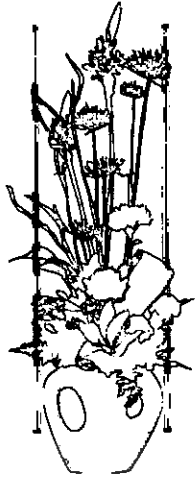
ทรงกลม

Fan Shape

ทรงพัด

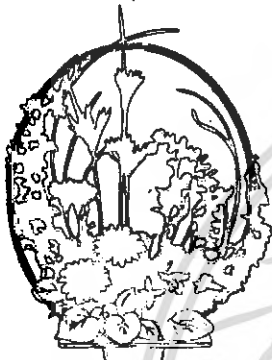
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Vertical
ทรงสูง

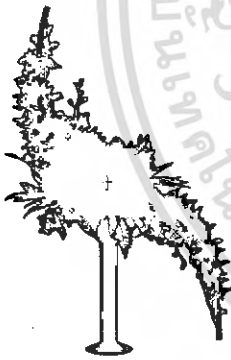
Horizontal
ทรงแนวนอน

Oval
รูปวงรีหรือรูปไข่

Crescent
ทรงวงพระจันทร์

Hogarth Curve
ทรงโค้งไฮการ์ธ

Parallel Systems
แบบกลุ่มแนวคู่ขนาน พาร์ลลล

Recthngular

ทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่า (ที่มา : กิรดี, 2545) ห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์และวิธีการ

วัสดุ - อุปกรณ์

- หนังสือ เอกสารที่เกี่ยวข้อง
- กล้องดิจิทัล
- อุปกรณ์ในการพิมพ์ (คอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ เครื่องถ่ายสำเนา)
- ดอกไม้ ใบไม้
- อุปกรณ์ในการจัดดอกไม้ เช่น มีด กรรไกร แจกัน โอเอซิส ฯลฯ

วิธีการศึกษา

1. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสารและสื่อต่างๆ
2. ศึกษาค้นคว้าจาก อินเทอร์เน็ต
3. ศึกษาค้นคว้าจากผู้ที่ทำธุรกิจทางด้านร้านจัดดอกไม้
4. ศึกษาจากแหล่งการค้าดอกไม้

การบันทึกข้อมูล

1. การถ่ายภาพด้วยกล้องดิจิทัล
2. การรวบรวมข้อมูลจากสื่อต่างๆที่ได้จากการศึกษาค้นคว้า

ระยะเวลาการศึกษา : 1 พฤศจิกายน 2549 - 15 มีนาคม 2550

สถานที่ศึกษา

- อินเทอร์เน็ต
- ร้านจัดดอกไม้
- หนังสือ เอกสารต่างๆ
- แหล่งการค้าดอกไม้สดปากคลองตลาด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการศึกษา

จากการศึกษาชนิดของไม้ดอกไม้ที่ใช้ในการจัดดอกไม้พบว่าในปัจจุบัน มีความหลากหลายทั้งชนิดพืช(ดอกไม้ใบไม้ รวมถึงผลด้วย)รูปแบบอุปกรณ์เสริม รวมทั้งเทคนิคการจัดดอกไม้ ทั้งนี้เพื่อให้ได้รู้จักกับชนิดพืชมากยิ่งขึ้น นำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมและหลากหลายจึงแบ่งออกเป็นกลุ่มๆ ดังนี้

1. ดอกไม้ เป็นสิ่งสำคัญในการที่จะจัดดอกไม้ เราจะต้องรู้จักรูปร่างของดอกไม้ที่จะนำมาจัด เพื่อที่จะสามารถใช้งานได้ถูกต้องต่อลักษณะของตัวดอกไม้จึงแบ่งลักษณะของดอกไม้ 4 รูปแบบ

1. กลุ่มดอกไม้ที่ใช้กำหนดเส้นแนว

ดอกไม้ที่ใช้กำหนดเส้นแนว พบว่ามักเป็นดอกไม้ที่มีก้านยาว ตรง รูปทรงเป็นแนวยาว และมีความมันคง ได้แก่

1.1 ปักษาสวรรค์

ปักษาสวรรค์ (bird of paradise)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Strelitzia reginae* Banks ex Dryond. อยู่ในวงศ์ Strelitziaceae มีถิ่นกำเนิดในแอฟริกาใต้ ลำต้นเป็นไม้อวบน้ำ สีเขียวกลม และตั้งตรง กาบใบห่อหุ้มลำต้น ใบรูปไข่ สีเขียวเข้ม กว้างและยาว ปลายจะเรียวแหลมคล้ายหอก รูปร่างดอกลักษณะคล้ายนกที่กำลังกระพือปีกบิน จากแนว ก้านที่บริเวณกาบรองดอกโค้งงอ กลีบดอกมีสีเหลือง ส่วนโคนกลีบพุ่งออกมาจากจุดเดียวกัน ตั้งฉากกับกาบรองดอกปลายกลีบแหลม ขอบขนาน กลางกลีบขู่มนเว้า โคนกลีบดอกด้านนอกทั้งสองข้างจะมีกลีบที่เป็นสีม่วง แแหลมแยกออกมา (ธัญญา , 2545)

ระยะตัดดอก

เมื่อกลิบประดับเปิดดอกได้ประมาณ 2 ใน 3 ส่วน

ระยะเวลาหลังการตัดดอก

โดยปกติจะมีอายุการใช้งานประโยชน์ 4-6 วัน

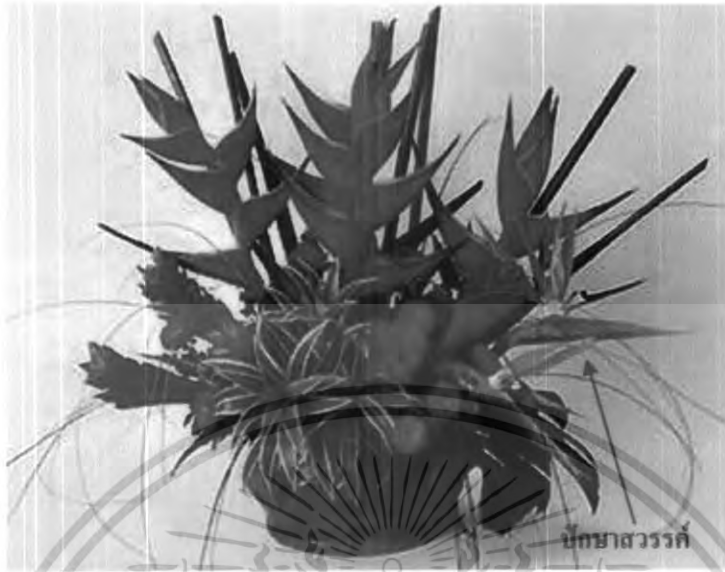
วิธีการยืดอายุ

ตัดปลายก้านในแนวเฉียง แช่ว่ายก้านในน้ำสะอาด และหมั่นเปลี่ยนน้ำจะยืดอายุได้ประมาณ 7-8 วัน

รูปแบบในการใช้

ในด้านการจัดดอกไม้ ส่วนใหญ่จะใช้เป็นไม้ดอกไม้ที่กำหนดเส้นแนว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์ การค้า ความมั่นคง หรือจัดเป็นไม้รองก็ได้ (ภาพที่ 1) ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 1.1 รูปแบบการจัดใช้ปักษาสวรรค์เป็นไม้รอง

ภาพที่ 1.2

(ที่มา: พิทักษ์ , 2545)

ภาพที่ 1.3

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 1.2 และ 1.3 รูปแบบในการใช้ปักษาสวรรค์เป็นดอกไม้กำหนดเส้นแนว

ภาพที่ 1 แสดงรูปแบบการใช้ดอกไม้ปักษาสวรรค์ในการจัดดอกไม้ทั้งเป็นดอกไม้กำหนดเส้นแนว

เอกสารนี้เป็นเอกสารและเป็นไม้รองสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

1.2 แกลดิโอลัส

แกลดิโอลัส (Sword Lily) ชื่อ

วิทยาศาสตร์ *Gladiolus hybrida*. อยู่ในวงศ์ Iridaceae บางคนเรียกว่าชอนกลินฝรั่ง มีถิ่นกำเนิดอยู่ในแอฟริกาใต้ เจริญเติบโตได้ดีในดินที่มีการระบายน้ำได้ดี แดดจัด และความชื้นสม่ำเสมอ มีลักษณะต้นหัวที่อยู่ใต้ดิน ซึ่งคือลำต้นที่แท้จริงลำต้นที่เห็นอยู่เหนือดินเป็นลำต้นเทียมลักษณะค่อนข้างแบน เกิดจากส่วนกาบใบและโคนใบอยู่รวมกัน ใบมีลักษณะเรียวกคล้ายดาบ เส้นใบขนานกัน ใบเรียบเป็นมัน แผ่นใบกว้างและใหญ่ เห็นเส้นใบชัดเจนออกดอกเป็นช่อยาว แต่ละดอกมีรูปร่างแบบกรวย กลีบดอกเป็นแผ่นบาง มีหลากหลายสี 1 ช่อมีดอกประมาณ 10-12

ดอก แต่ละดอกมีกลีบดอก 6 กลีบ แบ่งออกเป็น 2 ชั้น ชั้นละ 3 กลีบเรียงสลับกัน ขอบกลีบหยักเล็กน้อย ดอกจะบานจากดอกล่างสุดขึ้นไปหาดอกบนสุด (รัญญู , 2545)

ระยะตัดดอก	ตัดดอกได้ทันทีเมื่อดอกล่างสุดปรากฏให้เห็น โดยตัดที่โคนก้านดอก
ระยะเวลาหลังการตัดดอก	โดยปกติจะมีอายุการใช้งานประโยชน์ 6-7 วัน
วิธีการยืดอายุ	ตัดปลายก้านด้วยมีดตัดดอกไม้ในแนวเฉียง แล้วจุ่มลงในน้ำที่มีสารอาหารดอกไม้จะยืดอายุได้ 9-10 วัน
รูปแบบในการใช้	ด้านการจัดดอกไม้ ดอกแกลดิโอลัส เป็นดอกไม้ที่มีลักษณะเป็นช่อที่เป็นเส้นตรง มีความมั่นคงก้านแข็งแรง จึงเป็นที่นิยมนำมาจัดเป็นดอกไม้ประเภทกำหนดเส้นแนวหรือความสูง แต่ถ้าหากใช้แต่ในส่วนของดอกที่บานแล้วก็สามารถนำมาจัดเป็นไม้อรงได้ (ภาพที่ 2)

73617

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา : มณีรัตน์ , 2550)

**ภาพที่ 2 แสดงรูปแบบการใช้ดอกแกดดีโอลัสในการจัดดอกไม้เป็นไม้ดอกประเภทกำหนด
เส้นแนว**

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ลีอาทริส

ลีอาทริส (liatris , button snake - root) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Liatris* spp. อยู่ในวงศ์ Asteraceae มีถิ่นกำเนิดในอเมริกาเหนือ เจริญเติบโตได้ดีในที่ที่มีความชื้นตลอดเวลาแต่ไม่แฉะ ดินมีการถ่ายเทอากาศและมีการระบายน้ำได้ดี ลักษณะของต้นจัดเป็นพืชรากหัว ลำต้นเทียมจะแตกออกจากหัวซึ่งมีลักษณะ ตั้งตรงกลม แข็ง มีสีเขียวอมน้ำตาล หรือสีเขียว ใบเป็นใบเดี่ยว ยาวเรียวยาวแหลมเล็ก แตกออกตามลำต้นเหมือนกับดอก โดยเฉพาะบริเวณ โคนใบจะงอกงามและยาวใหญ่เป็นพิเศษ ดอกจะแตกออกตามลำต้น กลีบดอกเป็นฝอยลักษณะเป็นเส้นสีม่วง ดอกยาวประมาณ 0.5-1.0 เซนติเมตร ดอกจะแตก

ออก รอบๆลำต้น จึงทำให้มีลักษณะเป็นทรง กระบอก โดยที่ดอกจะเริ่มบานจากปลายยอดของซ่อลงมาจนกระทั่งถึงดอกที่อยู่บริเวณ โคนซ่อดอก (รัญญะ , 2545)

ระยะตัดดอก	ควรเลือกดอกที่เห็นสีของดอก 1 ใน 3 ส่วน
ระยะเวลาหลังการตัดดอก	โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 5-6 วัน
วิธีการยืดอายุ	ตัดปลายก้านในแนวเฉียงทำมุม 45 องศาเซลเซียส จากนั้นนำไปแช่ในน้ำที่เย็น จะช่วยยืดอายุของ ดอกไม้ได้ประมาณ 8-9 วัน
รูปแบบในการ ใช้	ในด้านการจัดดอกไม้ ลีอาทริส ส่วนใหญ่จะใช้เป็นไม้ดอกที่ กำหนดเส้นแนว เนื่องจากเป็นไม้ตัดดอกที่มีรูปทรงเป็นแนวยาว ตั้งตรงและมีความมั่นคง (ภาพที่ 3)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.1
(ที่มา: มุกดา , 2546)

ภาพที่ 3.2
(ที่มา: เพ็ญทิพย์ , 2547)

ภาพที่ 3.1 และ 3.2 รูปแบบในการใช้ลิวทริสเป็นดอกไม้ที่กำหนดเส้นแนว

ภาพที่ 3 แสดงรูปแบบการใช้ดอกลิวทริสในการจัดดอกไม้ เป็นดอกไม้ที่กำหนดเส้นแนว เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนเวลาสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาด้านนี้ ไม่นับญาติเห็นาเบไซประยิชนดานการค้ำ ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ลิ้นมังกร

ลิ้นมังกร (Snapdragon) ชื่อวิทยาศาสตร์ Antirrhinum majus. อยู่ในวงศ์ Scrophulariaceae มีถิ่นกำเนิดในแถบเมดิเตอร์เรเนียน เจริญเติบโตได้ดีในที่ดินร่วนซุย โปร่ง ระบายน้ำและถ่ายเทอากาศได้ดี ชอบแดดจัดความชื้นปานกลาง ลักษณะต้นเป็นแบบตั้งตรง กลม อวบน้ำ สูงประมาณ 15-18 เซนติเมตร ใบเป็นใบเดี่ยว ออกตรงกันข้าม ใบเป็นรูปหอกแคบ ส่วนปลายและส่วนโคนของใบเรียวแหลม ดอกออกเป็นช่อ ดอกจะเริ่มบานจากโคนช่อขึ้นไปยังที่ปลายช่อ ดอกจะแตกจากส่วนของก้านช่อดอกออกโดยรอบของก้านช่อดอก จึงมีลักษณะเป็นพวงช่อ หลากหลายสี เช่น ขาว ชมพู แดง เหลือง

ส้ม และม่วง เป็นต้น (ธัญญา, 2545)

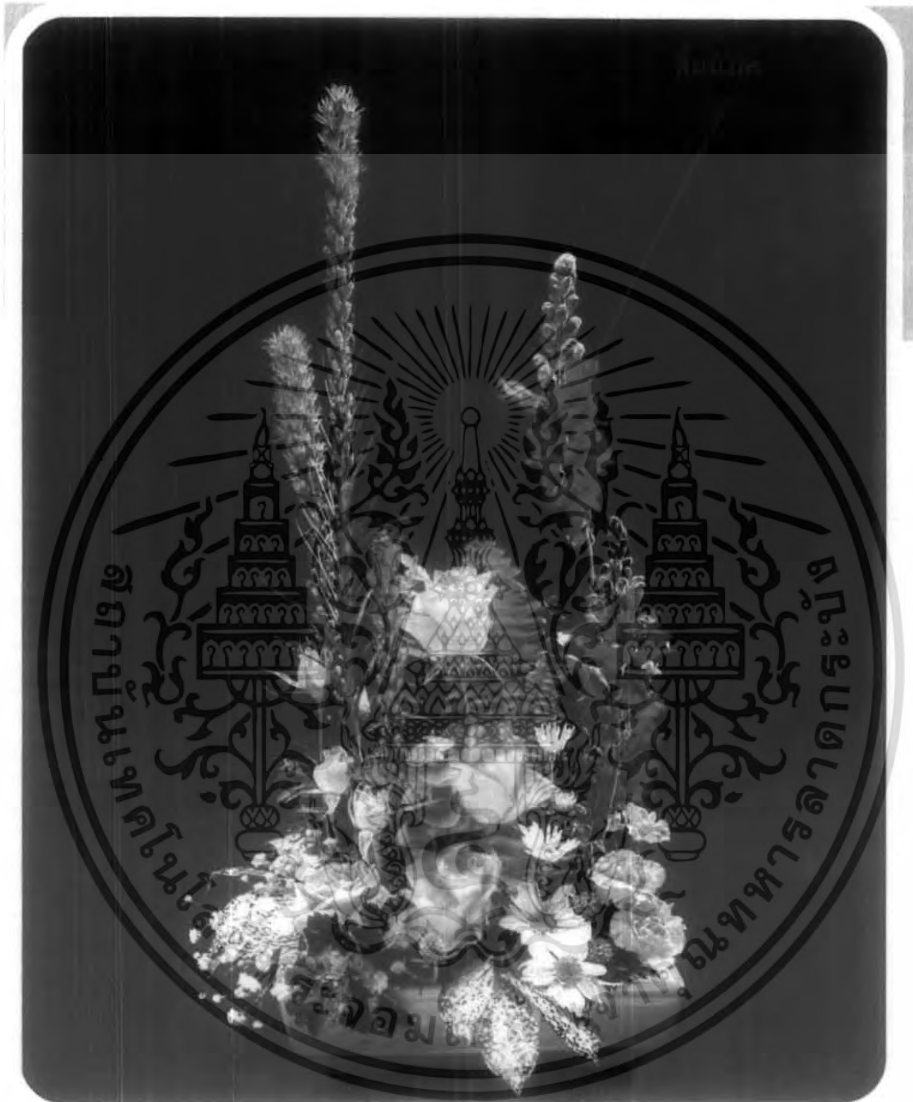
ระยะตัดดอก ตัดดอกเมื่อมีดอกบานออกได้ประมาณ 2 หรือ 3 ดอก โดยตัดชิดโคนก้านดอก

ระยะเวลาหลังการตัดดอก โดยปกติจะมีอายุการใช้งานประโยชน์ 3-4 วัน

วิธีการยืดอายุ ตัดปลายก้านออกประมาณ 1-2 เซนติเมตร แช่ปลายก้านไว้ในน้ำสะอาด เก็บไว้ในอุณหภูมิที่ต่ำพอสมควร จะยืดอายุได้ประมาณ 7-8 วัน

รูปแบบในการใช้ ทางด้านการจัดดอกไม้ นิยมนำ ดอกลิ้นมังกร มาใช้ในการจัดประเภท กำหนดเส้นแนวหรือความสูงเพราะช่อดอกมีลักษณะเป็นช่อยาว รูปทรงมันคง (ภาพที่ 4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: เพ็ญทิพย์ , 2547)

ภาพที่ 4 แสดงรูปแบบการใช้ดอกกลีบบัณเฑาะในการจัดดอกไม้เป็นไม้ดอกกำหนดเส้นแนว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 เดฟิเนียม

เดฟิเนียม (Delphinium , Candle-Larkspur) ชื่อวิทยาศาสตร์ Delphinium eratum Hybrids. อยู่ในวงศ์ Ranunculaceae มีถิ่นกำเนิดอยู่ใน ตอนใต้ และตอนกลางของยุโรป แถบเทือกเขาพิเรนีส ระหว่างฝรั่งเศสและสเปนถึงไซบีเรีย เจริญเติบโตได้ดีในสภาพแสงแดดเต็มวัน อากาศเย็น ปลูกกลางแจ้ง ดินอุดมสมบูรณ์ไปด้วยธาตุอาหารมีการระบายน้ำได้ดี ลักษณะต้นเป็นไม้พุ่ม สูงประมาณ 0.5-1.5 เมตร ลำต้นมีขน ใบรูปนิ้วมือ มี 5-7 แฉก แต่ละแฉก รูปรีแกมโบหอก ปลายแหลม ใบมีสีเขียวอ่อน ดอกออกเป็นช่อ มีหลากหลายสี ไม่ว่าจะเป็น สีขาว ชมพู ม่วงและฟ้า ช่อดอกยาวประมาณ 5-7 เซนติเมตร กลีบดอกมี

ตั้งแต่ 5 กลีบขึ้นไป (อตุธร, 2544)

ระยะตัดดอก	การเลือกช่อดอกที่มีดอกเริ่มบานออก 2-3 ดอก โดยตัดที่โคนก้านช่อดอก
ระยะเวลาหลังการตัดดอก	โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 5-7 วัน
วิธีการยืดอายุ	ตัดปลายก้านและแช่ในน้ำสะอาด หมั่นเปลี่ยนน้ำที่ใช้แช่ก้านทุกวัน จะช่วยยืดอายุได้ประมาณ 10-14 วัน
รูปแบบในการใช้	ทางด้านการจัดดอกไม้ นิยมนำ ดอกเดฟิเนียม มาใช้ในการจัดประเภท กำหนดเส้นแนวหรือความสูงเพราะช่อดอกมีลักษณะเป็นช่อยาว รูปทรงมันคง (ภาพที่ 5)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: กิริติ , 2545)

ภาพที่ 5 แสดงรูปแบบการใช้ดอกเคพีเนียมในการจัดดอกไม้เป็นไม้ดอกกำหนดเส้นแนว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 ปทุมมา

ปทุมมา (Siam Tulip , Curcuma)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Curcuma alismatifolia* Gagnep. อยู่ในวงศ์ Zingiberaceae มีถิ่นกำเนิดอยู่ใน ไทย พม่า และ อินโดจีน เจริญเติบโตได้ดีในดินระบายน้ำและถ่ายเทอากาศ ชอบแดดจัดหรือแดดเต็มวัน ความชื้นปานกลาง มีลักษณะต้นเป็น ลำต้นอยู่ใต้ดินซึ่งทำหน้าที่สะสมอาหารเรียกว่า เหง้า ลำต้นที่อยู่เหนือดิน คือ ลำต้นเทียม ที่เกิดจาก โคนกาบใบที่ซ้อนทับอัดกันแน่นหุ้มกันอยู่ จัดเป็นพืชใบเลี้ยงเดี่ยว มีลักษณะคล้ายใบพาย ปลายใบแหลม โคนใบเป็นกาบห่อหุ้มอัดกัน กลายเป็นลำต้นเทียม ออกดอกพร้อมกันกับ

ใบโคน ก้านดอกเล็ก เรียว และแข็ง ช่อดอกมีกาบใบประดับซ้อนกันอยู่มาก ดอกที่แท้จริงจะอยู่ระหว่างใบประดับมีสีเหลืองปนขาว แต่กาบใบประดับมี สีสีนสวยงาม ทั้งสีชมพู เขียว ม่วง ม่วงอ่อน เป็นต้น

(สุรวิษ , 2539)

ระยะตัดดอก

ควรเลือกดอกที่บานแล้วพอสมควรคือเมื่อกลีบประดับบานออกมาประมาณ 5 กลีบ

ระยะเวลาหลังการตัดดอก

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 4-5 วัน

วิธีการยัดอายุ

ตัดปลายก้านแล้วแช่ปลายก้านในน้ำสะอาด เก็บไว้ในที่ที่อุณหภูมิเหมาะสมจะอยู่ได้นานประมาณ 7-8 วัน

รูปแบบในการ ใช้

ในด้านการจัดดอกไม้ ดอกปทุมมา สามารถนำมาจัดได้ทั้งใช้เป็นดอกกำหนดเส้นแนว เป็นไม้ประธานหรือไม้รอง เพราะลักษณะของช่อดอกเป็นช่อที่ยาวและก้านที่ตรง นอกจากนี้ยังมีกลีบ ดอกที่ซ้ำซ้อนกัน (ภาพที่ 6)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: พิทักษ์, 2545)

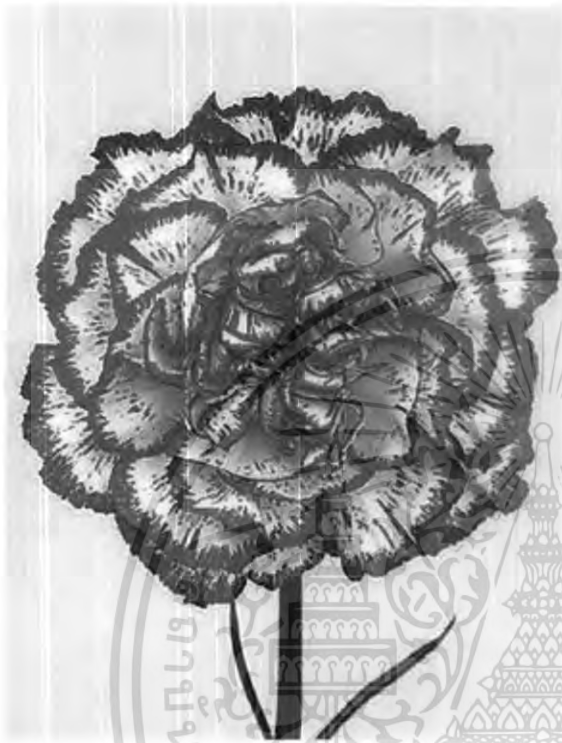
ภาพที่ 6 แสดงรูปแบบการใช้ดอกปทุมมาในการจัดดอกไม้เป็นไม้ดอกกำหนดเส้นแนว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. กลุ่มดอกไม้ที่มีลักษณะเป็นกลีบดอกซ้อน

ดอกไม้ที่มีลักษณะเป็นกลีบดอกซ้อน คือ ดอกไม้ที่มีลักษณะ โครงสร้างของกลีบดอก ซ้อนกันหลายๆชั้น มองดูมีน้ำหนักและสมดุลกัน ได้แก่

2.1 คาร์เนชั่น

คาร์เนชั่น (Carnation) ชื่อวิทยาศาสตร์

Dianthus caryophyllus Linn. อยู่ในวงศ์

Caryophyllaceae มีถิ่นกำเนิดในยุโรปตอน

ใต้ เจริญเติบโตได้ดีในที่แดดจัด อากาศ

หนาวเย็น ดินร่วนมีการระบายน้ำและถ่ายเท

อากาศได้ดีชอบความชื้นปานกลาง มีลักษณะ

ต้นแตกออกเป็นพุ่ม ลำต้นเป็นข้อปล้อง

บริเวณข้อจะบวมโตและสีออกขาวปนเขียว ตั้งตรง แข็ง ใบใบยาวปลายใบเรียวแหลม ออกเป็น คู่สลับ มีสีเขียว ใบจะออกบริเวณข้อของลำต้น ข้อละสองใบ ดอกมีทั้งดอกเดี่ยวและดอกแบบ สเปรย์ที่เป็นช่อ ปลายกลีบดอกหยักคล้ายฟันเลื่อย กลีบดอกจะซ้อนอัดกันอยู่หลายๆชั้นดูสวยงาม ได้ดอกจะมีกระเปาะหุ้มอยู่ ปัจจุบันมีสองสีในดอกเดียวกันเรียกว่าชกิบสี และสีเดียวในดอก (อถุขร , 2544)

ระยะตัดดอก	ควรตัดดอกเมื่อดอกยังตูมอยู่แต่ใกล้จะบาน เพื่อให้การขนส่ง สะดวกและมีอายุการใช้งานได้นาน
ระยะเวลาหลังการตัดดอก	โดยปกติจะมีอายุการใช้งานประมาณ 7-8 วัน
วิธีการยืดอายุ	ตัดปลายก้านในแนวเฉียง แล้วจุ่มปลายก้านแช่น้ำเอาไว้ และเปลี่ยน น้ำทุกวัน จะยืดอายุดอกไม้ได้ประมาณ 12-15 วัน
รูปแบบในการใช้	ในการจัดดอกไม้ดอกคาร์เนชั่นส่วนใหญ่จะใช้เป็นไม้รอง เนื่องจาก เป็นไม้ตัดดอกที่มีลักษณะกลีบซ้อนกันหลายชั้น แต่ถ้าจะจัด ให้เป็นจุดเด่นก็จะต้องใช้ในปริมาณที่มาก และไม่ควรมีดอกไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ชนิดอื่นที่มีขนาดที่ใหญ่กว่า (ภาพที่ 7)

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คาร์เนชัน

(ที่มา: กิรติ , 2549)

ภาพที่ 7.1 รูปในการใช้คาร์เนชันจัดเป็นไม้รอง

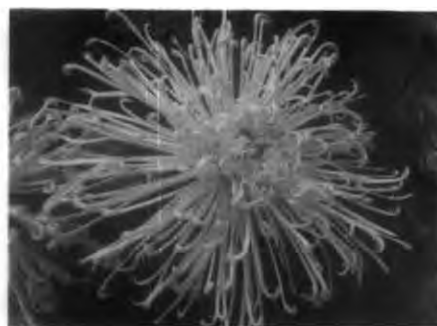
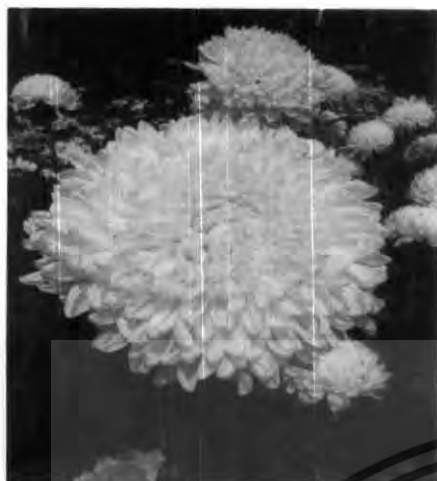
คาร์เนชัน

(ที่มา: ธนะชัย , 2548)

ภาพที่ 7.2 รูปแบบในการใช้คาร์เนชันจัดเป็นจุดเด่นหรือประธาน

ภาพที่ 7 แสดงรูปแบบการใช้ดอกคาร์เนชันในการจัดดอกไม้ทั้งเป็นไม้ประธานและเป็นไม้รอง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 เบญจมาศหรือมัม

เบญจมาศ (Chrysanthemum, Mum)

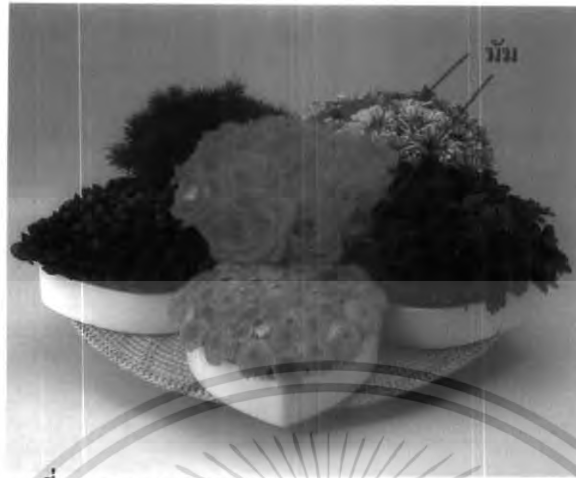

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Dendranthemum grandiflora*. อยู่ในวงศ์ Compositae มีถิ่นกำเนิดอยู่ในญี่ปุ่นและจีน เจริญเติบโตได้ดีในดินที่มีการระบายน้ำและอากาศได้ดี ชอบแสงแดด น้ำปานกลาง ลักษณะต้น มีผิวเปลือกต้นและกิ่งเป็นลายตามทางยาว ลำต้นตั้งตรง แข็ง ใบเป็นใบเดี่ยว เรียงสลับ มีทั้งรูปไข่และรูปหอก ปลายใบแหลม ขอบใบหยัก แผ่นใบหยาบ มีเส้นกลางใบและเส้นแขนงเด่นชัด ออกดอกที่ปลายกิ่ง ตามง่ามใบ ดอกมี 2 ชนิด คือ แบบดอกเดี่ยวและแบบสเปรย์ กลีบดอกมีหลากหลายสีออกซ้อนกัน ดอกที่อยู่รอบนอกจะมีการเจริญเติบโตดีกว่า มองเห็นกลีบดอกได้ชัดเจนกว่า เรียกว่าดอกชั้นนอกแต่

ดอกที่อยู่วงในจะเจริญเติบโตช้ามองเห็นกลีบดอกไม่ชัดเจนเพราะมีกลีบดอกสั้น มีทั้งเกสรตัวผู้และตัวเมียรวมกัน (ธัญญา, 2545)

ระยะตัดดอก	ควรตัดดอกเมื่อดอกบานเต็มที่ หรือประมาณร้อยละ 75 และก่อนที่เกสรตัวผู้หรือกลีบดอกชั้นในจะบาน
ระยะเวลาหลังการตัดดอก	โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 10 วัน
วิธีการยืดอายุ	ตัดปลายก้านแล้วทาบปลายก้านพอนุบ เพื่อให้ได้น้ำได้มาก จากนั้นแช่น้ำแล้วเก็บในที่อุณหภูมิค่อนข้างเย็น จะเก็บได้ประมาณ 14 วัน
รูปแบบในการใช้	การนำดอกมัมหรือเบญจมาศมาใช้ในการจัดดอกไม้สามารถทำได้หลายรูปแบบไม่ว่าจะเป็นจุดเด่น ดอกแซมหรือจัดเป็นกลุ่มเพื่อดึงจุดสายตา (ภาพที่ 8)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

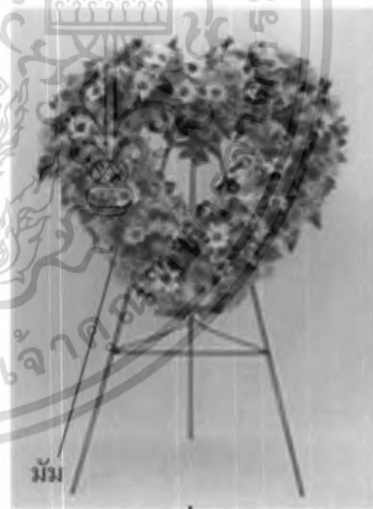
(ที่มา: มุกดา, 2546)

ภาพที่ 8.1 รูปแบบการนำดอกมัมมาใช้จัดรวมกันให้เกิดความโดดเด่น

ภาพที่ 8.2

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 8.3

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 8.2 และ 8.3 รูปแบบการนำเบญจมาศมาใช้เป็นไม้ประธานและดอกมัมเป็นดอกไม้รอง

ภาพที่ 8 แสดงรูปแบบการใช้ดอกมัมในการจัดดอกไม้เป็น ไม้รองและเบญจมาศเป็น ไม้ประธาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 เยอบีร่า

เร ฟลอร์เรต (Ray florets) เป็นดอกชั้นนอก มีขนาดใหญ่ ยาวรี แผ่ออกเป็นรอบวง ซ้อนกันอยู่ประมาณ 3-4 ชั้น (อภุชร์ , 2544)

ระยะตัดดอก เมื่อกลีบดอกชั้นในบานได้ 2 วง โดยจับที่โคนก้านดอกให้บิดแล้วดึง

ระยะเวลาหลังการตัดดอก โดยปกติจะมีอายุการใช้งานประโยชน์ 3-5 วัน

วิธีการยืดอายุ แช่ในสารฟอกผ้าขาว อัตรา 7 cc/น้ำ 1 ลิตร ก่อนแช่ควรตัดก้านออก 1 เซนติเมตร เพื่อที่จะได้ดูดน้ำได้มากขึ้น

รูปแบบในการใช้ ในด้านการจัดดอกไม้ เยอบีร่าจัดเป็นดอกไม้ที่เป็นประเภทมีกลีบดอกซ้ำซ้อนกัน จึงเป็นที่นิยมนำมาจัดเป็นไม้ประธานหรือไม้รอง ขึ้นอยู่กับรูปแบบในการจัด (ภาพที่ 9)

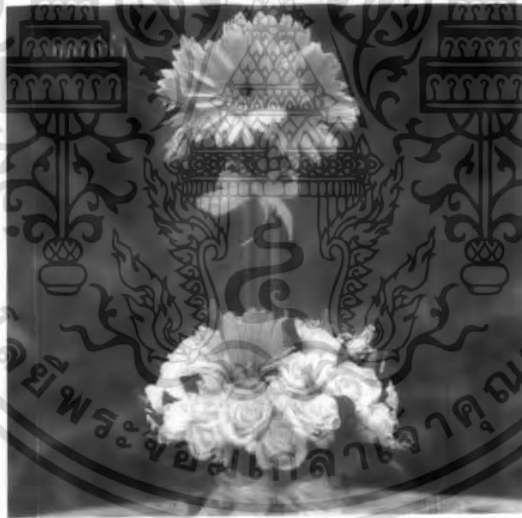
เยอบีร่า (Gerbera , Borberton-doisy) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Gerbera jamesonii*. อยู่ในวงศ์ Compositae มีถิ่นกำเนิดอยู่ในแอฟริกาใต้ เจริญเติบโตได้ดีในที่แดดจัดมาก ต้องการความชื้นสูง มีลักษณะต้นเป็นกอเดี่ยวๆ ลำต้นอยู่ใต้ดินท่อน้ำเลี้ยงจะกลวงอยู่ด้านในเป็นไม้อวบน้ำ ใบและก้านจะงอกจากตาที่อยู่กับลำต้นใต้ดิน ขอบใบหยักเป็นแฉก แผ่นใบกางออกไม่เต็มที ก้านและใบมีขนขึ้นอยู่ทั่วไป ดอกเป็นดอกรวมประกอบด้วยดอกย่อยเล็กๆอัดกันอยู่บนราวรองดอก แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ดิส ฟลอร์เรต (Disc florets) เป็นดอกชั้นในที่เรียงอยู่ตรงใจกลางดอก ซึ่งมีกลีบดอกขนาดเล็กๆ และ

เยอบีร่า

ภาพที่ 9.1

(ที่มา: พิทักษ์, 2545)

ภาพที่ 9.2

(ที่มา: พิทักษ์, 2545)

ภาพที่ 9.1 และ 9.2 รูปแบบการนำเยอบีร่าไปใช้ในการจัดเป็นจุดเด่นหรือไม้ประธาน

ภาพที่ 9 แสดงรูปแบบการใช้ ในการจัดดอกเยอบีร่าเป็นไม้ประธาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 กุหลาบ

กุหลาบ (rose) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Rosa* spp. อยู่ในวงศ์ Rosaceae มีถิ่นกำเนิดในทวีปเอเชีย เจริญเติบโตได้ดีในที่แสงแดดปานกลาง ชอบดินเป็นกรดเล็กน้อย ความชื้นค่อนข้างสูงแต่ไม่ถึงกับแฉะ ลักษณะต้นมีทั้งแบบลำต้นตรงและเลื้อย ตามต้นและกิ่งมีหนาม ลำต้นอ่อนมีสีเขียวส่วนลำต้นแก่เป็นสีน้ำตาล ใบจะแตกออกตรงข้อของกิ่งก้าน หนึ่งก้านใบจะประกอบด้วยใบสามใบ ขอบใบหยักลึก ใบสีเขียวเข้มเป็นมัน ปลายใบแหลม ดอกประกอบด้วยกลีบเลี้ยงสีเขียว 5 กลีบ กลีบดอกจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับชนิดพันธุ์ วางเรียงซ้อนสลับกันหลายชั้น แต่มีสีกลีบหลากหลายสี ภายในดอกประกอบด้วยเกสรตัวผู้จำนวนมาก โคนใต้ออกจะเป็นกระเปาะ ตัวดอกมีกลิ่นหอม (อฤทธิ์, 2544)

ระยะตัดดอก

ตัดดอกตูมที่เจริญเต็มที่และกำลังจะบานออก โดยใช้กรรไกรหรือมีดตัดก้านดอก ให้เหลือใบสมบูรณ์ไว้กับต้น 2-3 ใบ

ระยะเวลาหลังการตัดดอก

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 4-5 วัน

วิธีการยืดอายุ

ตัดปลายก้านในแนวเฉียงโดยตัดในน้ำ แช่ปลายก้านในน้ำสะอาดหรือน้ำที่ละลายอาหารดอกไม้ เก็บในที่อุณหภูมิต่ำเล็กน้อย จะช่วยยืดอายุได้ประมาณ 10-12 วัน

รูปแบบในการใช้

ทางด้านการจัดดอกไม้สด ดอกกุหลาบถือเป็นดอกไม้ที่มีความสวยงามที่สุดในบรรดามือดอกไม้ เนื่องจากมีรูปทรงที่สวยงามทั้งพอร์มดอกไม้และก้านดอก จึงเป็นที่นิยมจัดเป็นไม้จุดเด่น ไม้ประธานและไม้รองเพราะมีกลีบดอกซ้ำซ้อนหลายชั้น (ภาพที่ 10)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: พัทธ์ชัย , 2545)

ภาพที่ 10.1 รูปแบบการนำมาใช้เป็นจุดเด่น

ภาพที่ 10.2

(ที่มา: พัทธ์ชัย , 2545)

ภาพที่ 10.3

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 10.2 และ 10.3 รูปแบบการนำกุหลาบไปใช้เป็นจุดเด่น และใช้เป็นไม้รอง

ภาพที่ 10 แสดงรูปแบบการใช้ดอกกุหลาบในการจัดดอกไม้ทั้งเป็นจุดเด่นและเป็นไม้รอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น มิได้อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กลุ่มดอกไม้ที่มีรูปทรงเด่นชัด

ดอกไม้ที่มีรูปทรงเด่นชัด พบว่า เป็นดอกไม้ที่มีลักษณะเฉพาะ มองเห็นรูปทรงดอกชัดเจน มีกลีบดอกไม้มาก ในการจัดดอกไม้นิยมจัดเป็นจุดเด่น ได้แก่

3.1 หน้าวัว

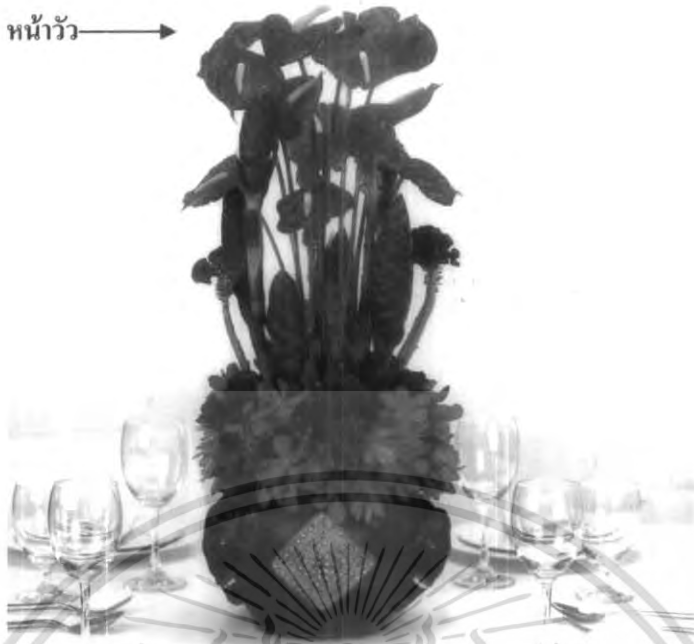
ดอกหน้าวัว (Flamingo flower , Anthurium) ชื่อวิทยาศาสตร์ Anthurium andraeanum Andre' and hybrid อยู่ในวงศ์ Araceae มีถิ่นกำเนิดในเขตร้อน และเขตกึ่งร้อนของทวีปอเมริกากลางถึงอเมริกาใต้ เจริญได้ดีในที่แสงแดดรำไร ความร้อนสูง ชอบดินที่มีการระบายดีแต่ก็ต้องการความชื้นดี ลักษณะของลำต้นเป็นไม้อวบน้ำ ค่อนข้างไม่มีเลื้อย มีลักษณะเป็นกอ ใบเป็นรูปคล้ายหัวใจ เป็นมัน มีสีเขียวเข้ม ปลายใบแหลม เมื่อมีใบใหม่จะมีดอกตามเสมอ ดอกจะเกิดจากตาที่อยู่บริเวณเหนือก้านใบ มักจะเข้าใจผิดว่าฐานรองดอกคือตัวดอก เนื่องจากมีสีสดใส ตัวดอกที่แท้จริง

มีขนาดเล็กเรียงกันอยู่เป็นปลี ดอกเป็นดอกสมบูรณ์เพศ แต่เกสรตัวเมียจะบานก่อน (อตุธร , 2544)

ระยะตัดดอก	นิยมตัดเมื่อดอกบานออกได้ประมาณ 3 ใน 4 เพราะเป็นช่วงที่ดอกสวยงามที่สุดมีอายุการเก็บได้นาน
ระยะเวลาหลังการตัดดอก	โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 1 อาทิตย์
วิธีการยืดอายุ	แช่โคนก้านในน้ำอุ่น 4-8 ชั่วโมง แล้วนำไปเก็บในห้องเย็น (ในที่อุณหภูมิเหมาะสม 12-20 องศาเซลเซียส)
รูปแบบในการใช้	ในงานด้านจัดดอกไม้ การนำดอกหน้าวัวมาจัดสามารถจัดได้หลากหลายรูปทรงแต่ที่นิยม คือการจัดเป็นดอกเด่นเพราะมีรูปทรงที่ชัดเจน ไม่ว่าจะเป็นทรงสูงหรือทรงเตี้ย นิยมจัดเป็นกลุ่มมากกว่า 3 ดอกขึ้นไป (ภาพที่ 11)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าวัว →

ภาพที่ 11.1

(ที่มา: พิทักษ์, 2545)

หน้าวัว

ภาพที่ 11.2

(ที่มา: ธนะชัย , 2548)

หน้าวัว

ภาพที่ 11.3

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 11.1 , 11.2 และ 11.3 รูปแบบการนำดอกหน้าวัวมาใช้จัดเป็นดอกไม้เป็นจุดเด่น

ภาพที่ 11 แสดงรูปแบบการใช้ดอก หน้าวัวในการจัดดอกไม้เป็นดอกไม้เป็นจุดเด่นและเป็นไม้
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
รอง
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 แดฟฟอดิล

แดฟฟอดิล(Daffodil ,Narcissus)

ชื่อวิทยาศาสตร์ Narcissus jonquilla. อยู่ในวงศ์ Amaryllidaceae ถิ่นกำเนิดในทวีปยุโรปเจริญเติบโตได้ดีในดินร่วนระบายน้ำและถ่ายเทอากาศได้ดี ความชื้นปานกลาง-สูง เจริญได้ดีในที่อากาศหนาวเย็น แดดปานกลาง มีลักษณะต้นที่แท้จริงคือหัวที่อยู่ใต้ดิน มีหน้าที่เก็บสะสมอาหาร เจริญแตกยอดออกไปเป็นส่วนของลำต้นเทียมที่เกิดจากการซ้อนกันของกาบใบอัดกันแน่น ใบเรียวยาว ปลายใบแหลม สีเขียวเป็นมัน แผ่นใบเรียบผิวใบละเอียด อวบน้ำ กาบใบอัดตัวกันแน่นเกิดเป็นลำต้นเทียม ดอกเป็น

ดอกเดี่ยว มีก้านช่อดอก ดอกมีสีขาวหรือสีเหลือง มีลักษณะโดดเด่นเนื่องจากกลีบดอกด้านในเชื่อมกันมีรูปร่างเป็นหลอด อยู่รอบๆเกสรตัวผู้และเกสรตัวเมีย ส่วนกลีบดอกด้านนอกมีอยู่ 6 กลีบ มีทั้งชนิดที่มีกลีบดอกซ้อน และกลีบดอกชั้นเดียว (ธัญญา . 2545)

ระยะตัดดอก เลือกตัดดอกคุมที่เจริญเต็มที่และพร้อมที่จะบาน โดยใช้มีดตัดชิดโคนก้านดอก

ระยะเวลาหลังการตัดดอก โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 3-4 วัน

วิธีการยืดอายุ ตัดปลายก้านออกเล็กน้อย แช่ปลายก้านในน้ำสะอาด เก็บไว้ในที่ที่อุณหภูมิเหมาะสม จะยืดอายุดอกไม้ได้ประมาณ 7-9 วัน

รูปแบบในการใช้ ในด้านการจัดดอกไม้ ดอกแดฟฟอดิล สามารถนำมาใช้จัดเป็นไม้หลักหรือไม้รองก็ได้ขึ้นอยู่กับขนาดหรือรูปทรงในการจัด (ภาพที่ 12)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แคทฟอติล

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 12 แสดงรูปแบบการใช้ดอกแคทฟอติลในการจัดดอกไม้ นำไปใช้จัดเป็นไม้รองหรือไม้ประธาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ไฮเดรนเยีย

ไฮเดรนเยีย (*Hydrangea* , *Hor-tensia* group) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Hydrangea macrophylla* Ser. อยู่ในวงศ์ *Hydrangeaceae* บางคนเรียกว่า ดอกสามเดือน ดอกหกเดือน ดอกสามสี มีถิ่นกำเนิดอยู่ในญี่ปุ่น เจริญเติบโตได้ดีในที่ที่มีความชื้นปานกลาง ถึงสูง แสงแดครำไรไม่จัดมากนัก ดินร่วนระบายน้ำ และ ถ่ายเทอากาศได้ดี มีลักษณะต้นเป็นไม้พุ่ม มีการแตกกิ่ง ตามข้อของลำต้นจะมีใบแตกออก ลำต้นกลม แข็ง สีเขียวออกน้ำตาล ใบเป็นใบเดี่ยว เรียงตรงกันข้าม ปลายใบมีติ่งแหลมออกมา โคนใบมน แผ่นใบหนา สีเขียวเข้ม และเห็นเส้นใบชัดเจน สีของดอกสามารถเปลี่ยนจากสีชมพูเป็นสีฟ้า หรือ

สีฟ้าเป็นสีชมพูได้ ตามค่า pH ในดินที่ปลูกดอกมีลักษณะเป็นช่อทรงพุ่มกลม ที่อัดกันแน่นจากดอกเล็ก ดอกกรอบนอกของทรงพุ่มจะเป็น หมัน รอบในสมบูรณ์เพศ (รัญญา , 2545)

ระยะตัดดอก	เลือกตัดช่อดอกที่มีดอกบานอยู่ประมาณ 2 ใน 3 ส่วน โดยใช้กรรไกรตัดกิ่งตัด โคนกิ่งช่อดอก
ระยะเวลาหลังการตัดดอก	โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 2-4 วัน
วิธีการยืดอายุ	ตัดปลายก้านแช่ไว้ในน้ำและเก็บไว้ในอุณหภูมิที่ต่ำ จะยืดอายุได้ประมาณ 5-7 วัน
รูปแบบในการใช้	ดอกไฮเดรนเยียเป็นไม้ดอกชนิดที่เป็นกลุ่มใหญ่ดอกซ้อนอัดกันแน่นประกอบไปด้วยดอกย่อยดอกเล็ก จึงนิยมนำมาใช้จัดเป็นไม้ดอกประเภทจุดเด่นหรือไม้รอง (ภาพที่ 13)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

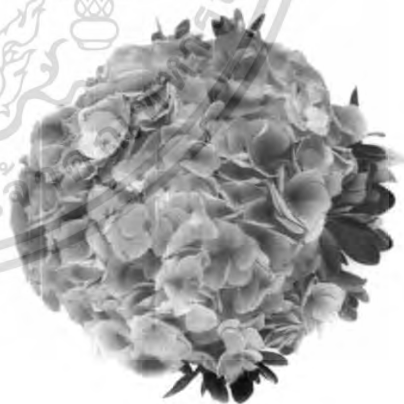
(ที่มา: กิริติ , 2549)

ภาพที่ 13.1 รูปแบบการนำไฮเดรนเยียมาใช้เป็นไม้หลักหรือจุดเด่น

ภาพที่ 13.2

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 13.3

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 13.2 และ 13.3 รูปแบบการนำไฮเดรนเยียมาใช้เป็นไม้รอง และจัดเป็นกลุ่มช่อ

ภาพที่ 13 แสดงรูปแบบการใช้ดอกไฮเดรนเยียในการจัดดอกไม้ทั้งเป็นไม้ประธานและเป็นไม้

รอง เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 ลิลลี่

คอกิลลี่ (Lily) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Lilium* sp. อยู่ในวงศ์ Liliaceae มีถิ่นกำเนิดในประเทศจีน และตอนเหนือของญี่ปุ่นเจริญเติบโตได้ดีในดินที่มีการระบายน้ำและอากาศได้ดี อุณหภูมิค่อนข้างหนาวเย็น แสงแดดไม่จัดมากนัก ชอบความชื้นสูงแต่ไม่แฉะ ลักษณะของต้นคือหัวของลิลลี่เป็นส่วน

ของลำต้นที่อัดตัวกันแน่น จะเจริญและเพิ่มขนาดขึ้นเรื่อยๆ จากนั้นจึงแตกยอด แล้วเจริญเป็นลำต้นเทียมที่อยู่เหนือดิน ใบเป็นใบเลี้ยงเดี่ยว สีเขียวเป็นมัน เห็นก้านใบเป็นริ้วตามแนวเส้นใบชัดเจน ลักษณะขอบใบคู่ขนาน โคนใบมน ปลายใบแหลม ดอกเกิดจากส่วน

ระยะตัดดอก

จะตัดเป็นช่อชิด โคนก้าน เลือกตัดเมื่อดอกยังตูมอยู่ เมื่อดอกแรกๆ เห็นสีชัดเจนแต่ยังไม่แย้ม

ระยะเวลาหลังการตัดดอก

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 4-6 วัน

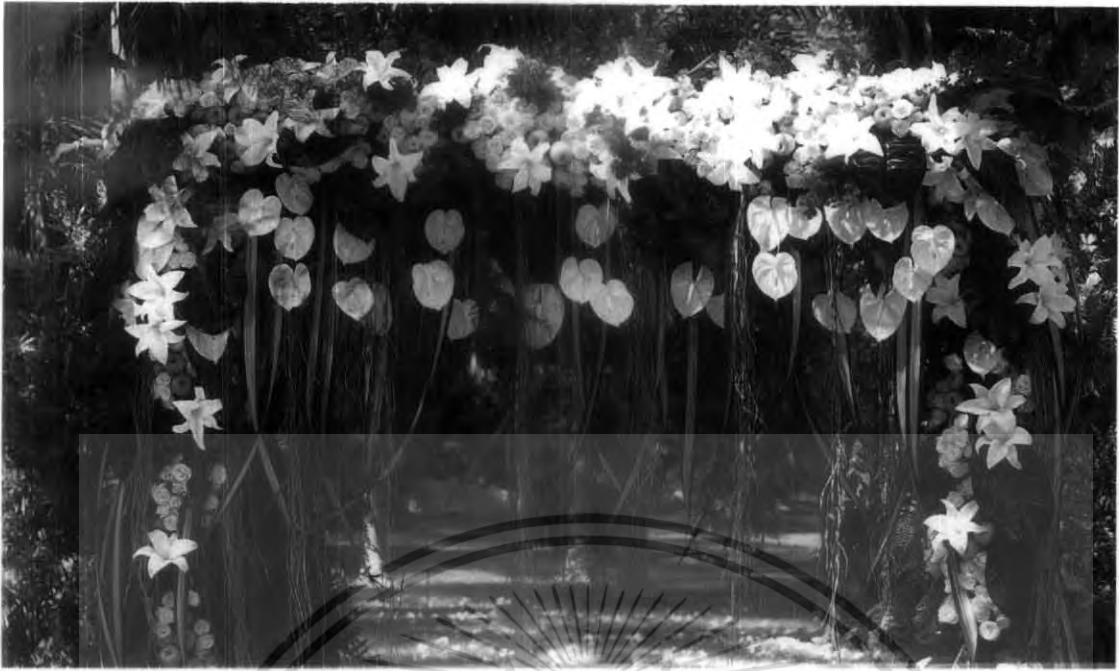
วิธีการยืดอายุ

ตัดปลายก้านในแนวเฉียง เด็ดใบบริเวณโคนก้านออก แช่ปลายก้านในน้ำสะอาดและเก็บในที่ที่อุณหภูมิต่ำ จะช่วยยืดอายุดอกไม้ได้ประมาณ 12-14 วัน

รูปแบบในการใช้

การจัดดอกไม้สด ลิลลี่เป็นดอกไม้ที่มีความสง่าและมีรูปทรงที่เด่นชัด สีต้นสวยงาม จึงเป็นที่นิยมนำมาใช้ จัดเป็นจุดเด่นของจัดงาน (ภาพที่ 14)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

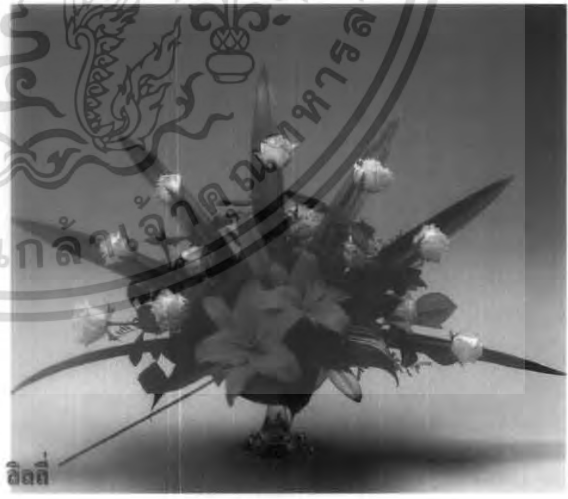
(ที่มา: พิทักษ์ , 2545)

ภาพที่ 14.1 รูปแบบในการใช้ลิลี่จัดเป็นกลุ่ม

ภาพที่ 14.2

(ที่มา: ธนะชัย , 2548)

ภาพที่ 14.3

(ที่มา: มุกดา , 2546)

ภาพที่ 14.2 และ 14.3 รูปแบบการนำลิลี่มาใช้เป็นจุดเด่น

ภาพที่ 14 แสดงรูปแบบการใช้ดอกลิลี่ในการจัดดอกไม้ทั้งเป็นไม้ไม้ประธานโดยการจัดเป็น
 เอกสารนบนเอกสารที่ลงวันเวลาหรือการเขียนเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญเดเห็นาไปเซบระเขียนด้นการคำ
 ไม้ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยกทั้งที่ไม่งเห็นดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 ทานตะวัน

ทานตะวัน (Sun flower) ชื่อวิทยาศาสตร์ Helianthus annuus Linn. อยู่ในวงศ์ Compositae มีถิ่นกำเนิดในทวีปอเมริกาเหนือ เจริญเติบโตได้ดีในดินร่วน อุ่มน้ำได้ดี ต้องการน้ำปานกลางถึงสูง ชอบแดดจัดและแดดเต็มวัน ลักษณะต้นส่วนใหญ่ไม่มีแขนง ขนาดลำต้น ความสูงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม ซึ่งอยู่ที่ประมาณ 10 เซนติเมตรส่วนที่เป็นก้านช่อดอกจะโค้งงอ ลำต้นส่วนใหญ่มีขน ใบเป็นใบเดี่ยวเกิดตรงกันข้าม หลังเกิดใบแบบตรงกันข้ามครบ 5 คู่แล้วใบที่เกิด หลังจากนั้นจะมีลักษณะวน สีใบมีหลายแบบทั้ง

เขียวอ่อน เขียว เขียวแก่ ขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ ดอกเป็นรูปจานเกิดบนตาของลำต้นหลัก ขนาดขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและความอุดมสมบูรณ์ ดอกมีลักษณะเป็นช่อดอก ประกอบด้วยดอกย่อยจำนวนมาก แบ่งออกได้เป็นสองประเภทคือดอกย่อยที่อยู่รอบนอกเป็นดอกไม้สมบูรณ์เพศมีกลีบดอกสีเหลือง ส่วนดอกที่อยู่ในจานดอกมีสีน้ำตาลเข้ม เกือบดำเป็นดอกสมบูรณ์เพศที่จะเจริญเป็นเมล็ดต่อไป (รัชฎา , 2545)

ระยะตัดดอก	เลือกตัดดอกเมื่อเห็นกลีบดอกเจริญเต็มที่แต่ยังไม่บาน
ระยะเวลาหลังการตัดดอก	โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 7-9 วัน
วิธีการยัดอายุ	ตัดปลายก้านออกเล็กน้อย แช่ปลายก้านในน้ำสะอาด เก็บไว้ในที่ที่อุณหภูมิเหมาะสม
รูปแบบในการใช้	ดอกทานตะวันเป็นดอกไม้ที่สร้างความสดใสให้กับผู้พบเห็น ในการจัดดอกไม้นิยมใช้เป็นดอกไม้ที่เป็นจุดเด่นเพราะมีลักษณะที่มีความโดดเด่นทางด้านรูปทรงและขนาด (ภาพที่ 15)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 15 แสดงรูปแบบการใช้ดอกทานตะวันในการจัดดอกไม้ในการนำมาใช้เป็นจุดเด่นหรือ
ไม้ประธาน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 ทิวลิป

ทิวลิป (tulip) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Tulipa* spp. อยู่ในวงศ์ Liliaceae มีถิ่นกำเนิดใน เปอร์เซีย เจริญเติบโตได้ดีในที่แดดจัด ดินมีแร่ธาตุอุดมสมบูรณ์และระบายน้ำดี และอากาศหนาวเย็น ลักษณะต้น หัว คือ ลำต้นที่อยู่ใต้ดิน ลำต้นอวบน้ำ กลมตรงยาว ไม่มีข้อ สีเขียวอ่อน ใบเลี้ยงเดี่ยว รูปใบเล็กเรียวยาว ปลายใบแหลม แต่ละใบจะออกทิศทางตรงข้ามกัน 1 ต้นมีประมาณ 3-4 ใบ ดอกมี 6 กลีบเกสรอยู่ตรงใจกลางดอก แบ่งออกเป็น 2 ชั้น ชั้นละ 3 กลีบ เรียงสลับกัน ปลายดอกมีหลายแบบทั้งมัน หยัก กลีบดอก 6 กลีบ ห่อ

เข้าหากัน โคนกลีบสีจะซีดกว่าปลายกลีบ (ธัญญา : 2545)

ระยะตัดดอก เลือกตัดดอกที่ตูมและอยู่ในช่วงที่เริ่มจะบาน เห็นสีดอกชัดเจน 1 ใน 3 ส่วน

ระยะเวลาหลังการตัดดอก โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 7-8 วัน

วิธีการยืดอายุ ตัดก้านแช่ในน้ำเค็ม 30 วินาที แล้วแช่ตั้งไว้ในน้ำเย็นห่อกระดาษกั้นช่อดอกตั้งขึ้น

รูปแบบในการใช้ ในด้านการจัดดอกไม้ ดอกทิวลิป เป็นดอกไม้ที่มีลักษณะรูปทรงหรือกลีบดอกที่เด่นชัด มีลักษณะที่บ่งบอกถึงความเป็นดอกทิวลิปได้ดี นิยมนำมาใช้ในการจัดเป็นไม้ประธาน หรือจัดเป็นกลุ่มเพื่อให้เกิดจุดเด่น (ภาพที่ 16)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: พรณรงค์ , 2548)

ภาพที่ 16.1 รูปแบบการนำดอกทิวลิปไปใช้เป็นไม้ประธาน

ทิวลิป

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 16.2 รูปแบบการนำดอกทิวลิปไปใช้เป็นกลุ่ม

ภาพที่ 16 แสดงรูปแบบการใช้ดอกทิวลิปในการจัดดอกไม้ทั้งเป็นดอกไม้ประธาน

และการนำดอกทิวลิปไปใช้เป็นกลุ่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 หงอนไก่

หงอนไก่ (Wool Flower, Cock's comb) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Celosia argentea* L. cristata Group. อยู่ในวงศ์ *Amaranthaceae* มีถิ่นกำเนิดในเขตร้อนของทวีปเอเชีย เจริญเติบโตได้ดีในที่แสงแดดจัด ดินร่วนซุยและมีการระบายน้ำได้ดี ลักษณะต้นมีความสูงประมาณ 15-50 เซนติเมตร เป็นพรรณไม้อายุสั้น ใบเป็นใบเดี่ยวออกสลับ รูปหอก ปลายแหลม ดอกออกเป็นช่อกระจุกใหญ่ที่ปลายช่อ ลักษณะช่อดอกจะจีบม้วนเป็นคลื่น คล้ายหงอนไก่ มีหลายสี เช่น สีแดง ชมพู ขาว ส้ม และสีผสม (อุไร, 2537)

ระยะตัดดอก	เลือกตัดดอกที่เจริญเต็มที่ไม่อ่อนหรือแก่เกินไป โดยใช้กรรไกรตัดชิดโคนก้านดอก
ระยะเวลาหลังการตัดดอก	โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 7-9 วัน
วิธีการยืดอายุ	ตัดปลายก้านในแนวเฉียง แช่ปลายก้านในน้ำสะอาด และหมั่นเปลี่ยนน้ำจะยืดอายุได้ 12-14 วัน
รูปแบบในการใช้	ในด้านการจัดดอกไม้ดอกหงอนไก่สามารถนำมาใช้เป็นไม้ประธาน หรือไม้รอง เพราะดอกมีลักษณะที่โดดเด่น ดอกมีขนาดใหญ่ และก้านดอกยาวแข็งแรง (ภาพที่ 17)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 17 แสดงรูปแบบการใช้ดอกหงอนไก่ในการจัดดอกไม้ เป็นดอกไม้รอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. กลุ่มดอกไม้ที่ใช้แซม

ดอกไม้ที่ใช้แซม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นดอกไม้ที่มีลักษณะเป็นช่อ ขนาดของดอกเล็กฝอย กระจายอยู่เป็นกลุ่มๆ ใช้สำหรับแต่งเติม ได้แก่

4.1 อัลสโตรมีเรีย

อัลสโตรมีเรีย (Alstroemeria ,
Peruvian Lily) ชื่อวิทยาศาสตร์

Alstroemeria spp. อยู่ในวงศ์ Liliaceae

มีถิ่นกำเนิดในชิลีและบราซิล เจริญเติบโตได้ดีในที่อากาศหนาวเย็น แสงแดดปานกลาง ความชื้นปานกลางถึงสูง ชอบดินร่วนระบายน้ำและถ่ายเทอากาศได้ดี มีลักษณะต้นเป็นหัวที่อยู่ใต้ดิน เรียกกันว่า tuberous root ลำต้นอวบน้ำตั้งตรง กลม ยอดของลำต้นหลักจะออกเป็นช่อดอก ดอกมีหลายสีเช่น ขาว เหลือง ส้ม ชมพู ม่วง และจุดเด่นของดอกอยู่ที่กลีบกลีบ เป็นขีดๆ สีน้ำตาลเข้มบนกลีบดอก กลีบดอกทั้งหมดมีอยู่ 6 กลีบ ประกอบด้วย กลีบชั้นนอก 3 กลีบ มี

ลักษณะคล้ายรูปหัวใจ ส่วนอีก 3 กลีบชั้นเรียง สลับหว่างกับชั้นนอกมีลักษณะเป็นรูปวงรีปลายแหลมมีจุดประ มองเห็น ๆ คล้ายผีเสื้อกางปีกบิน (ธัญญา . 2545)

ระยะตัดดอก

เลือกช่อดอกที่มีดอกที่เริ่มบานประมาณ 1-2 ดอก โดยการตัดที่โคนก้านดอก

ระยะเวลาหลังการตัดดอก

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 3-5 วัน

วิธีการยืดอายุ

ตัดปลายก้านออกเล็กน้อยแช่ปลายก้านในน้ำสะอาด เก็บไว้ ในที่อุณหภูมิเหมาะสม จะยืดอายุดอกไม้ได้ประมาณ 7-9 วัน

รูปแบบในการใช้

การนำไปใช้งานด้านการจัดดอกไม้ ดอก อัลสโตรมีเรีย สามารถนำไปจัดได้หลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นไม้รอง ไม้แซมหรือจัดรวมเป็นกลุ่มดอกไม้ใหญ่ๆ เพื่อสร้างเป็นจุดเด่นก็ได้ (ภาพที่ 18)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: กิริติ, 2545)

ภาพที่ 18.1 รูปแบบการนำอัลสโตรอเมียมาใช้จัดเป็นกลุ่มเพื่อสร้างความโดดเด่น

ภาพที่ 18.2

(ที่มา: พิทักษ์, 2545)

ภาพที่ 18.3

(ที่มา: พิทักษ์, 2545)

ภาพที่ 18.2 และ 18.3 รูปแบบการนำอัลสโตรอเมียมาใช้จัดเป็นไม้อรง และ จัดเป็นไม้แซม

ภาพที่ 18 แสดงรูปแบบการใช้ดอกอัลสโตรอเมียในการจัดดอกไม้ทั้งเป็นไม้อรงและไม้แซม เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 แอสเตอร์

แอสเตอร์ (Aster) ชื่อวิทยาศาสตร์

***Callistephus chinensis* (L.) Cass** อยู่ในวงศ์ Compositae มีถิ่นกำเนิดในจีนและญี่ปุ่น เจริญเติบโตได้ในที่มีความชื้นพอเหมาะ ชอบดินร่วนซุย มีการระบายน้ำได้อย่างเหมาะสม ลักษณะลำต้นจัดเป็นไม้เนื้ออ่อน ลำต้นเขียวกลม ตั้งตรง แตกกิ่งก้าน ดอกมีสองประเภทคือ กลีบดอกชั้นเดียวที่มีลักษณะคล้ายรูปดาว และกลีบผสม กลีบดอกจึงดูซ้อนหนา ช่อดอกประกอบด้วยดอกย่อยเล็กๆมากมาย มีหลายสีคือชมพู ม่วง ขาว ตรงกลางเป็นเกสรสีเหลือง กลีบดอกเรียงตัวกันเป็นวงรอบๆ เกสรอย่างเป็นระเบียบ ใบเป็นใบประเภทใบเลี้ยงเดี่ยว เรียวเล็ก ปลายแหลม แฉกใบตาม

ลำต้น (ชัยญะ , 2545)

ระยะตัดดอก

เลือกช่อดอกเริ่มมีดอกบานประมาณ 2 ใน 3 ส่วน โดยใช้วิธีการดึงทั้งต้น

ระยะเวลาหลังการตัดดอก

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 3-4 วัน

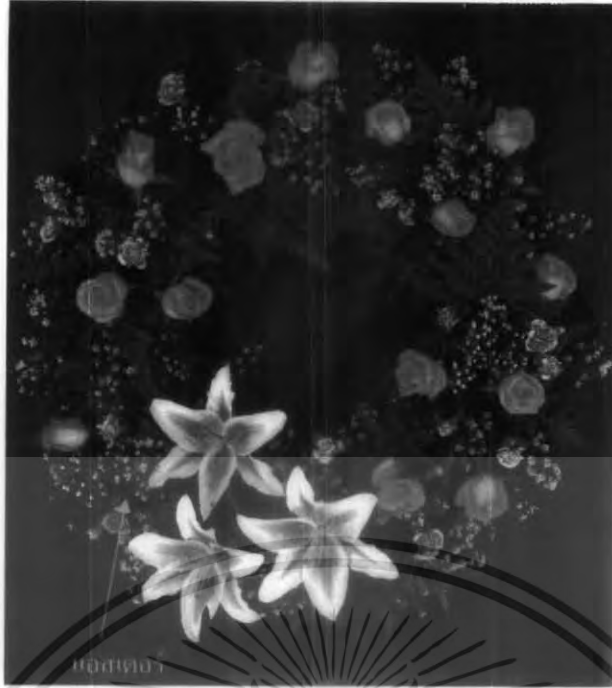
วิธีการยืดอายุ

แช่ปลายก้านไว้ในน้ำ หลีกเลียงการโดนลมเนื่องจากจะทำให้ดอกใหม่ได้ง่ายเก็บไว้ในที่อุณหภูมิต่ำ

รูปแบบในการใช้

ในงานด้านการจัดดอกไม้ ดอกแอสเตอร์ นิยมนำมาใช้ในการจัดเป็นดอกไม้แซม เนื่องจากดอกมีขนาดเล็ก และมีช่องไฟในช่อดอกถี่ จึงสามารถเพิ่มหรือแต่งเติมชิ้นงานที่มีช่องไฟห่างกันซึ่งจะช่วยให้การประหยัสดอกไม้หลักได้ดี (ภาพที่ 19)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 19.1

(ที่มา: ทัศชัย, 2548)

ภาพที่ 19.2

(ที่มา: ทัศชัย, 2548)

ภาพที่ 19.1 และ 19.2 รูปแบบการใช้ดอกแอสเตอร์เป็นไม้แซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ภาพที่ 19 แสดงรูปแบบการใช้ดอกแอสเตอร์ในการจัดดอกไม้เป็นไม้แซม
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่แบบลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 สแตติส

สแตติส (Statice , sea lavender)

ชื่อวิทยาศาสตร์ Limonium sinuatum (L.) Mill. อยู่ในวงศ์ Plumbaginaceae มีถิ่นกำเนิดแถบเมดิเตอร์เรเนียน เจริญเติบโตได้ดีในที่แดดจัด ดินร่วนซุย ความชื้นปานกลางหรือสูง อากาศหนาวเย็น ลักษณะต้นเป็นกอเดี่ยวๆแบบติดดิน แผ่ออกเป็นพุ่ม ก้านชูดอกจะขึ้นจากตรงกลางกอ ลำต้นลักษณะแบนและเป็นคลื่นริ้วแหลมออกมา ประมาณ 4 แฉก ยาวไปตามแนวของลำต้น ใบเป็นใบเดี่ยวออกเวียนสลับ ขอบหยักลึก ดอกเป็นรูปกรวย อยู่รวมกันเห็นช่อ ดอกที่แท้จริงจะมีขนาดเล็ก เป็นสีขาวอยู่กลางกลีบดอก

ประดับ ซึ่งมีเนื้อกลีบคล้ายกับกระดาษ มีหลากหลายสีเช่น เหลือง ชมพู ม่วง (อุจร , 2544)

ระยะตัดดอก

ควรตัดดอกเมื่อดอกจริงสีขาวเริ่มเห็นสีและกลีบประดับยังมีสีเขียวบานเกิน 1/3 ดอกจะร่วงเร็วและสีซีด

ระยะเวลาหลังการตัดดอก

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 5-7 วัน

วิธีการยืดอายุ

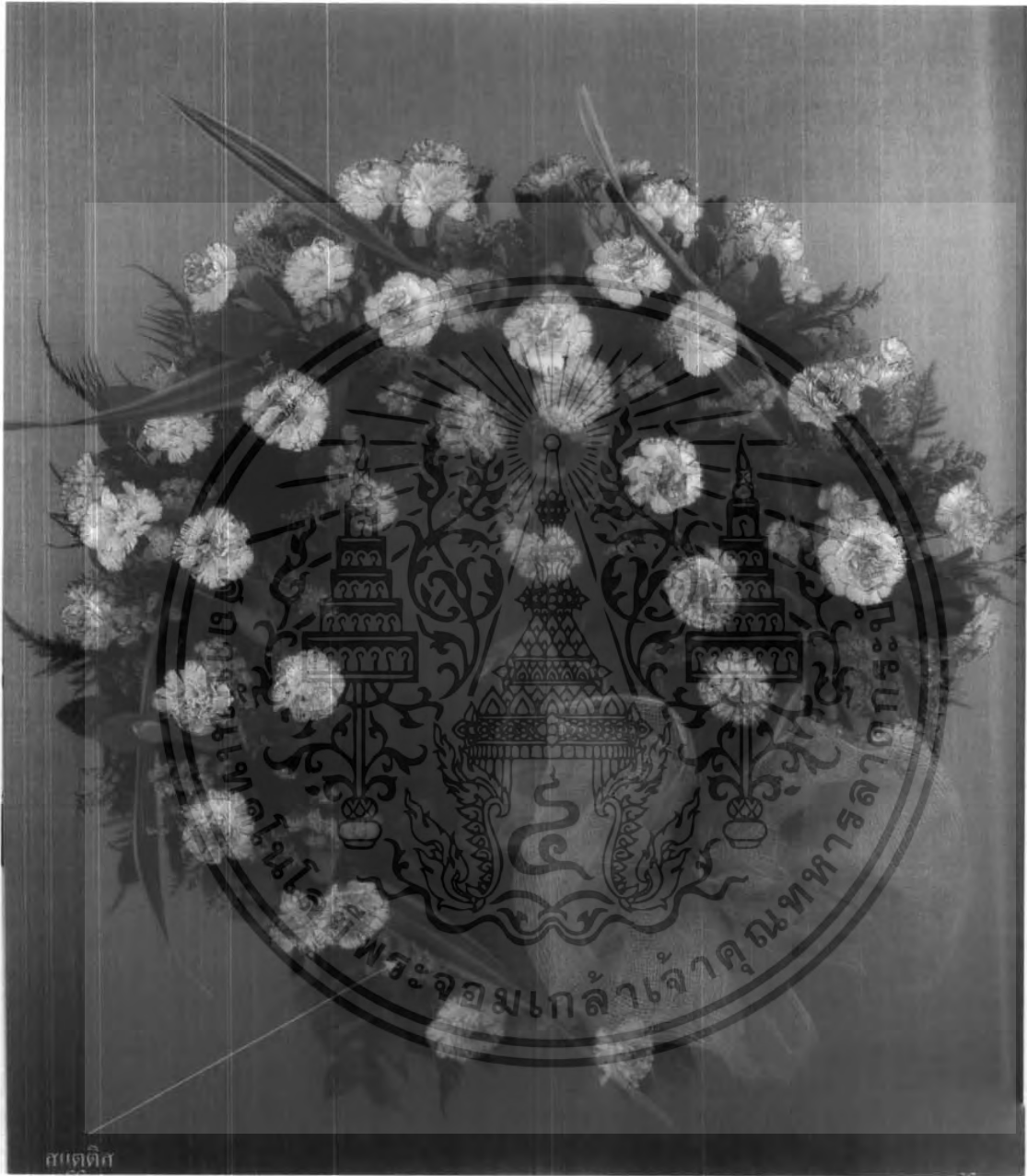
ตัดปลายก้านและแช่ในน้ำสะอาด หมั่นเปลี่ยนน้ำที่ใช้แช่ก้านทุกวันจะช่วยยืดอายุได้ประมาณ 10-14 วัน

รูปแบบในการใช้

ในด้านการจัดดอกไม้ นักจัดดอกไม้นิยมนำ ดอกสแตติส ใช้เป็นดอกไม้แซมเนื่องจากมีลักษณะเป็นช่อและมีดอกขนาดเล็ก

(ภาพที่ 20)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: รัชชชัย , 2548)

ภาพที่ 20 แสดงรูปแบบการใช้ดอกสแตติสในการจัดดอกไม้เป็นดอกไม้แซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ยิปโซฟิลา

ยิปโซฟิลา (Gypsophila, Baby's Breath , Chalk Plant) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Gypsophila paniculata* L. อยู่ในวงศ์ Caryophyllaceae มีถิ่นกำเนิดอยู่ใน ทวีปเอเชีย แอฟริกาเหนือ ยุโรปตอนกลางและ ตะวันออก เจริญเติบโตได้ดีในที่สูง เหนือระดับน้ำทะเล 800 เมตร หลีกเลี้ยงพื้นที่ลมแรง ชอบแสงแดดเต็มวัน ดินที่ปลูกจะต้องมีการระบายน้ำและอากาศได้ดี มีความเป็นด่างเล็กน้อย ลักษณะลำต้นเป็นไม้พุ่มสูง 0.8-1.2 เมตร มีเหง้าใต้ดิน ทรงพุ่มโปร่ง ลำต้นและกิ่งก้านเล็กยาวออกแก่งก้าง ใบรูปหอกปลายแหลมสีเขียวปน

เทาออกออกเป็น ช่อประกอบด้วยดอกย่อยจำนวนมาก มีทั้งดอกชั้นเดียวและดอกซ้อน กลีบดอกมีทั้งสีขาว และสีชมพู เวลาออกดอกจะออกพร้อมกันทั้งช่อ (อนุสร, 2544)

ระยะตัดดอก

ควรตัดช่อดอกเมื่อช่อดอกมีดอกที่เริ่มแย้ม 2 ใน 3 ส่วน

ระยะเวลาหลังการตัดดอก

โดยปกติจะมีอายุการใช้งานประโยชน์ 4-5 วัน

วิธีการยืดอายุ

ตัดปลายก้าน แล้วห่อสำลีที่ชุบน้ำแล้วที่ปลายก้าน ทำการห่อช่อดอกด้วยพลาสติกเพื่อหลีกเลี่ยงการ โคนลมอันเป็นสาเหตุที่ทำให้ดอกมีสีน้ำตาลได้เร็ว

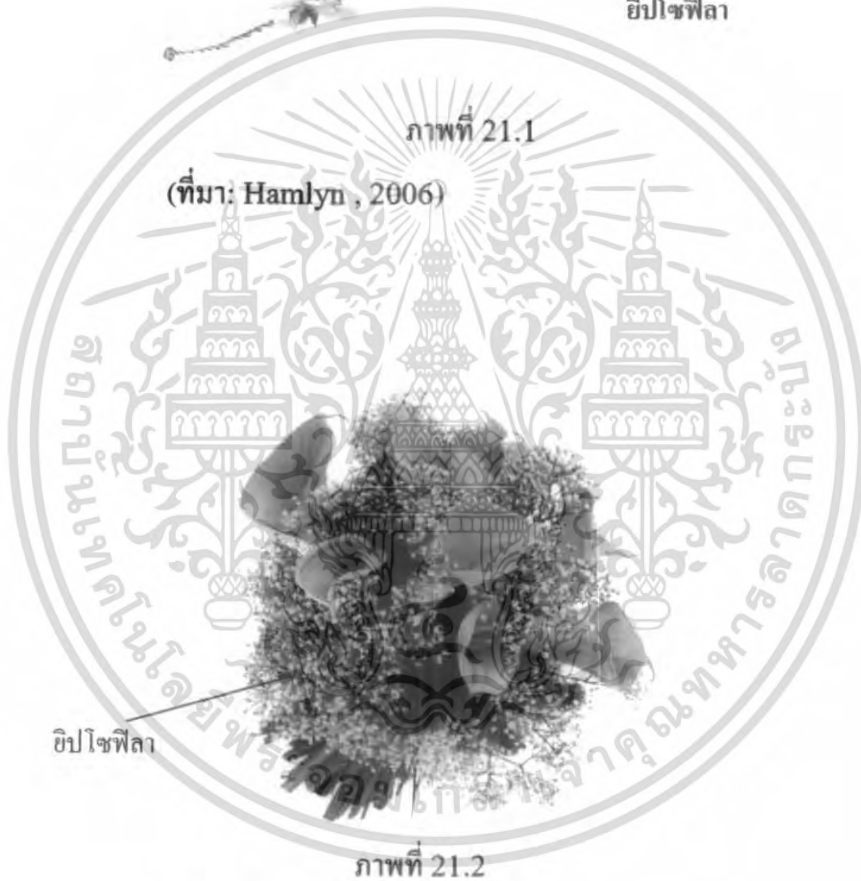
รูปแบบในการใช้

ในงานด้านการจัดดอกไม้ ดอกยิปโซฟิลา นิยมนำมาใช้ในการจัดเป็นดอกไม้แซม เนื่องจากดอกมีขนาดเล็ก มีสีขาวเพื่อสร้างความโดดเด่นให้กับไม้ประธาน และมีช่องไฟในช่อดอกถี่ จึงสามารถเพิ่มหรือแต่งเติมชิ้นงานที่มีช่องไฟห่างกันซึ่งจะช่วยในการประหยัดอกไม้หลักได้ดี (ภาพที่ 21)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ยิปโซฟิลลา

ยิปโซฟิลลา

ภาพที่ 21.2

(ที่มา: Hamlyn, 2006)

ภาพที่ 21.1 และ 21.2 รูปแบบการนำยิปโซฟิลลามาใช้จัดเป็นไม้แซม

ภาพที่ 21 แสดงรูปแบบการใช้ดอก ยิปโซฟิลลาในการนำไปจัดดอกไม้เป็น ไม้แซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ใบไม้

ส่วนใบไม้ที่นิยมใช้ในการจัดดอกไม้โดยทั่วไป พบว่ามีทั้งที่ใช้เป็นส่วนกำหนดเส้นแนวเช่นเดียวกับกับดอกไม้ ใช้เป็นฉากหลัง และใช้เป็นส่วนแต่งเติมหรือเรียกว่าใบไม้แซม ซึ่งมีทั้งพันธุ์ไม้ที่ในประเทศไทยเราปลูกเพื่อจำหน่ายภายในประเทศในรูปของไม้ตัดใบ และบางชนิดบางพันธุ์ก็นำเข้าจากต่างประเทศโดยสั่งเข้ามาพร้อมกับดอกไม้ ดังนี้

1. ใบไม้ที่ใช้กำหนดเส้นแนว

ลักษณะของใบไม้ที่ใช้กำหนดเส้นแนว ควรเป็นใบไม้ที่มีรูปทรงเป็นช่อยาว หรือก้านใบยาว แข็งแรงได้สัดส่วนสวยงาม การนำมาใช้ส่วนมากจะจัดแทนดอกไม้ หรือจัดร่วมกับดอกไม้ ได้แก่

1.1 ปริกหางกระรอก

ปริกหางกระรอก (Foxtail - fern) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Asparagus myeri* L. อยู่ในวงศ์ Liliaceae มีถิ่นกำเนิดอยู่ในแอฟริกาใต้ จะเจริญเติบโตได้ในดินทั่วไป ชอบความชื้นสูง แสงแดดรำไร เป็นไม้คลุมดิน ลำต้นอยู่ใต้ดิน แตกกอ กิ่งแตกจากลำต้นและชี้ตั้งขึ้น อาจมีกิ่งย่อยหรือไม่มี ส่วนของ

ลำต้น คล้ายใบรูปเข็มแทงออกรอบกิ่ง แต่ละกิ่งจึงดูเป็นแท่งทรงกระบอก ปลายแหลม มองดูคล้ายหางกระรอก ยาวประมาณ 50 เซนติเมตร เมื่อแตกกอแน่นสามารถแยกออกมาปลูกใหม่ได้ (สมสุข , 2536)

ระยะตัดใบ	เลือกใบที่ไม่อ่อนหรือไม่แก่เกินไป ใบสมบูรณ์ ตัดชิดโคนก้านใบ
ระยะเวลาหลังการตัดใบ	โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 3-5 วัน
วิธีการยืดอายุ	ตัดปลายก้านออกเล็กน้อย แช่ปลายก้านในน้ำสะอาด เก็บไว้ในที่อุณหภูมิเหมาะสม จะยืดอายุดอกไม้ได้ประมาณ 7-9 วัน
รูปแบบในการใช้	ในด้านการจัดดอกไม้ ปริกหางกระรอก นิยมนำมาใช้เป็นไม้ที่กำหนดเส้นแนว หรือแต่งเติมเพราะมีรูปทรงเป็นช่อยาว สวยงาม ช่อก้านแข็ง ตั้งตรงและมีลักษณะได้สัดส่วน (ภาพที่ 22)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: มุกดา, 2546)

ภาพที่ 22 แสดงรูปแบบการใช้ปริกหางกระรอกในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบกำหนดเส้น
แนว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 กกลังกา

กกลังกา (Umbrella plant) ชื่อ
วิทยาศาสตร์ *Cyperus alternifolius* Linn.
 อยู่ในวงศ์ **Cyperaceae** ชื่อพื้นบ้าน
 เรียกกันว่า กกลังกา กกรงกา มีถิ่นกำเนิดใน
 แถบเขตร้อน เจริญเติบโตได้ดีในดินร่วน มี
 ความต้องการน้ำมาก ชอบความชื้นปานกลาง
 และแสงแดดปานกลาง มีลักษณะต้นสูง
 เต็มที่ประมาณ 2 ฟุต ลำต้นจะแตกกอขึ้น
 ไป ใบจะแตกแผ่ออกบริเวณปลาย
 ยอด มีสีเขียว เล็กและเรียวยาวประมาณ 5-7
 นิ้ว มีรูปร่างลักษณะคล้ายกับร่ม ดอกจะแตก
 แขนงตรงบริเวณซอกที่อยู่ระหว่างใบ มี สีเขียว
 อมเหลือง (สมสุข, 2536)

ระยะตัดใบ

เลือกตัดใบที่ไม่อ่อนหรือแก่เกินไปแต่ละใบแผ่วงออกได้เต็มที่จึง
 ใช้กรรไกรตัดชิดโคนก้านใบ

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 4-5 วัน

วิธีการยืดอายุ

ตัดปลายก้านออกในแนวเฉียงประมาณ 1 นิ้ว แล้วแช่ปลายก้าน
 เอาไว้ในน้ำ

รูปแบบในการใช้

กก เป็นพรรณไม้ที่มีลักษณะก้านเดี่ยว ตรง ยาว และแข็งแรง มี
 รูปทรงที่มั่นคง นักจัดดอกไม้ จึงนิยมนำมาใช้จัดในด้านการใช้แต่ง
 เต็ม โดยกำหนดเส้นแนวและความสูง (ภาพที่ 23)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: ปราณชนก , 2545)

ภาพที่ 23 แสดงรูปแบบการใช้กในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้กำหนดเส้นแนว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 กาเหว่าลาย

กล้ากาเหว่าลาย (Calathea)
ชื่อวิทยาศาสตร์ Calathea
lancifolia Boom. อยู่ในวงศ์
 Marantaceae มีถิ่นกำเนิดใน
 ประเทศบราซิล เจริญเติบโตได้ดี
 ในดินร่วนระบายน้ำ และถ่ายเท
 อากาศได้ดีมีความชื้นสูง แสง
 แดดรำไร มีลักษณะลำต้นที่แท้
 จริงเป็นเหง้า หรือหัวที่อยู่ใต้ดิน

เจริญโดยการแตกหน่อขยายกอ ใบแคบเรียวยาว แผ่นใบมีรูปร่างเป็นลอนคลื่น ลายแถบเป็นจุด สี
 เขียวเข้มสลับกันไปตามเส้นกลางใบหลังใบเป็นสีม่วงอมแดงทั้งใบ ลักษณะดอกเป็นช่อ
 (อุไร , 2537)

ระยะตัดใบ

เลือกตัดใบที่ไม่อ่อนหรือแก่เกินไป แผ่นใบมีสีเขียว ใบตั้งและแข็ง

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 3-5 วัน

วิธีการยืดอายุ

ตัดปลายก้าน แช่วปลายก้านไว้ในน้ำ ที่สูงประมาณ 1 นิ้วแล้วครอบ
 ถูงพลาสติกเอาไว้รักษาความชื้นให้สม่ำเสมอ จะช่วยยืดอายุได้
 ประมาณ 7-9 วัน

รูปแบบในการใช้

ในการจัดดอกไม้ กาเหว่าลาย มีลักษณะใบที่โดดเด่น คือ เป็นใบ
 ยาว ขอบใบเป็นคลื่นให้ความรู้สึกนุ่มนวล และเส้นใบโค้งลงเล็กน้อย
 นอกจากนี้แล้วใบและก้านมีความคงทนและแข็งแรง มีรูปทรงที่
 แน่ชัด นักจัดดอกไม้จึงนิยมนำมาจัดเป็นไม้กำหนดเส้นแนว

(ภาพที่ 24)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คล้ากาเหว่าลาย

ภาพที่ 24.1

(ที่มา: พัทธ์ชัย, 2545)

คล้ากาเหว่าลาย

ภาพที่ 24.2

(ที่มา: พรณรงค์, 2548)

ภาพที่ 24.1และ24.2 รูปแบบการใช้กาเหว่าลายในการ ใช้เป็นไม้ใบกำหนดเส้นแนว

ภาพที่ 24 แสดงรูปแบบการใช้กาเหว่าลายในการนำไปจัดดอกไม้ใช้เป็นไม้ใบ

กำหนดเส้นแนว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.4 ลิ้นมังกร

ลิ้นมังกร (Snake Plant) ชื่อวิทยาศาสตร์

Sansevieria trifasciata Prain.

อยู่ในวงศ์ Agavaceae ภาษาชาวบ้านเรียกว่า หางเสื่อ ลิ้นมังกรหรือลิ้นนาคราช มีถิ่นกำเนิดในแอฟริกาใต้ เจริญเติบโตได้ดีทั้งในที่ร่มและกลางแจ้ง ชอบดินร่วนที่มีการระบายน้ำและอากาศได้ดี ความชื้นปานกลาง มีลักษณะเป็นไม้กอขนาดเล็ก ลำต้นเจริญอยู่ใต้ดิน ใบเป็นรูปหอกเรียวยาว หนาและแข็ง มีสีเขียว เขียวอมเหลือง หรือเขียวค่างเหลือง ขอบใบเรียบ ตัวใบบิดงอเล็กน้อย ดอกออกเป็นช่อประกอบด้วยดอกเล็กๆสีขาว หรือ

เขียวอ่อน มีกลีบดอกอยู่ 5 กลีบ (สมสุข , 2536)

ระยะตัดใบ

เลือกตัดใบที่โตเต็มที่ ไม่อ่อนหรือแก่เกินไป ตัดชิดโคนก้านใบ

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการใช้งาน 5-7 วัน

วิธีการยัดอายุ

ตัดปลายก้านใบแนวเฉียง แช่ปลายก้านใบในน้ำสะอาด และหมั่นเปลี่ยนน้ำจะยัดอายุได้ ประมาณ 10-12 วัน

รูปแบบในการใช้

ด้านการจัดดอกไม้ ใบลิ้นมังกร มีความคงรูปทรงได้นาน ตัวใบแข็ง แผ่นใบยาวเรียบ จึงเป็นที่นิยมนำมาจัดดอกไม้ในประเภทใช้แต่งเติม กำหนดความสูงหรือเส้นแนว (ภาพที่ 25)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: กิรติ , 2545)

ภาพที่ 25 แสดงรูปแบบการใช้ลั่นม้งกรในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้กำหนดแนวเส้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ชานาคู

ชานาคู(Xanadue) ชื่อวิทยาศาสตร์ **Philodendron xanadue.** อยู่ในวงศ์ **Araceae** มีถิ่นกำเนิดอยู่ใน แถบอเมริกา กลาง – อเมริกาใต้ เจริญเติบโตได้ดีในที่แดด ร่มรำไร ชอบความ ชื้นสูง ดินร่วนระบายน้ำ ได้ดีสารอาหารเยอะ มีลักษณะต้นเป็น ประเภทไม้เถากิ่งเลื้อย ข้อปล้องถี่ เมื่อลำ ต้น เริ่มตั้งตรงจะมีรากอากาศขนาดใหญ่แตก อยู่ตามข้อเพื่อค้ำพุงต้น ให้มีความมั่นคงใบ มีรูปร่างเป็นแฉกคล้ายใบเลื่อย สีเขียวเป็นมัน คล้ายแผ่นหนัง ก้านใบยาว อวบน้ำ แผ่ออก จากลำต้นเป็นพุ่มกลม และโปร่ง (อดุชร , 2544)

ระยะตัดใบ

เลือกตัดใบที่โตเต็มที่ ไม่อ่อนหรือแก่เกินไป ใบมีสีเขียวเข้ม ตัดชิด โคนก้านใบ

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 5-7 วัน

วิธีการยืดอายุ

ตัดปลายก้าน ใบแนวเฉียง แฉกปลายก้านในน้ำสะอาด และหมั่น เปลี่ยนน้ำจะยืดอายุได้ ประมาณ 10-12 วัน ถ้ามีขางมากให้จุ่มน้ำ ร้อนก่อนนำไปแช่น้ำปกติ

รูปแบบในการ ใช้

ใบชานาคู เป็นพรรณไม้ที่มีความคงทนและคงรูป มีก้านใบที่ยาว และแข็งแรง มักจัดดอกไม้ จึงนิยมนำมาใช้ในการเป็น ไม้รองหรือ ใช้แต่งเติม กำหนดเส้นแนวและความสูง (ภาพที่ 26)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชานาคู

ภาพที่ 26.1

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ชานาคู

ภาพที่ 26.2

(ที่มา: มุกดา , 2546)

ภาพที่ 26.1และ26.2 รูปแบบการใช้ชานาคูในการแต่งเดิม

ภาพที่ 26 แสดงรูปแบบการใช้ชานาคูในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้โบใช้ในการแต่งเดิม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.6 กวนอิมต่าง

กวนอิมต่าง (Belgian Evergreen)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Dracaena sanderiana* hort. อยู่ในวงศ์ Agavaceae มีถิ่นกำเนิดอยู่ในคองโกและแคเมอรูน เจริญเติบโตได้ดีในดินร่วนซุยที่มีการระบายน้ำได้ดี และมีธาตุอาหารสูง ชอบความชื้นค่อนข้างสูง แสงแดดร่มรำไร มีลักษณะต้นตั้งตรง จัดเป็นไม้พุ่มลำต้นกลมเป็นข้อปล้อง ใบรูปใบหอกแกมขอบขนาน ปลายแหลมสีเขียว ก้านใบเป็นกาบหุ้มลำต้น แดกยอดตามข้อได้ง่าย โตเร็ว ใบมีลักษณะสีหลากหลาย เช่น กลางใบสีเขียวเข้มขอบใบด่าง หรือขอบใบด่างเขียวอมเหลือง (วรรณภา , 2546)

ระยะตัดใบ

เลือกตัดต้นที่เจริญได้เต็มที่ ใบที่ปลายยอดไม่อ่อนเกินไป โดยการตัดส่วนที่เป็นลำต้น

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 15 วัน

วิธีการยืดอายุ

ตัดปลายก้านใบในแนวเฉียง แช่ปลายก้านใบในน้ำสะอาด และหมั่นเปลี่ยนน้ำจะยืดอายุได้ ประมาณ 30-45 วัน ถ้าออกรากก็จะอยู่ได้นานเพิ่มขึ้น

รูปแบบในการใช้

พันธุ์ไม้ในกลุ่มของกวนอิม เป็นพรรณไม้ที่มีความคงทนและคงรูป มีก้านใบที่ยาวและแข็งแรง ลำต้นตั้งตรง นักจัดดอกไม้ จึงนิยมนำมาใช้กำหนดเส้นแนวและความสูงหรือแต่งเติม (ภาพที่ 27)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 27 แสดงรูปแบบการใช้กวนอิมในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ในการกำหนด
เส้นแนว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ใบไม้ที่ใช้เป็นฉากหลัง ลักษณะของใบไม้ที่นำมาใช้เป็นฉากหลัง ควรมีรูปทรงที่แผ่กว้าง ขนาดของใบใหญ่ มีรูปทรงที่เด่นชัด โครงร่างแข็งแรง ได้แก่

2.1 จั๋งญี่ปุ่น

จั๋งญี่ปุ่น (Bamboo Palm, lady palm) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Rhapsis excelsa* (Thunb.)Rehder อยู่ในวงศ์ Palmae ชื่อพื้นบ้านเรียกกันว่า จั๋งเชียงใหม่ มีถิ่นกำเนิดในไทย จีนและญี่ปุ่น เจริญเติบโตได้ดีในดินร่วนระบายน้ำได้ดี ความชื้นปานกลาง แสงแดดรำไร ลักษณะต้น

เป็นประเภทพาล์มแตกกอ ลำต้นมีแผ่นใยละเอียดสีน้ำตาลเข้มหรือดำคลุมอยู่หนาแน่น ใบเป็นใบประกอบรูปพัด เรียงสลับกัน ขอบใบหยักเว้าถึงสะดือ ใบย่อยเรียวยาว ปลายใบแหลม อ่อนนุ่มลง โคนใบรูปปลีมี แผ่นใบสีเขียวเข้มเป็นมัน ดอกสีขาวครีม ออกดอกเป็นช่อแบบช่อแยกแขนงระหว่างกาบใบ ดอกแยกเพศ อยู่ต่างต้น ก้านช่อดอกมีขนปกคลุม (อุทธร , 2544)

ระยะตัดใบ	เลือกตัดใบที่มีสีเขียวเข้ม ใบย่อยกางออกอย่างสมบูรณ์ ไม่อ่อนหรือแก่จนเกินไป ตัดชิด โคนก้านใบ
ระยะเวลาหลังการตัดใบ	โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 5-6 วัน
วิธีการยืดอายุ	ตัดปลายก้านเข้มน้ำและหมั่นเปลี่ยนน้ำให้สะอาดจะยืดอายุได้ประมาณ 10-14 วัน
รูปแบบในการใช้	ใบจั๋ง ทางด้านการจัดดอกไม้นิยมนำมาใช้เป็นไม้แต่งเติมฉากหลัง เพราะใบจั๋งมีลักษณะเฉพาะคือใบใหญ่ แผ่กว้าง ก้านแข็งและตรง (ภาพที่ 28)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 28 แสดงรูปแบบการใช้ใบจิ้งในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ในการแต่งเติมและเป็นฉากหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 หมากผู้หมากเมีย

หมากผู้หมากเมีย(Cordyline)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Cordyline* spp.
อยู่ในวงศ์ Liliaceae ชื่อพื้นบ้าน
เรียกว่า หมากผู้หมากเมีย มะผู้-
มะเมีย มีถิ่นกำเนิดในแถบอินเดีย
มาเลเซีย หมู่เกาะแปซิฟิก จนถึง
นิวซีแลนด์ ขึ้นได้ในดินทั่วไป
ชอบความชื้นแต่ไม่แฉะ แสงแดด
รำไร มีลักษณะต้นลำต้นกลม ตั้ง

ตรง มีข้อถี่ สีของต้นเป็นสีน้ำตาลอ่อน ใบเป็นใบเดี่ยว เรียงเวียนสลับแตกกอออกตามข้อของลำ
ต้น ช่อดอกสั้น ใบเป็นรูปหอก กว้าง 2-10 เซนติเมตร ยาว 20-50 เซนติเมตร ปลายใบแหลม มี
สีส้ม ไปตามชนิด เช่น เขียวล้วน แดงล้วน เขียวแถบแดงหรือเหลือง ดอกมีสีขาวอมเหลือง หรือ
ม่วงแดง ดอกจะออกเป็นช่อแบบช่อแยกแขนง ช่อดอกจะมีจำนวนดอกประมาณ 5-10 ดอก
(สมสุข , 2536)

ระยะตัดใบ

เลือกตัดใบที่ไม่อ่อนหรือแก่เกินไป มีสีเขียวเจริญเต็มที่ ใบแผ่ออก
อย่างสมบูรณ์ไม่มีร่องรอยตัดชิดโคนก้านใบ

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 7-10 วัน

วิธีการยัดอายุ

ตัดปลายก้านใบแนวเฉียง แฉ่ปลายก้านใบในน้ำสะอาด และหมั่น
เปลี่ยนน้ำจะยัดอายุได้ ประมาณ 14-17 วัน

รูปแบบในการ ใช้

หมากผู้หมากเมีย มักจัดดอกไม้ นิยมนำมาใช้จัดเป็นไม้แต่งเติม
เนื่องจากลักษณะ โครงร่างของใบมีขนาดใหญ่ และก้านใบแข็งแรง
(ภาพที่ 29)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 29 แสดงรูปแบบการใช้หมากผู้หมากเมียในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ในการ
แต่งเดิมหรือเป็นฉากหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 โกสน

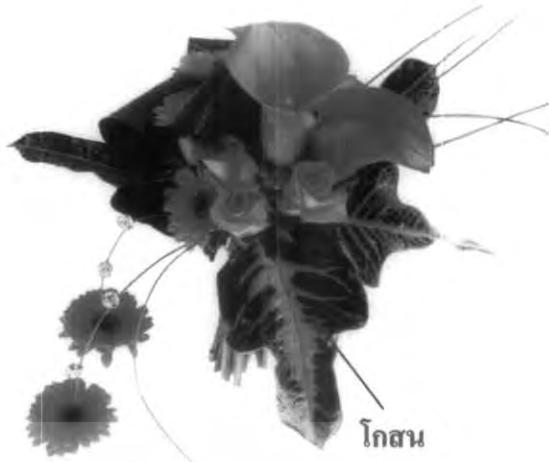

โกสน (croton) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Codiaeum variegatum* (L) Bl. อยู่ในวงศ์ Euphorbiaceae ชื่อพื้นบ้านเรียกว่า กรีสาก โกรคั้น มีถิ่นกำเนิดในเกาะโมลุกกะและบริเวณเกาะแถบมหาสมุทรแปซิฟิกทางตอนใต้ เจริญเติบโตได้ดีในดินร่วนที่ระบายน้ำและอากาศได้ดี ความชื้นปานกลาง ชอบแดดเต็มวัน มีลักษณะต้นเป็น ไม้พุ่ม แตกกิ่งก้าน ลำต้นตั้งตรง กลม กิ่งอาจหงิกงอบ้างเล็กน้อย ใบเป็นใบเดี่ยวเรียงสลับกัน รูปใบเป็นรูปขอบขนานแกมรูปไข่ มีหลากหลายรูปแบบไม่ว่า กลม ยาว แฉก บิดเป็นเกลียว

ปลายใบมน บางชนิดปลายใบแหลม ใบมีหลากหลายสี เช่น ขาว เหลือง ส้ม ชมพู เขียว แดง ม่วงดำ ดอกสีขาว ออกดอกเป็นช่อ ดอกแยกเพศแต่อยู่ในต้นเดียวกัน ดอกเพศผู้จะมีกลีบดอกและโน้มลงส่วนดอกเพศเมียไม่มีกลีบดอกและช่อดอกตั้งตรง (สมสุข , 2536)

ระยะตัดใบ	การตัดจะตัดเป็นกิ่ง โดยเลือกกิ่งที่มีใบเจริญเต็มที่อย่างน้อย 5-6 ใบ
ระยะเวลาหลังการตัดใบ	โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 5-7 วัน
วิธีการยึคอายุ	ตัดปลายก้านในแนวเฉียง แฉ่ปลายก้านในน้ำสะอาด และหมั่นเปลี่ยนน้ำจะยึคอายุได้ ประมาณ 10-12 วัน
รูปแบบในการ ใช้	ใบโกสน เป็นพรรณไม้ที่มีลักษณะใบสวยงาม รูปร่างโดดเด่นและสีสันที่หลากหลาย นักจัดดอกไม้ส่วนใหญ่ จึงนิยมนำมาประดับเพิ่มในด้านการใช้เป็นไม้แต่งเติมหรือสร้างเส้นแนวขึ้นกับรูปทรงของใบแต่ละชนิด (ภาพที่ 30)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โกสน

ภาพที่ 30.1

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 30.2

(ที่มา: กิริติ , 2545)

ภาพที่ 30.1และ30.2 รูปแบบการใช้โกสนในการแต่งเติมหรือเป็นฉากหลัง

ภาพที่ 30 แสดงรูปแบบการใช้โกสนในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ในการแต่งเติมหรือ
 เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น เมื่อผู้ใช้ได้เห็นว่าเว็บไซต์นี้เป็นการค้า
 เป็นฉากหลัง
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ออกพิมพ์ให้มีให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.4 สาวน้อยประแป้ง

สาวน้อยประแป้ง (Spotted Dumbcane)
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Dieffenbachia* spp. อยู่ในวงศ์ Araceae มีถิ่นกำเนิดในหมู่เกาะอินดีสตะวันตกและทวีปอเมริกาใต้ เจริญเติบโตได้ในดินทุกประเภท ต้องการปริมาณน้ำปานกลาง ความชื้นสูง แสงแดดรำไร มีลักษณะต้นเป็นไม้เนื้ออ่อน ลำต้นกลมตรง แข็งแรงมีข้อถี่ ใบใหญ่ยาว รูปร่างคล้ายใบพาย โคนใบป้อมมน ปลายใบแหลม พื้นผิวใบเรียบเป็นมัน สีเขียวเข้ม มีลายด่างสีขาว ก้านใบมีสีเขียวอมขาว ลักษณะคล้ายกาบกล้วย. (สมสุข, 2536)

ระยะตัดใบ	เลือกตัดใบที่ไม้อ่อนหรือแก่เกินไป มีสีเข้มเจริญเต็มที่ แผ่นใบแข็ง คัดขีด โคนก้านใบ
ระยะเวลาหลังการตัดใบ	โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 3-5 วัน
วิธีการยืดอายุ	ตัดปลายก้านแล้วแช่ในน้ำที่อุณหภูมิห้อง จะช่วยยืดอายุได้ประมาณ 7-9 วัน
รูปแบบในการใช้	ในด้านการจัดดอกไม้ ใบสาวน้อยประแป้ง เป็นใบไม้ที่มีขนาดใหญ่ ก้านใบแข็งแรงและคงรูปทรง มีสีสันของใบสวยงาม นักจัดดอกไม้จึงนิยมนำมาประดับเป็นไม้ฉากหลังหรือแต่งเติม (ภาพที่ 31)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 31 แสดงรูปแบบการใช้สวน้อยประแป้งในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ในการแต่งเดิมหรือเป็นฉากหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.5 เฟิร์นข้าหลวง

เฟิร์นข้าหลวง (Bird's Nest Fern) ชื่อวิทยาศาสตร์

Asplenium nidus L. อยู่ในวงศ์ Aspleniaceae มีถิ่นกำเนิดอยู่ในแถบป่าฝน ภูมิภาคแอฟริกาและออสเตรเลีย จะเจริญเติบโตได้ดีในที่ความชื้นสูง แสงแดดรำไร ดินที่ปลูกมีธาตุอาหารสูง และระบายน้ำได้ดี ลักษณะต้นแตกออกเป็น

กอ ใบมีลักษณะเป็นใบพาย มีสีเขียวอ่อน ผิวใบมันเรียบ ขอบใบหยักเป็นคลื่น แดกใบอ่อนจากตรงกลางกอ ใบอ่อนมีลักษณะม้วนงอ (สมสุข, 2536)

ระยะตัดใบ

เลือกตัดใบที่โตเต็มที่ ก่อนไปทางแก่เล็กน้อยแผ่นใบแข็งมีสีเขียวตัดชิดโคนก้านใบ

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 5-7 วัน

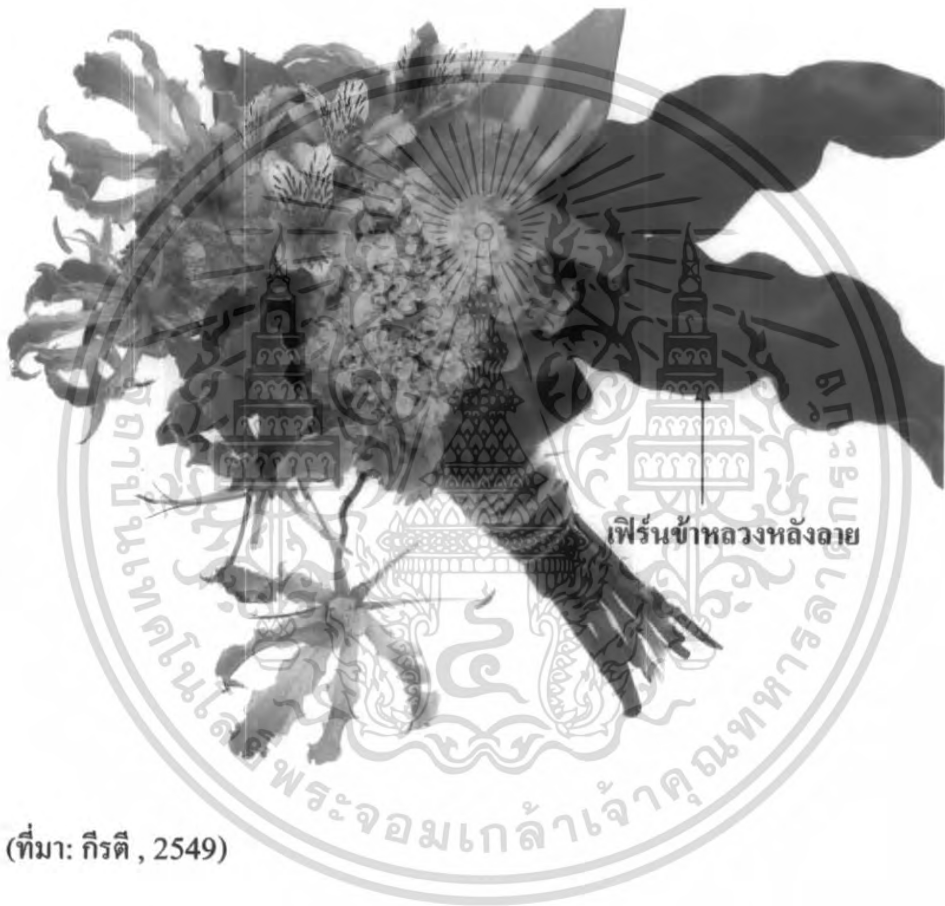
วิธีการยืดอายุ

ตัดปลายก้านในแนวเฉียง แช่ปลายก้านในน้ำสะอาด และหมั่นเปลี่ยนน้ำจะยืดอายุได้ ประมาณ 10-12 วัน

รูปแบบในการใช้

เฟิร์นข้าหลวง เป็นพรรณไม้ที่มีความคงทนและคงรูป มีก้านใบที่ขาวและแข็งแรง ใบเป็นคลื่นสร้างความมีชีวิต นักจัดดอกไม้จึงนิยมนำมาใช้ในการเป็นไม้อรองหรือใช้กำหนดเส้นแนวและความสูง (ภาพที่ 32)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: กิริติ , 2549)

ภาพที่ 32 แสดงรูปแบบการใช้เฟิร์นข้าหลวงในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ในการตกแต่งเดิม
หรือเป็นฉากหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 พลูจิก

พลูจิก (Swiss Cheese Plant , Ceriman, Mexican Breadfruit) ชื่อวิทยาศาสตร์ Monstera deliciosa. (Philodendron Paertusum.). อยู่ในวงศ์ Araceae มีถิ่นกำเนิดกระจายอยู่ทั่วไปในเขตร้อน เจริญเติบโตได้ดีในที่แดดร่มรำไร ดินมีธาตุอาหารอยู่สูงมีการระบายน้ำและอากาศได้ดี ชอบ

ความชื้นสูง ลักษณะต้นเป็นไม้เลื้อยขนาดใหญ่ลำต้นมีลักษณะเป็นข้อๆ และจะมีรากอากาศแตกออกอยู่ตามข้อ เพื่อใช้ยึดเกาะสิ่งต่างๆ และใช้ดูดอาหาร ใบมีสีเขียวค่อนข้างเข้ม ความใหญ่ของใบขึ้นอยู่กับสถานที่เพาะปลูกและอาหารที่ได้รับ แผ่นใบยาวประมาณ 20-50 เซนติเมตร ความกว้างประมาณ 30-65 เซนติเมตร ผิวใบเรียบเป็นมัน ลักษณะใบเป็นรูปหัวใจ ค่อนข้างป้อม ขอบใบจะแหว่งเว้าเหมือนรอยฉีกเข้าหากกลางใบทั้งสองข้างแผ่นใบหนา ก้านใบยาวและแข็ง (วรรณภา , 2546)

ระยะตัดใบ

เลือกตัดใบที่ไม่อ่อนหรือแก่เกินไป ใบมีสีเขียวเข้ม ใบบิดออกเต็มที่ ตัดชิดโคนก้านใบ

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการใช้งาน 5-7 วัน

วิธีการยัดอายุ

ตัดปลายก้านใบแนวเฉียง แช่ปลายก้านใบในน้ำสะอาด และหมั่นเปลี่ยนน้ำจะยัดอายุได้ ประมาณ 10-12 วัน ถ้ามีขางมากให้จุ่มน้ำร้อนก่อนนำไปแช่น้ำปกติ

รูปแบบในการใช้

ในด้านการจัดดอกไม้ พลูจิก เป็นไม้ใบที่มีขนาดใหญ่ แผ่นกว้าง มีสีเขียวเป็นมันเงา นักจัดดอกไม้ส่วนใหญ่จึงนำมาใช้ในลักษณะเป็นไม้แต่งเติม เพื่อเป็นฉากหลังเสียมากกว่า (ภาพที่ 33)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: กิริติ , 2549)

ภาพที่ 33 แสดงรูปแบบการใช้พลูฉีกในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้ในการแต่งเติมหรือเป็นฉากหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. กลุ่มใบไม้ที่ใช้ในการแซมหรือแต่งเติม

ใบไม้ที่ใช้ในการแซมหรือแต่งเติม ส่วนใหญ่จะมีลักษณะโครงสร้างที่ละเอียด ขนาดใบเล็กฝอย อาจเป็นใบเดี่ยว แบบช่อ หรือเป็นกิ่ง

3.1 ชุ่มกระต่ายค้าง

ชุ่มกระต่ายค้าง (Variegated mondo grass) ชื่อวิทยาศาสตร์ Ophiopogon jaburan “Variegatus”. อยู่ในวงศ์ Liliaceae ชื่อพื้นบ้านเรียกว่า เศรษฐีไซ่ง่อน มีถิ่นกำเนิดในเขตกึ่งร้อน ขึ้นกระจายอยู่ทั่วไป เจริญเติบโตได้ดีในดินทั่วไป ชอบความชื้นสูงแสงแดดรำไร มีลักษณะลำต้นเป็นเหง้าอยู่ใต้ดิน มีก้านใบที่แผ่เป็นกาบหุ้มลำต้นแบบสลับโดยรอบ ใบเป็นใบเดี่ยวเรียงเวียนสลับกันแน่นรูปใบยาว ขอบใบเป็นเส้นสีขาว กลางใบเป็นสีเขียว แผ่นใบเรียบเป็นมัน ดอกสีขาว เป็นช่อ ดอกเล็ก ๆ กระจายออกจากกอ ยาวประมาณ 30 เซนติเมตร

หนึ่งช่อมีประมาณ 6-20 ดอก (สมสุข, 2536)

ระยะตัดใบ	เลือกตัดใบที่โตเต็มที่ ไม่อ่อนหรือแก่เกินไป เก็บเกี่ยวผลผลิตโดยการดึง
ระยะเวลาหลังการตัดใบ	โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 7-10 วัน
วิธีการยัดอายุ	ตัดปลายก้านออกเล็กน้อย แช่ปลายก้านในน้ำสะอาด เก็บไว้ในที่อุณหภูมิเหมาะสม จะยัดอายุดอกไม้ได้ประมาณ 14-17 วัน
รูปแบบในการใช้	ชุ่มกระต่ายค้าง นักจัดดอกไม้นิยมนำมาใช้ในด้านเสริมแซม เนื่องจากมีลักษณะที่เรียวยาวแต่ไม่สามารถนำมาทำหนดเส้นได้ เพราะก้านใบไม้แข็งจึงไม่สามารถกำหนดรูปทรงหรือเส้นแนวได้ (ภาพที่ 34)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ช่ুমกระต่ายต่าง

ภาพที่ 34.

(ที่มา: พัททภัย, 2545)

ช่ুমกระต่ายต่าง

ภาพที่ 34.2

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 34.1และ34.2 รูปแบบการใช้ชุ่มกระต่ายต่างในการนำไปใช้เป็นไม้แซม

ภาพที่ 34 แสดงรูปแบบการใช้ชุ่มกระต่ายต่างในการนำไปจัดดอกไม้เป็น ไม้แซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 ใฝฟิลิปปีนส์

ใฝฟิลิปปีนส์ (Florida Beauty) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Dracaena surculosa* Lindl. cv. Florida Beauty. อยู่ในวงศ์ Liliaceae ชื่อพื้นบ้านเรียกกันว่า อรชร มีถิ่นกำเนิดในเขตร้อนของแอฟริกาตะวันตก เจริญเติบโตได้ดีในที่แสงแดดรำไร ความชื้นปานกลาง-สูง ดินร่วนระบายน้ำ

ได้ดี มีลักษณะต้นสูงประมาณ 2-3 เมตร ลำต้นกลมตั้งตรง มีลักษณะเป็นกอ ใบเป็นใบเดี่ยวเรียงตรงกันข้ามกัน ใบจะแตกตรงส่วนยอดของลำต้น ครึ่งละ 2-3 ใบ ใบเป็นรูปรี-รูปไข่ ปลายใบแหลม แผ่นใบเขียวเข้มเป็นมัน มีจุดขาวและเขียวอ่อนกระจายอยู่ทั่วทั้งแผ่นใบ มีก้านสั้น สีของดอกจะเป็นสีขาวครีม กลิ่นหอม เป็นช่อดอก ยาวประมาณ 18 เซนติเมตร โคนกลีบดอกจะเชื่อมติดกันอยู่ (สมสุข , 2536)

ระยะตัดใบ

ตัดเป็นกิ่ง เลือกตัดกิ่งที่มีใบเจริญโตเต็มที่อย่างน้อย 7-9 ใบและตัดชิดโคนกิ่ง

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 4-5 วัน

วิธีการยัดอายุ

ตัดปลายก้านในแนวเฉียง แช่ปลายก้านในน้ำสะอาด และหมั่นเปลี่ยนน้ำจะยัดอายุได้ ประมาณ 10-12 วัน

รูปแบบในการใช้

ใฝฟิลิปปีนส์ เป็นพรรณไม้ใบที่นักจัดดอกไม้ นิยมนำมาใช้จัดดอกไม้ อยู่ในประเภทไม้แซมด้วยเหตุที่ว่า ลักษณะโครงสร้างของใบมีสีสันที่สวยงามแปลกตา มีขนาดที่เหมาะสม (ภาพที่ 35)

(ที่มา: พิทักษ์, 2545)

ภาพที่ 35 แสดงรูปแบบการใช้ ใ้ไฟฟิลิปินส์ในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้โบ้ใช้เป็น ไม้แซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 พุดจีบ

พุดจีบ (Crepe asmine ,
Pinwheel Flower) ชื่อวิทยาศาสตร์
Tabernaemontana divaricata (L.)
R.Br.ex Roem.&Schult.cv.Flore Pleno.
อยู่ในวงศ์ Apocynaceae (The Dogbane
Family) มีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศอินเดีย
เจริญเติบโตได้ดีในดินร่วน ถึงดินร่วนปน
ทราย แสงแดดรำไรถึงจัด ความชื้นปานกลาง
มีลักษณะต้นเป็นไม้พุ่ม สูง 2-3 เมตร ใบ
เป็นใบเดี่ยว รูปรีถึงรูปไข่ สีเขียวเข้มเป็นมัน
ขอบใบเป็นคลื่น ดอกออกเป็นช่อตามซอก
ใบปลายกิ่ง กลีบดอกมีสีขาวหรือสีขาวยน

เหลือง โคนเป็นหลอด ปลายดอกแยกออกเป็น 5 แฉก กลีบบิดเวียนซ้อนกัน ขอบกลีบเป็นคลื่น
มีกลิ่นหอมอ่อนๆ ออกดอกตลอดปี (วรรณฯ 2546)

ระยะตัดใบ

ตัดเป็นกิ่ง เลือกกิ่งที่ใบสมบูรณ์เจริญเต็มที่ประมาณ 9-11 ใบจาก
ปลายยอด

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 2-3 วัน

วิธีการยัดอายุ

รักษาใบเอาไว้ในถุงพลาสติกมัดปากถุง และรักษาความชื้นภายใน
ถุง เอาไว้สัปดาห์เศษ จะช่วยยัดอายุได้ประมาณ 7-10 วัน

รูปแบบในการใช้

ในด้านการจัดดอกไม้ ใบพุด มีลักษณะเป็นกลุ่มช่อใบ ใบมันวาว
มีสีเขียวสดเข้ม และขนาดไม่ใหญ่มากนัก นักจัดดอกไม้จึงนิยม
นำมาจัดในลักษณะเป็นไม้แซม เพื่อสร้างความโดดเด่นให้กับ
ดอกไม้ (ภาพที่ 36)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: พิทักษ์, 2545)

ภาพที่ 36 แสดงรูปแบบการใช้พุดจิบในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้ใบใช้เป็นไม้แซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 เล็บครุฑ

(สมสุข , 2536)

ระยะตัดใบ

ตัดเป็นช่อหรือกิ่ง เลือกลูกกิ่งที่มีใบ โตเต็มที่ไม่อ่อนหรือแก่ ก้านใบ แข็งแรง มีสีเขียวเข้ม

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการให้ประโยชน์ 3-4 วัน

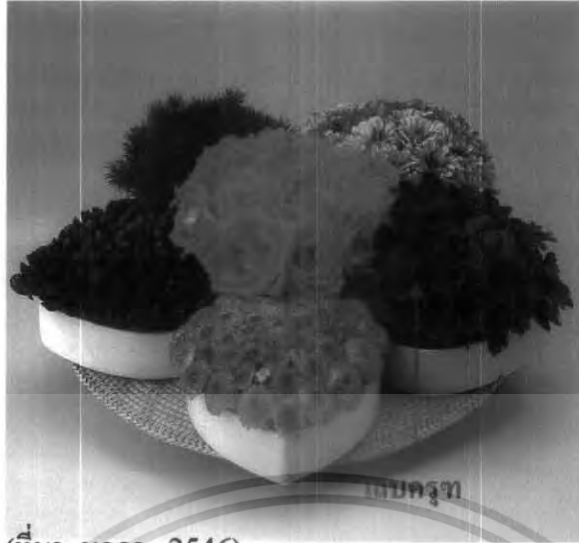
วิธีการยืดอายุ

เก็บไว้ในถุงพลาสติกที่ปิดมิดชิด และหมั่นพรมน้ำ เก็บไว้ในที่ที่ แดดส่องไม่ถึงจะช่วยยืดอายุได้ประมาณ 7-9 วัน

รูปแบบในการ ใช้

นักจัดดอกไม้ส่วนใหญ่จะใช้ ใบเล็บครุฑ มาใช้จัดดอกไม้ เพราะมี ลักษณะเป็นช่อพุ่มกลม ใบมีขนาดเล็กฝอย ขอบใบหยักเล็ก จึง เป็นที่นิยมนำมาจัดเป็นใบแซม หรือจัดเป็นกลุ่ม เพื่อสร้างความเด่น ให้กับไม้ดอก (ภาพที่ 37)

เล็บครุฑ (Poyscias) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Poyscias* sp. อยู่ในวงศ์ *Araliaceae* มีถิ่นกำเนิดในเขตป่าร้อนชื้นของเอเชีย เจริญเติบโตได้ดีในที่แสงแดดอ่อนๆ ความชื้นปานกลาง ดินร่วนปนทรายหรือดินอุดมร่วนซุย มีการระบายน้ำได้ดี มีลักษณะต้นเป็นประเภทไม้พุ่ม ความสูงประมาณ 1-2 เมตร เป็นไม้เนื้ออ่อน ใบมีหลากหลายรูปแบบและหลายขนาด ซึ่งจะมีชื่อเรียกในแต่ละชนิดแตกต่างกันออกไป มีทั้งแบบใบรูปกลม ใบขอบหยัก ใบริมขลิบขาว ใบรูปไข่ห่อขึ้นคล้ายกระทง ใบฝอย อีกทั้งยังมีหลากสี เช่น เขียว เหลือง สีสแดงเรื่อ สีนํ้าตาล

(ที่มา: มุกดา, 2546)

ภาพที่ 37.1 รูปแบบการนำเล็บครุฑมาใช้จัดเป็นกลุ่ม

(ที่มา: พัทธกิจ, 2545)

ภาพที่ 37.2 รูปแบบการนำเล็บครุฑมาใช้จัดเป็นไม้แซม

ภาพที่ 37 แสดงรูปแบบการใช้เล็บครุฑในการนำไปจัดดอกไม้เป็นไม้โบใช้เป็นไม้แซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.5 โปรงฟ้า

โปรงฟ้า (Feather Fern)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Asparagus plumosus* Baker. อยู่ในวงศ์ Liliaceae ภาษาชาวบ้านเรียกกันว่า ส่องฟ้า มีถิ่นกำเนิดในทางตะวันออกเฉียงใต้ของทวีปแอฟริกา เจริญเติบโตได้ดีในที่แดดรำไร ดินร่วนระบายน้ำ และอากาศได้ดี ความชื้นปานกลาง ลักษณะต้นมีทั้งชนิดไม้พุ่มและชนิดเลื้อย ลำต้นและกิ่งก้านอ่อน เรียวเล็ก มีสีเขียว มีใบประกอบออกเป็นแผง โคนใบจะใหญ่ปลายใบเล็กเป็นชั้น ใบย่อยเป็นฝอยละเอียด สีเขียวเข้ม ออกดอกเป็นช่อ อยู่ตามซอกใบ

และปลายช่อ กลีบดอกสีขาวหรือชมพู มีกลีบดอก 5 กลีบ ผลกลม ออกตามกิ่งใต้ใบ ผลอ่อนสีเขียว ผลแก่มีสีแดง (สมสุข, 2536)

ระยะตัดใบ

เลือกตัดกิ่งที่มีใบ ไม่อ่อนหรือแก่เกินไป ใบมีสีเขียวเข้ม ก้านใบแข็งแรง

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการใช้งานประโยชน์ 5-6 วัน

วิธีการยืดอายุ

รักษาใบเอาไว้ในถุงพลาสติกมัดปากถุง และรักษาความชื้นภายในถุง เอาไว้สม่ำเสมอ จะช่วยยืดอายุได้ประมาณ 10 วัน

รูปแบบในการใช้

ในด้านการจัดดอกไม้ นิยมนำใบโปรงฟ้ามาใช้งานกันมาก เนื่องจาก เป็นไม้ใบที่คงทน ใบฝอยเล็ก นักจัดดอกไม้จึงนิยมนำมาใช้ในการประดับเป็นไม้แซม เพราะจะทำให้เกิดความโปร่งฟู สร้างความนุ่มนวลให้กับชิ้นงาน (ภาพที่ 38)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: รัชชชัย , 2548)

ภาพที่ 38 แสดงรูปแบบการใช้โปรงฟ้าในการนำไปจัดดอกไม้ใช้เป็นไม้แซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.6 เฟิร์นนาคราช

เฟิร์นนาคราช (Ball Fern, Rabbit's Foot Fern) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Davallia fejeensis* Hook. อยู่ในวงศ์ Davalliaceae มีถิ่นกำเนิดในพิจิ เจริญเติบโตได้ดีในที่ชื้นและความชื้นสูง ชอบแสงแดครำไร มีปริมาณธาตุอาหารในดินสูง ลักษณะต้นเป็นเฟิร์นพรรณเดี่ยว กิ่งก้านมีสีน้ำตาลแก่เหนียว บริเวณรากจะเป็นขนคล้ายหางแมว ใบสีเขียวคล้ายมรกต เป็นไม้ใบรวม ออกเป็นแผงรูปสามเหลี่ยมประกอบด้วย ใบย่อยหลายใบเป็นใบประกอบแบบขนนก ลักษณะของใบย่อยปลายจะแหลม ชอบใบคล้ายพินเลื้อย (สนสุข, 2536)

ระยะตัดใบ	เลือกตัดใบที่โตเต็มที่ ไม่อ่อนหรือแก่เกินไป ก้านและแผ่นใบแข็ง ตัดชิดโคนก้านใบ
ระยะเวลาหลังการตัดใบ	โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 5-7 วัน
วิธีการยืดอายุ	ตัดปลายก้านในแนวเฉียง พร้อมกับล้างก้านแล้วแช่ปลายก้านในน้ำสะอาด และหมั่นเปลี่ยนน้ำจะยืดอายุได้ ประมาณ 10-12 วัน
รูปแบบในการใช้	เฟิร์นนาคราช เป็นพรรณไม้ที่มีความคงทนและคงรูป มีก้านใบที่แข็งแรง ลักษณะใบประกอบด้วยใบย่อยเล็กๆ นักจัดดอกไม้จึงนิยมนำมาใช้ในการเป็นไม้แซม เพื่อลดช่องว่างระหว่างดอก (ภาพที่ 39)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: ธนะชัย , 2548)

ภาพที่ 39 แสดงรูปแบบการใช้เฟิร์นนาคราชในการนำไปจัดดอกไม้ ใช้เป็นไม้แซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.7 หลิวทอง

หลิวทอง (Babylon Weeping Willow) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Melaleuca bracteata* CV. “Revolution Glod”. อยู่ในวงศ์ Myrtaceae มีถิ่นกำเนิดในแถบเอเชียเขตร้อนและจีน เจริญเติบโตได้ในที่ความชื้นปานกลาง ดินร่วน มีการระบายน้ำและอากาศได้ดี ชอบแสงแดดเต็มวัน มีลักษณะต้น

เป็นไม้ยืนต้นขนาดใหญ่ สูงประมาณ 5-8 เมตร ทรงพุ่มประมาณ 3-4 เมตร ลำต้นมีสีน้ำตาล แข็งหนา ใบออกสีเขียวอมเหลือง ออกใบเป็นช่อมีลักษณะคล้ายแปรงขัดขูด ปลายใบแหลม ถูไปตามยอดคลงคืน ใบประกอบแต่ละใบจะซ้อนเรียงกันไปตามแนวยาว ช่อดอกเป็นแท่งกลม ดอกแยกเพศอยู่ต่างต้น ไม่มีกลิ่นดอก (สมสุข, 2536)

ระยะตัดใบ

ตัดเป็นกิ่ง เลือกตัดกิ่งที่มีใบเจริญเต็มที่

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 5-6 วัน

วิธีการยืดอายุ

ตัดปลายกิ่งพร้อมกับริดใบที่โคนกิ่งออกประมาณ 2 นิ้ว แล้วแช่ปลายกิ่งไว้ในน้ำที่สูงประมาณ 1 นิ้ว เก็บเอาไว้ในที่ที่ อุณหภูมิค่อนข้างต่ำ ใส่ถุงเอาไว้ไม่ให้โดนลม จะช่วยยืดอายุได้ประมาณ 10 วัน

รูปแบบในการใช้

ในด้านการจัดดอกไม้ หลิวทอง เป็นอีกชนิดหนึ่งที่นิยมนำมาจัด เพราะใบมีลักษณะเป็นช่อยาว ก้านเหนียวคงทน ใบอ่อนลู่ลงจึงช่วยสร้างความอ่อนโยนให้กับชิ้นงานได้ดี นักจัดดอกไม้จึงนิยมนำมาจัดเป็นไม้ประเภทแซมสำหรับก้านสั้น และกำหนดเส้นแนวสำหรับก้านยาว (ภาพที่ 40)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(ที่มา: พิทักษ์ , 2545)

ภาพที่ 40 แสดงรูปแบบการใช้หิ้วทองในการนำไปจัดดอกไม้ใช้เป็นไม้แซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.8 หนวดปลาดุก

หนวดปลาดุก (Snake's Bread)

ชื่อวิทยาศาสตร์ *Ophiopogon japonicus* (L.f.) Ker-Gawl อยู่ในวงศ์ Araliaceae มีถิ่นกำเนิดประเทศญี่ปุ่น เจริญเติบโตได้ในดินทั่วไป ชอบความชื้นปานกลาง แสงแดดปานกลาง-รำไร มีลักษณะต้นเป็นทรงพุ่มกลมแตกเป็นกอ สูงประมาณ 15-50 เซนติเมตร กว้างประมาณ 15-30 เซนติเมตร ต้นที่แก่จริงอยู่ใต้ดิน มีไหลใต้ดิน เจริญเป็นกอใบมีลักษณะเรียวยาว สีเขียวเข้ม ปลายใบแหลม ใบกว้างประมาณ 0.5 เซนติเมตร ดอกมีสีขาวหรือเหลืองนวล(วรรณมา , 2546)

ระยะตัดใบ

เลือกตัดใบที่มีสีเขียว เจริญเต็มที่ ไม่อ่อนหรือแก่เกินไป ใช้วิธีการดึงหรือถอนที่บริเวณโคน

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 5-7 วัน

วิธีการยืดอายุ

ตัดปลายก้านในแนวเฉียง แช่ปลายก้านในน้ำสะอาด และหมั่นเปลี่ยนน้ำจะยืดอายุได้ ประมาณ 20 วัน

รูปแบบในการใช้

หนวดปลาดุก นักจัดดอกไม้ นิยมนำมาใช้ในด้านการเสริมแซม เนื่องจากมีลักษณะที่เรียวยาว มีสีเขียวเข้มสดเป็นมัน แต่ไม่สามารถนำมากำหนดเส้นได้ เพราะก้านใบไม่แข็ง จึงเหมาะสมกับการนำมาใช้แซมเพื่อลดช่องไฟระหว่างไม้ดอกที่มากเกินไป (ภาพที่ 41)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หมวดปลาตุก

(ที่มา: Hamlyn , 2006)

ภาพที่ 41 แสดงรูปแบบการใช้หมวดปลาตุกในการนำไปจัดดอกไม้ใช้เป็นไม้แซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.9 เคราฤาษี

บานออกเป็นสามแฉก (วรรณภา, 2546)

ระยะตัดใบ

เลือกช่อที่โตเต็มที่ ไม่อ่อนเกินไป โดยใช้กรรไกรตัด

ระยะเวลาหลังการตัดใบ

โดยปกติจะมีอายุการใช้ประโยชน์ 5-7 วัน

วิธีการยัดอายุ

เก็บเอาไว้ในที่อุณหภูมิต่ำ และมีความชื้นสม่ำเสมอ ควรหลีกเลี่ยงการถูกลมพัด เพราะจะทำให้เกิดการสูญเสียน้ำและเหี่ยวเร็ว

รูปแบบในการใช้

ในด้านการจัดดอกไม้ เคราฤาษี เป็นพรรณไม้อีกหนึ่งชนิดที่สามารถนำมาจัดดอกไม้ได้ เพราะมีลักษณะเป็นเส้นยาว และมีลักษณะเป็นฝอย สร้างความอ่อนโยนและความเป็นธรรมชาติได้ดี นักจัดดอกไม้จึงนำมาจัดได้หลายลักษณะไม่ว่าจะเป็น ไม้แซม หรือ กำหนดเส้นแนวในลักษณะทิ้งตัวลงมา (ภาพที่ 42)

หนวดฤาษี (Spanish Moss, Old Man,s Beard) ชื่อวิทยาศาสตร์

Tillandsia usenoides. อยู่ในวงศ์

Bromeliaceae มีถิ่นกำเนิดอยู่ในรัฐฟลอริดาถึงอเมริกาใต้ เจริญเติบโตได้ดีในที่ร่มหรือแดดรำไร ไม่ชอบความชื้นจัด มีลักษณะต้นเป็นเถายาวสีเขียวอ่อนปนเทา เป็นพรรณไม้ที่ห้อยตัวลงจากที่สูง เป็นช่อพวงหรือเป็นกลุ่มสามารถยาวได้สูงสุดถึง 6 เมตร มีลักษณะคล้ายหญ้า หรือเคราขาวๆของคนแก่ มีรากอากาศแตกออกตามข้อ ออกดอกตรงปลายสุดของก้าน ดอกมีสีเหลืองปลายกลีบดอก

(ที่มา: พิทักษ์, 2545)

ภาพที่ 42 แสดงรูปแบบการใช้เคราฤๅษีในการนำไปจัดดอกไม้ใช้เป็นไม้แซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. วัสดุอุปกรณ์เสริมที่ใช้ในการจัดดอกไม้

ในการจัดดอกไม้ วัสดุหรืออุปกรณ์ที่ใช้เสริมแต่งในการจัดดอกไม้ ด้วยวัตถุประสงค์ เพื่อเพิ่มมูลค่าของชิ้นงาน ซึ่งวัสดุอุปกรณ์เหล่านี้อาจจะใช้หรือไม่ใช้ก็ได้ แต่ในการจัดดอกไม้ วัสดุอุปกรณ์ก็มีส่วนสำคัญ ในการสร้างความสมบูรณ์แบบและความแตกต่างให้กับผลงานในแต่ละชิ้น อาจขึ้นอยู่กับวาระและโอกาสในการใช้งานให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของผู้ใช้หรือตรงกับเทศกาล เช่น ช่อดอกไม้ที่มีช็อคโกแลต ในวันวาเลนไทน์ เป็นต้น โดยวัสดุอุปกรณ์เสริมที่ส่วนใหญ่จะใช้ได้แก่

1. ลูกปัดหรือหินสีต่างๆ

ในด้านการตกแต่ง ลูกปัดหรือหินสีจะใช้ในการประดับแซม เพื่อเพิ่มความงามสวยงามให้กับดอกไม้ ความแปลกใหม่และความแตกต่างให้กับชิ้นงาน จากรูปจะพบว่าการใช้หินสีใส่ลงในแก้ว แทนที่จะจัดลงในแก้วเปล่าๆก็จะทำให้ดูมีราคาขึ้นมา หรือการจัดช่อจะนำลูกปัดไปเสริมแซมเพื่อให้เกิดความต่างของพื้นผิวสัมผัส ทำให้ชิ้นงานที่สร้างดูมีความละเอียดอ่อนขึ้นมา

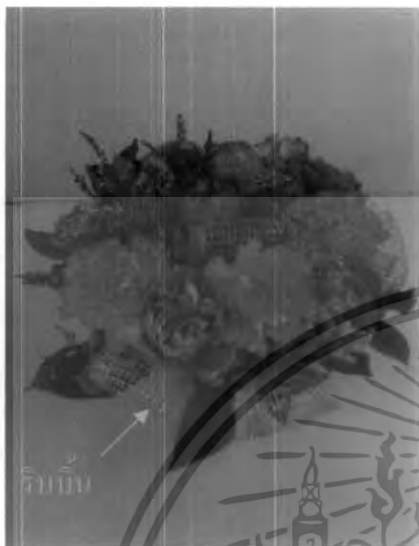

รูปแบบการตกแต่งเสริมด้วยหินสีหรือลูกปัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ริบบิ้น

การนำริบบิ้นมาจัดตกแต่งเพิ่มเติม อาจใช้ในการประดับแซมหรือทำเป็นโบว์เพื่อใช้ในการตกแต่งไม่ว่าจะเป็นช่อดอกไม้ แจกัน กระเช้า ซึ่งจะทำให้ชิ้นงานดูมีราคาและกลมกลืนยิ่งขึ้น ดังรูป

รูปแบบการประดับแซมด้วยริบบิ้น

รูปแบบการประดับด้วยโบว์

3. กระจาดผลไม้ ผ้าโปร่งหรือผ้าปาน

การนำกระจาดผลไม้หรือผ้าปานมาใช้ประดับตกแต่งจะช่วยให้ชิ้นงานดูมีคุณค่า ซึ่งสามารถประยุกต์ ดอกไม้โดยที่ความสวยงามไม่ได้ลดลง กลับทำให้ดูน่าสนใจมากยิ่งขึ้น เช่นการนำกระจาด มาทำเป็น โบว์ขนาดใหญ่เพื่อสร้างความอ่อนหวานให้กับพวงหรีด หรือการเสริมแซมด้วยผ้าโปร่งที่จับจีบแล้วดัดรูป

รูปแบบการใช้กระจาดผลไม้ทำโบว์ประดับ

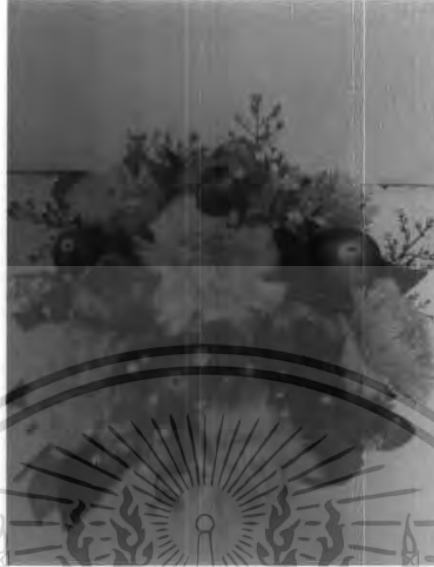

รูปแบบการประดับแซมด้วยผ้าโปร่ง

4. ผักและผลไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในด้านการจัดดอกไม้ ผลไม้ก็สามารถนำมาใช้ในการจัดดอกไม้ได้เพื่อเป็นการเพิ่มความมีชีวิตชีวาและความสมบูรณ์ของธรรมชาติ ครบถ้วนทั้งดอก ใบ และผล ซึ่งในปัจจุบันเริ่มมีการนำมาใช้เพิ่มมากขึ้นเพื่อเสริมความแปลกใหม่ให้กับชิ้นงานดังรูป

5. ตุ๊กตาที่ทำจากผ้า เซรามิค ดินเผา (อาจเป็นรูปคน สัตว์ สิ่งของ เครื่องใช้)

สิ่งที่สามารถนำมาใช้ตกแต่งเพิ่มหลังจากการจัดมีมากมายแล้วแต่ความคิดของผู้จัดที่จะนำสิ่งที่มีอยู่มาใช้ในทางสร้างสรรค์อย่างไร แต่สิ่งที่คว่าผู้รับทุกคนจะต้องชื่นชอบในความน่ารัก ก็คือตุ๊กตา ในการจัดดอกไม้ได้มีการนำตุ๊กตามาใช้ตกแต่งเพิ่มเติมเพื่อช่วยเพิ่มมูลค่าของดอกไม้ และเป็นสิ่งที่ดึงดูดใจหรือดึงดูดสายตาแก่ผู้พบเห็น ดังรูป

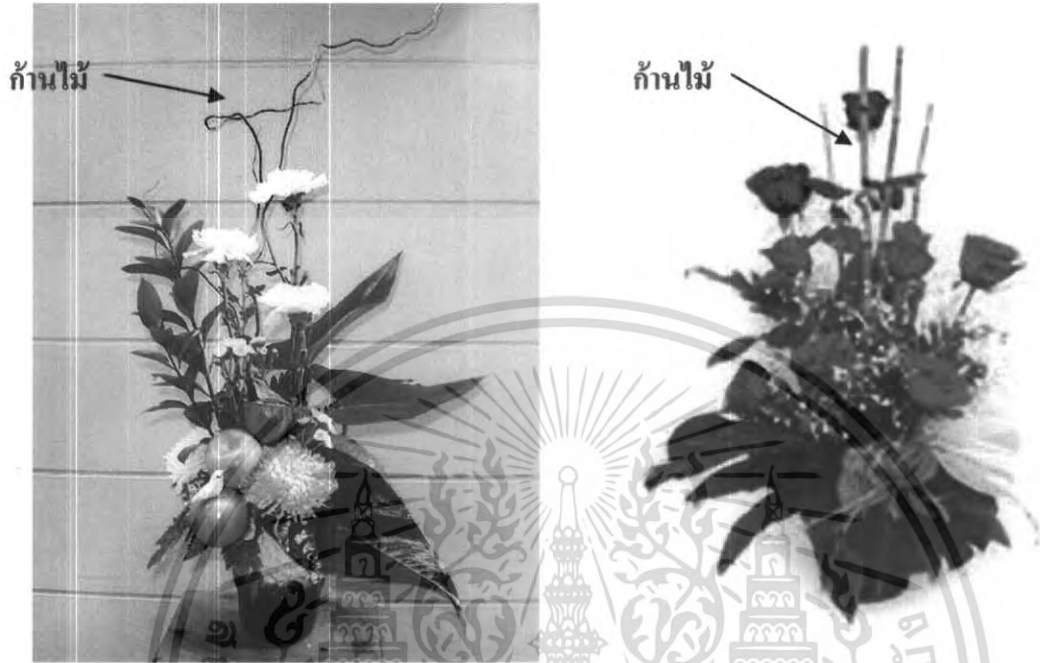

รูปแบบการนำตุ๊กตามาใช้เป็นวัสดุอุปกรณ์เสริมในการจัดตกแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. กิ่งไม้ รากไม้ ทั้งสดและแห้ง

การนำเอาสิ่งที่จะมาใช้นำการจัดรวมกับการจัดดอกไม้ จำพวกกิ่งไม้ รากไม้ ก็เป็นที่นิยมนำมาใช้เป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังสามารถหาใช้ได้ง่ายและมีการลงทุนที่ต่ำหรือไม่ต้องลงทุน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับคนในครอบครัวเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ดอกไม้ ใบไม้ต้องห้าม

การมอบดอกไม้ให้แก่กัน ถือว่าผู้ให้ได้มอบความยินดีและความเป็นมิตรแก่ผู้ได้รับ ซึ่งในหมู่ไม้มงคลดอกไม้และใบไม้ทั้งหมดก็มีข้อจำกัดในการนำมาใช้ มีทั้งนำมาใช้จัดได้แต่ก็มีดอกไม้ ใบไม้บางชนิดที่ไม่เหมาะสมในการนำมาจัด เนื่องจากจะทำให้ผลงานที่ออกมาผิดเจตนารมณ์ของผู้ใช้งาน ซึ่งจะแบ่งออกตามลักษณะดังนี้

1. มีกลิ่นเหม็นหรือกลิ่นไม่เป็นที่ต้องการ เช่น ดอกอุตุพิศ ใบผักชีลาว

2. กลีบดอกหรือแผ่นใบบอบบางแขวย่าง ใบคงทนเช่นดอกหางนกยูง ดอกแก้ว

3. ดอกไม้หรือใบไม้ที่ก่อให้เกิดอันตรายต่อการสัมผัส เช่นดอกหามมูย

4. ดอกไม้ที่ไม่เป็นมงคล หมายถึงดอกไม้แต่ละดอกจะมีความหมายในตัวเอง ผู้ที่จัดจะต้องนำมาใช้ให้ถูกกาลเทศะ เช่นดอกหน้าวัวคนไทยนิยมใช้งานศพ ไม่ควรนำมาจัดช่อเยี่ยมไข้ หรือใช้ในงานมงคล เป็นต้น

5. มีรูปทรงที่ไม่เหมาะสมในการจัด เช่นดอกไม้ก้านสั้น (กระดังงา ดอกอัญชัญ)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบและเทคนิคการจัด

1. รูปแบบการจัด

การจัดดอกไม้ทุกครั้งจะต้องมีการออกแบบรูปร่างก่อนที่จะจัดเพื่อให้เหมาะสมกับวัสดุ อุปกรณ์ที่มีอยู่และถูกต้องตามการใช้งาน ซึ่งรูปร่างของการจัดดอกไม้ขึ้นพื้นฐานมีอยู่ 11 รูปร่าง ดังนี้

1. ทรงสามเหลี่ยมด้านไม่เท่า (Asymmetrical Triangle)

การจัดดอกไม้รูปทรงสามเหลี่ยมด้านไม่เท่า จัดว่าเป็นรูปทรงฐานนิยมซึ่งเป็นการจัดแบบ Basic ผู้ที่เริ่มฝึกฝนการจัดเป็นครั้งแรก ควรเริ่มจากการจัดรูปทรงนี้ก่อน การจัดแบบนี้มักจะเป็นที่นิยมจัดกันโดยทั่วไป ผู้จัดจะต้องคำนึงถึงความสมดุลทางด้านน้ำหนักของทั้งสองด้านเป็นพิเศษ ควรระวังมากในเรื่องนี้

ขั้นพื้นฐานในการจัด

1. เตรียมโอเอซิสวางบนแจกันที่เหมาะสมกับรูปทรง
2. สีดอกแรกที่ปักลงจะเป็นตัวกำหนดขอบเขตของชิ้นงาน ซึ่งทำหน้าที่กำหนดความสูง ความกว้างด้านซ้าย-ขวา และความหนา
3. ดอกที่ ห้า หก เจ็ด แปด เก้า ปักตามแนวระดับความสูงพยายามปักให้จังหวะของดอกไม้เท่ากันและเว้นช่องไฟให้เหมาะสม จะทำให้เกิดมิติ
4. ดอกที่ สิบ ถึงสิบสี่ ทำการปักในโครงกรอบสามเหลี่ยมตามแนวระดับราบกับพื้น
5. แต่งเติมแซมช่องว่างด้วยใบ ในภาพใช้ใบพุด ไม่ควรแต่งให้แน่นจนเกินไปจะทำให้มองดูอึดอัด จากนั้นใช้กิ่งไม้โค้งงอจะทำให้ชิ้นงานดูอ่อนหวานและมีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ทรงสามเหลี่ยมด้านเท่า (Symmetrical Triangle)

การจัดดอกไม้รูปทรงสามเหลี่ยมด้านเท่า เป็นรูปทรงที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณกาล การจัดจะเน้นรูปทรงที่เท่ากัน แต่ในปัจจุบันมีการจัดขึ้นมาหลากหลายแต่ยังคงรูปทรงเดิมเอาไว้

ขั้นพื้นฐานในการจัด

1. เตรียม โอเอซิสวางบนแจกันที่เหมาะสมกับรูปทรง
2. กลุ่มดอกไม้ที่ปักลงจะเป็นตัวกำหนดขอบเขตของชิ้นงาน ซึ่ง

ทำหน้าที่กำหนดความสูง ความกว้างด้านซ้าย-ขวา และความหนา

3. กลุ่มดอกไม้ที่สองจะปักเป็นจุดเด่นที่อยู่บริเวณกลางของชิ้นงาน โดยปักให้มีช่องไฟและความลดหล่นของดอกไม้
4. เริ่มแต่งเติมดอกไม้ชนิดอื่นในบริเวณกรอบสามเหลี่ยมโดมให้ มีช่องว่างเกินไป จะทำให้ดอกไม้ล้นไหลไปได้ทั่วชิ้นงาน
5. ทำการเติมแต่งด้วยใบไม้และดอกไม้แซม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ทรงกลม (Roune-Circular)

การจัดดอกไม้ในรูปทรงกลมเป็นการจัดสไตล์โบราณ ดอกไม้ที่เหมาะสมกับการจัดในลักษณะนี้คือดอกไม้ที่ใช้ควรเป็นดอกไม้ ประเภท Form flower และ Mass flower ซึ่งเป็นดอกไม้ที่มีคุณสมบัติในการโชว์หน้าดอกทำให้เห็นทุกส่วนครบถ้วน การจัดแบบนี้ จะแสดงถึงตัว ดอกไม้ที่พุ่งกระจายจากจุดศูนย์กลางเดียวกัน สามารถจัดได้ทั้งเล็กหรือใหญ่ ดอกไม้แน่นหรือโปร่งกระจายก็ได้

ขั้นพื้นฐานในการจัด

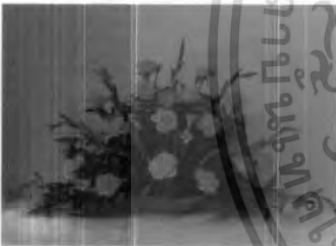
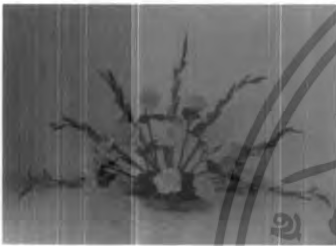
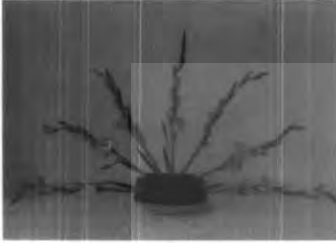
1. เตรียมภาชนะที่เหมาะสมกับรูปทรงที่จะจัดและ โอเอซิสที่พอดีกับภาชนะที่ใช้
2. ปักดอกไม้กลุ่มแรกเป็นตัวกำหนดรูปทรงและขนาด โดยดอกบนเป็นตัวกำหนดความสูง ส่วนอีกสี่ดอกล่างเป็นตัวกำหนดความกว้างและความลึกของชิ้นงาน
3. ปักดอกไม้กลุ่มที่สองให้อยู่ในพื้นที่ที่กำหนดเอาไว้จากดอกไม้กลุ่มแรก โดยดอกไม้ที่ปักจะวางสลับหว่างกัน
4. ปักดอกไม้เพิ่มเพื่อปิดช่องว่างอาจมีสีเดียวกันหรือต่างกันเพื่อให้ผลงานไหลลื่น ได้ทิวไม่สะดุดที่ช่องว่างใดช่องหนึ่ง
5. เติมแต่งให้เต็มด้วยดอกไม้แซมและเพิ่มไม้ใบเพื่อให้ได้ผลงานที่สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. รูปทรงพัด (Fan Shape)

การจัดดอกไม้รูปทรงพัด เป็นการจัดดอกไม้ที่แสดงให้เห็นถึงลักษณะของดอกไม้ที่พุ่งออกจากจุดศูนย์กลางแล้วแผ่ออกเป็น รัศมีที่แผ่กว้างเหมือนพัดที่กางคลี่ออก การจัดรูปทรงประเภทนี้ เหมาะกับการใช้ดอกไม้ประเภท Line flower เพื่อที่จะเน้นรูปทรงให้เกิดความสวยงามและเป็นเอกลักษณ์

ขั้นพื้นฐานในการจัด

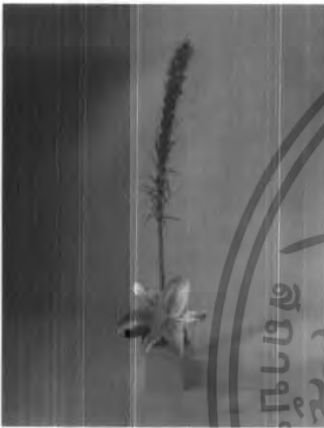
1. เตรียม โอเอซิสพร้อมทั้งแจกันที่เหมาะสมกับรูปทรง
2. ดอกไม้ สามดอกแรก จะเป็นตัวกำหนดความสูงและความกว้างของชิ้นงาน
3. ปีกดอกไม้ เพื่อเก็บช่องไฟที่มากเกินไปให้มีลักษณะคล้ายกับรูปพัด
4. เริ่มปักดอกไม้กลุ่มต่อมาเพื่อกำหนดระดับความลึกของชิ้นงาน ควรปักดอกไม้ให้สลับกันเพื่อให้ดูเป็นธรรมชาติ โดยบริเวณที่ปักควรอยู่ในกรอบและมีความสมดุลกันในด้านน้ำหนัก
5. เติมแต่งบริเวณที่ว่างด้วยใบไม้ และทำการปักปิด โอเอซิสด้วยใบไม้ทั้งด้านหน้าและหลัง
6. ทำการแซมด้วยดอกไม้แซมให้ทั่วเพื่อให้ชิ้นงานดูเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ทรงสูง (Vertical)

การจัดดอกไม้ทรงสูงจะมีความสง่าและเด่นกว่าการจัดในรูปแบบทรงอื่นๆไม่ว่าจะใช้ดอกไม้ น้อยหรือเยอะก็ตาม ทำให้รู้สึกมีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นผู้ที่ทำธุรกิจด้านการจัดดอกไม้จึงนิยมจัดดอกไม้ทรงสูงกันอย่างแพร่หลาย

ขั้นพื้นฐานในการจัด

1. เตรียม โอเอซิสและแจกันที่เหมาะสมแก่รูปทรงในการจัดทรงสูง
2. ปักดอกไม้ที่เป็น line flower เพื่อกำหนดความสูงและปักดอกไม้ที่เป็น from flower เพื่อกำหนดดอกเด่น โดยเน้นให้อยู่ใกล้กับปากแจกัน
3. เพิ่มดอกไม้ตามกลุ่ม โดยที่ดอกไม้ที่ปักจะเชื่อมระหว่างจุดที่สูงสุด (ดอกลิอาทริส) ให้ทอดสายตามาที่ดอกเด่น (ดอกลิลลี่)
4. เริ่มกำหนดความกว้างของชิ้นงาน โดยการปักกลุ่มดอกไม้ทั้งสองด้านให้สมดุลกัน
5. เติมแต่งแซมด้วยใบไม้และปกปิดส่วนบริเวณที่เห็น โอเอซิสด้วย

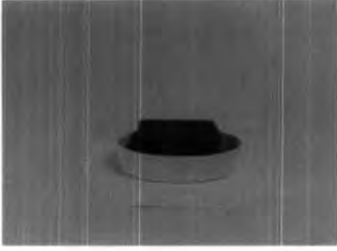
ใบไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่สามารถนำออกจำหน่ายหรือใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

6. ทรงแนวนอน (Horizontal)

การจัดรูปทรงแนวนอนส่วนใหญ่จะใช้ในพิธีการที่สำคัญๆ ซึ่งโดยทั่วไปใช้ในงานประชุม ระดับโพเดียม บนโต๊ะอาหารเนื่องจากมีรูปทรงที่ไม่เกะกะสายตาจึงเหมาะกับการนัดพบปะหรือประชุมกัน

ขั้นพื้นฐานในการจัด

1. เตรียม โอเอซิสและแจกันที่เหมาะสมกับรูปทรงในการจัดแนวนอน
2. ปีกดอกไม้ สีดอก เป็นดอกหลักในแต่ละกลุ่ม ไม่ควรปักอยู่แนวเดียวกัน ควรมีสอง กลาง ต่ำ เพื่อให้ดูเป็นธรรมชาติไม่ตั้งใจเกินไป
3. ปีกดอกไม้ตามกลุ่มดอกหลักโดยไม่ให้เกิดช่องไฟมากจนเกินไป ควรใช้ดอกไม้ชนิดเดียวกันเพื่อไม่ให้เกิดการคละกันจนมองไม่รู้เรื่อง
4. ทำการเสริมด้วยดอกไม้แซม เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างและตกแต่งอย่างพอประมาณ
5. ตกแต่งเพิ่มเติมด้วยการประดับด้วยใบเพื่อให้เกิดความสดชื่นและสบายตา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. รูปวงรีหรือรูปไข่ (Oval)

การจัดดอกไม้รูปทรงวงรี เป็นการจัดที่เห็นได้เพียงหน้าเดียวเท่านั้น เนื่องจากการจัดรอบด้านถือว่าเป็นการสิ้นเปลืองโดยเปล่าประโยชน์ส่วนใหญ่ใช้ใน การตั้งโต๊ะประดับตามมุมต่างๆของห้องหรือที่พื้น ด้านการจัดมีลักษณะคล้ายกับการจัดทรงกลม เพียงแต่ดอกไม้กำหนด ความสูงมีความยาวมากกว่า

ขั้นพื้นฐานในการจัด

1. เตรียมแจกันพร้อมกับ โอเอซิสที่เหมาะสมกับรูปทรง
2. ทำการปักดอกไม้ที่จะนำมาเป็นดอกหลักในชิ้นงานให้มีลักษณะเป็นวงรี โดยมีช่องไฟที่เหมาะสม
3. เริ่มปักดอกไม้คอรองเพื่อไม่ให้เกิดช่องไฟที่มีขนาดใหญ่เกินไป โดยที่คอรองจะมีความสูงไม่เกินดอกหลัก
4. แซมด้วยใบไม้และดอกไม้แซมเพื่อปิดช่องว่างและเสริมผลงานให้สมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ทรงวงพระจันทร์ (Crescent)

การจัดแบบรูปทรงวงพระจันทร์เป็นการจัดที่เน้น ความอ่อนช้อย อ่อนไหว โดยการใช้เส้น และการสร้างน้ำหนักให้เกิดความสมดุล ในทั้งสองด้าน ซึ่งการจัดในรูปทรงนี้เป็นการจัดที่มีระดับความยากขึ้นมาอีกระดับหนึ่ง

ขั้นพื้นฐานในการจัด

1. เตรียม โอเอซิสและแจกันที่มีขนาดเหมาะสมกับรูปทรง โดยแจกันที่ใช้จะต้องมีความสูงพอสมควร
2. ปักดอกไม้ที่เป็นตัวกำหนดเส้นแนวทั้งสองด้านโดยด้านที่ด้านใดด้านหนึ่งสูงกว่าอีกด้านหนึ่ง และดอกไม้ที่เป็นจุดเด่นจะต้องมีความแตกต่าง
3. ปักดอกไม้กลุ่มที่เป็นเส้นแนวให้เกิดความหนา มีมิติ ช่องไฟที่เหมาะสม อาจใช้วัสดุอื่นๆที่สามารถสร้างเส้นแนวที่สวยงามเพิ่มเติมเพื่อเสริมให้เกิดความสวยงามได้
4. เริ่มปักดอกไม้ในตำแหน่งที่จุดกลางเพื่อสร้างน้ำหนักทางสายตาให้เกิดความสมดุลทางสายตา
5. แต่งเติมด้วยใบไม้เพื่อลดช่องไฟที่ทำให้ผลงานสวยงามสมบูรณ์แบบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. ทรงโค้งโฮการ์ธ (Hogarth Curve)

การที่รูปทรงนี้ให้ได้ชื่อว่า โฮการ์ธ นั้นมาจากการที่ จิตรกรชาวอังกฤษ วิลเลียม โฮการ์ธ (ค.ศ. 1679-1764) เป็นผู้แต่งตั้งเส้นแนวการออกแบบเป็นรูปตัวอักษร ตัว S หมายถึง เส้นแนวแห่งความงาม

ขั้นพื้นฐานในการจัด

1. ผู้จัดควรใช้แจกันทรงสูงเพื่อที่จะแสดงผลงานได้ชัดเจนและอยู่กึ่งกลางสายตา พร้อมกับเตรียมโอเอซิสเป็นจุดศูนย์กลางของชิ้นงาน
2. ปีกดอกไม้ที่มีเส้นแนว โดยปีกให้มีลักษณะเป็นรูปตัว S และมีดอกเด่นที่จุดศูนย์กลาง
3. ตกแต่งดอกเด่น โดยการปีกให้เป็นกลุ่มหรือถ้าดอกไม้ใหญ่อยู่แล้วก็ไม่ต้อง เช่น ดอกกลีบลี เพื่อให้ออกเด่น และสะดุดตา
4. ตกแต่งเพิ่มเติมในบริเวณช่องไฟที่ว่างโดยให้มีลักษณะเหมือนกับว่าดอกไม้พุ่งออกมาจากตรงกลางของบริเวณดอกเด่น
5. สูดทำยจึงเสริมด้วยไม้ใบเพื่อให้ชิ้นงานออกมาได้อย่างสมบูรณ์และมีชีวิตชีวา

10. แบบกลุ่มแนวคู่ขนาน พาร์ตเลด (Parallel Systems)

การจัดแบบกลุ่มแนวคู่ขนานเป็นการจัดแบบการใช้เส้นตรงโดยใช้ตัวดอกไม้เป็นตัวสร้างเส้นแนวและยังมีช่องไฟที่เด่นชัดเกิดจากการจัดดอกไม้ระหว่างสองกลุ่มขึ้นไป การวางตัวของดอกไม้จะเป็นการทอดยาวจากด้านบนลงล่าง หรือล่างขึ้นบน

ขั้นพื้นฐานในการจัด

1. เตรียมโอเอซิสและแจกันทรงเตี้ยให้เหมาะสมกับขนาดของรูปทรง
2. ปักดอกไม้ที่เป็นดอกหลักในแต่ละกลุ่มโดยมีความสูง ไม่เท่ากัน
3. เริ่มปักดอกไม้ในแต่ละกลุ่มให้มีความสูงลดหลั่นกันลงมาถึงปากภาชนะ ทุกๆกลุ่ม
4. ทำการตกแต่งบริเวณฐานด้านล่าง โดยผู้จัดจะใช้ดอกเขยปีรา จัดเป็นกลุ่มที่ทำให้เกิดจุดสนใจ และการวางหน้าที่ย้อมเพื่อให้ดูเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สรุปผลการศึกษา

1. จากการศึกษาชนิดของดอกไม้และใบไม้ที่มีการนำมาใช้ในการจัดดอกไม้ รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ อื่นๆ ที่นิยมนำมาประกอบในการประดับตกแต่งพบว่าดอกไม้ทั้ง 21 ชนิด และใบไม้ทั้ง 21 ชนิดที่ได้ทำการศึกษาสามารถนำมาจัดดอกไม้ได้ และสามารถแบ่งประเภทการใช้งานทั้งหมดของดอกไม้ได้ 4 ประเภท คือ กลุ่มดอกไม้ที่ใช้กำหนดเส้นแนว กลุ่มดอกไม้ ที่มีลักษณะเป็นกลีบดอกซ้อน กลุ่มดอกไม้ที่มีรูปทรงเด่นชัด และกลุ่มดอกไม้ที่ใช้แซม ส่วนใบไม้จัดเป็นกลุ่มที่ใช้เสริมแซมทั้งหมด แต่สามารถนำมาใช้ได้ 3 รูปแบบคือ ใบไม้ที่ใช้กำหนดเส้นแนว ใบไม้ที่ใช้เป็นฉากหลัง และกลุ่มใบไม้ที่ใช้ในการแซมหรือแต่งเติม
2. การนำดอกไม้ใบไม้ และวัสดุอุปกรณ์มาใช้จัดในรูปแบบต่างๆ สามารถนำมาใช้ได้ รูปทรงของการจัดดอกไม้ชั้นพื้นฐานมีอยู่ 11 รูปทรงในแบบของสากลสำหรับการจัดดอกไม้ทุกครั้งจะต้องมีการออกแบบรูปทรงก่อนที่จะจัด เพื่อให้เหมาะสมกับวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่และถูกต้อง ตรงตามการใช้งาน
3. สามารถนำดอกไม้ใบไม้และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆมาใช้ผสมผสานกันได้เป็นอย่างดี การวัสดุตกแต่งมาร่วมจัดด้วยจะทำให้สวยงามยิ่งขึ้น วัสดุเหล่านั้นอาจจะใช้เป็นพวงนก รังนก ลูกปัด ลูกแก้ว ก็เป็นที่นิยม
4. จากการศึกษาทำให้ทราบวิธีการปฏิบัติต่อดอกไม้ ใบไม้ ในการเก็บรักษาดอกไม้และใบไม้แต่ละชนิดให้คงสภาพความสด ได้นานจะมีซึ่งวิธีการที่ต่างกันออกไปแต่ละชนิดเพื่อให้มีการใช้งานยาวนานขึ้นแต่สิ่งที่สำคัญและต้องปฏิบัติเหมือนกันคือการเก็บรักษาในอุณหภูมิที่เหมาะสม ปลายก้านแฉ่วไว้ในน้ำสะอาด ทั้งนี้เพื่อการใช้งานของดอกไม้มีอายุยาวนาน
5. จากการศึกษาพบว่าดอกไม้ ใบไม้ทั้งที่ได้ทำการจัดแล้ว หรือยังไม่ได้จัด สามารถนำไปใช้ ดำเนินการเป็นธุรกิจได้สำหรับผู้ประกอบธุรกิจทางด้านนี้สามารถนำวิธีการจัดดอกไม้ วิธีการยัดอายุของดอกไม้ ไปใช้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับธุรกิจ

วิจารณ์ผลการศึกษา

จากการศึกษาพันธุ์ไม้ดอกและไม้ใบที่ใช้ในการจัดดอกไม้ รวมถึงเทคนิคการจัดและการเก็บรักษาดอกไม้ พบว่าดอกไม้และใบไม้ที่นำมาใช้จัดนั้นควรมีรูปทรงสวยงาม สีสดใส มีอายุการใช้งานยาวนาน เพราะในการนำมาใช้ประดับตกแต่งตามอาคารบ้านเรือน หรือสถานที่ต่างๆ ที่มุ่งหวังนอกจากความสวยงาม รมรื่นแล้ว ยังต้องการประหยัดเวลา และแรงงาน รวมถึงงบประมาณ ด้วย ดังที่ ปรานชนก (2545) กล่าวว่า ดอกไม้ และใบไม้ ควรมีคุณสมบัติ มีอายุการใช้งานยาวนาน สี รูปร่าง โครงร่างสวยงาม คงทนแข็งแรง สมบูรณ์ นอกจากนี้แล้วการจัดดอกไม้คิดว่าน่าจะขึ้นอยู่กับผู้จัดเป็นสำคัญ ผู้จัดควรมีความรู้ ความชำนาญ รู้จักคัดแปลง สร้างสรรค์ผลงานให้มีความสวยงามโดดเด่น ผสมกลมกลืน มีความสมดุลทั้งขนาด จังหวะ สัดส่วน สามารถนำดอกไม้ ใบไม้ หรือวัสดุอุปกรณ์อื่นๆ มาประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมกลมกลืนและถูกกาลเทศะ และสถานที่ ดังที่ กิริติ (2545) ได้กล่าวว่า การจัดดอกไม้ที่จะได้ผลงานที่ออกมาสวยงามในทุกสัดส่วน ผู้จัดควรต้องคำนึงถึงองค์ประกอบโดยรวมของการจัดดอกไม้ เช่นการใช้เส้นแนว รูปทรง การเลือกใช้สีต้นโดยหลักทฤษฎีสี การจัดวางช่องไฟและลักษณะพื้นผิว ซึ่งทั้งนี้ผู้จัดต้องมีความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์สิ่งใหม่อยู่ตลอดเวลา มิใช่เพียงการนำดอกไม้ ใบไม้มาจัดเท่านั้น ยังอาจรวมไปถึงผักผลไม้ และอุปกรณ์อื่นๆ ที่จะสร้างชิ้นงานให้มีความโดดเด่น สวยงามต่อไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

กิริตี ชนา. 2545. **จัดดอกไม้แบบสากลขั้นพื้นฐาน**. พิมพ์ครั้งที่ 7. อัมรินทร์บุ๊คเซนเตอร์.

กรุงเทพฯ.

_____. 2549. **จัดดอกไม้กับกิริตี ชนา เล่ม 3**. อัมรินทร์บุ๊คเซนเตอร์. กรุงเทพฯ .

คณิง จันทร์ศิริ. 2545. **หลักการจัดดอกไม้**. พิมพ์ครั้งที่ 2. โอเอส พรินต์ติ้งเฮาส์. กรุงเทพฯ.

ชนะชัย เมธิกุล. 2548. **พวงหรีด**. เกรทซานะเวลดส์. กรุงเทพฯ.

ธัญญา เตชะศีลพิทักษ์. 2545. **เขียนเรื่องดอกไม้ไว้อ่านเล่น 2**. อัมรินทร์บุ๊คเซนเตอร์.

กรุงเทพฯ.

ปราณชนก แดงเป้า. 2545. **การจัดดอกไม้**. พิมพ์ครั้งที่ 2. โอเคียนสโตร์. กรุงเทพฯ.

พรณรงค์ สหพันธ์ชัยกุล. 2548. **แต่งตัวให้ดอกไม้**. ศรีสยามการพิมพ์ จำกัด. กรุงเทพฯ.

พรรณเพ็ญ ฉายปรีชา. 2544. **พรรณไม้เพื่อการตกแต่ง**. อัมรินทร์บุ๊คเซนเตอร์. กรุงเทพฯ.

พิทักษ์ หังสาจระระ. 2545. **ดอกไม้ สีอันแห่งชีวิต**. สำนักพิมพ์แม่บ้าน. กรุงเทพฯ .

_____. 2545. **bouqueth**. สำนักพิมพ์แม่บ้าน. กรุงเทพฯ.

เพ็ญทิพย์ นาคสุวรรณ. 2547. **การจัดดอกไม้สไตล์ตะวันตก**. ด้านสุภากรพิมพ์. กรุงเทพฯ.

มุกดา ใจซื่อ. 2546. **การจัดดอกไม้จากพื้นฐานสู่มืออาชีพ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. สำนักพิมพ์แม่บ้าน.

กรุงเทพฯ.

วรรณมา แต่. 2546. **ไม้ประดับสวน**. สำนักพิมพ์แม่บ้าน. กรุงเทพฯ.

สมสุข มัจฉาชีพ. 2536. **ไม้ดอกไม้ประดับ**. สำนักพิมพ์แพรววิทยา. กรุงเทพฯ.

สุวิรัช วรรณไกรโรจน์. 2539. **ปทุมมาและกระเจียว**. อัมรินทร์บุ๊คเซนเตอร์. กรุงเทพฯ.

อฤชกร พงษ์ไสว. 2544. **ไม้ดอกแสนสวย**. อัมรินทร์บุ๊คเซนเตอร์. กรุงเทพฯ.

อุไร จิรมงคลการ. 2537. **กล้า ไม้ใบไม้ประดับ**. อัมรินทร์บุ๊คเซนเตอร์. กรุงเทพฯ.

Hamlyn O'Brien. 2006. **In association with wedding flowers magazine**.

IPC Media. London.